

Leidraad bij de beoefening van het Nederlandsche handelsrecht

<https://hdl.handle.net/1874/225151>

LEIDRAAD

BIJ DE BEOEFENING

VAN HET

NEDERLANDSCHE HANDELSRECHT,

DOOR

MR. W. L. P. A. MOLENGRAAFF,

Hoogleeraar te Utrecht.

HAARLEM.

DE ERVEN F. BOHN.

1899.

MOLENGRAAFF INSTITUUT
VOOR PRIVAATRECHT
NIEUWE GRACHT 60
UTRECHT

(B)

geen brief.

347.7(492)

Kant Molengraaf

(1) I-2-e#5

LEIDRAAD

BIJ DE BEOEFENING

VAN HET

NEDERLANDSCHE HANDELSRECHT,

DOOR

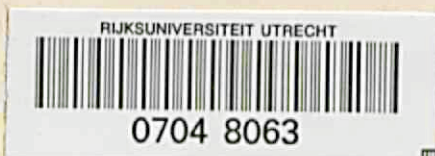
MR. W. L. P. A. MOLENGRAAFF,

Hoogleraar te Utrecht.

vy f de ston

MOLENGRAAFF INSTITUUT
VOOR PRIVAATRECHT
NIEUWE GRACHT 60
UTRECHT

HAARLEM.
DE ERVEN F. BOHN.
1899.

VOORWOORD.

Voor mijne leerlingen werd deze leidraad geschreven. Hij heeft vóór alles ten doel de lessen, die door mij over handelsrecht worden gegeven, voor mijne hoorders en voor mij zelf aangename en vruchtdragender te maken. Aanhalingen van bronnen, literatuur en rechtspraak, onontbeerlijke definities hebben voor den hoorder alleen dan nut, wanneer hij in de gelegenheid is er aanteekening van te houden; zij moeten daarom gedictieerd worden. Dat dicteeren onnoodig te maken beoogt dit werkje. Daardoor wordt voor den hoorder het dubbele voordeel verkregen, dat hij wat medegedeeld wordt juist opgeteekend voor zich krijgt en van altijd min of meer werktuigelijken arbeid wordt ontheven, terwijl ook zijne aandacht minder door het opschrijven van het gehoorde zal worden in beslag genomen en meer tijd tot ontwikkeling van bijzondere punten zal worden verkregen. Meer dan een leidraad schijnt tot bereiking van dit doel niet noodig. Wat hier gegeven wordt, moet zijn noodzakelijk complement vinden in de mondelinge voordracht. Vandaar dat de meeste quaesties niet anders worden aangeduid dan door vragen, dat nergens iets meer wordt gevonden dan schetsmatige uiteenzettingen.

Inrichting en vorm van het werkje berusten dan ook geheel op didaktische overwegingen; deze hebben voorgezetten bij de geheele behandeling van de stof, er toe geleid hier wat uitvoeriger daar wat beknopter te wezen. Schijnbare onregelmatigheden in den opzet laten zich hierdoor verklaren.

De opgaven van de literatuur (vooral van de laatste jaren)

en van de jurisprudentie mogen evenwel de meening rechtvaardigen, dat het werkje wellicht ook in ruimeren kring dan die mijner leerlingen van nut zal kunnen wezen. De verwachting dat het uit dien hoofde althans voor de practijk van eenigen dienst kan zijn, was dan ook niet geheel vreemd aan mijn besluit om tot de uitgave over te gaan. De literatuur-opgaven betreffen in hoofdzaak monographieën en tijdschriftartikels; eene geregelde verwijzing naar algemeen bekende hand- en leerboeken, als de werken van KIST, DIEPHUIS of HOLTJUS, kwam mij overbodig voor. Alle aanhalingen, ook van vonnissen en arresten, zijn met zorg gecollationneerd, terwijl overal naar eene juiste keuze is gestreefd.

Bij de ook in dit boekje uitgesproken, trouwens reeds vroeger door mij verdedigde meening, dat aan het zoogenaamde handelsrecht naast het burgerlijke recht eene zelfstandige stelling niet meer toekomt, schijnt de titel eenige toelichting te behoeven. De term „handelsrecht” komt daarin voor als de gebruikelijke naam ter aanduiding van al die onderwerpen van het verkeersrecht, die men in de bestaande handboeken over het burgerlijk recht gewoonlijk niet behandeld vindt. De omvang van den leidraad werd in hoofdzaak door dit negatieve criterium bepaald.

Bij het gebruik houde men in het oog, dat het eerste stuk in 1889, het tweede in 1890, het derde in 1891, het vierde in 1892/3, en alleen het laatste in 1899 is verschenen.

Utrecht, Augustus 1899.

MOLENGRAAFF.

INHOUD.

	1889	Blz.
§ 1. Begrip en beteekenis van het handelsrecht.....		1
§ 2. Bronnen, invoering en inhoud van het Wetboek van Koophandel		7
Geschiedenis der codificatie, 1798—1838		9
Literatuur		17
§ 3. Overzicht van buitenlandsche wetgeving en literatuur.....		18
§ 4. Pogingen tot verkrijging van internationale rechtseenheid.		26
§ 5. Verhouding van het Wetboek van Koophandel tot het Burgerlijk Recht		29
§ 6. Handelszaken, handelsdaden		30
§ 7. Koopman		36
§ 8. Handelsboeken		41
§ 9. Handelsregister		44
§ 10. De zaak (affaire).....		45
§ 11. De firma		47
§ 12. Onderkruiping (Concurrence déloyale)		48
§ 13. Handels- en Fabrieksmerken		50
§ 14. Octrooien, modellen		54
§ 15. De Beurs		55
§ 16. Handelsbedienden en gemachtigden		56
§ 17. Ambachts- of handwerkslieden, werk- of arbeidslieden, fabrieksarbeiders		59
§ 18. Makelaars		61
§ 19. Commissionnaires		64
§ 20. Kassiers		67
§ 21. Bankiers		68
§ 22. Reclame van koopmanschappen		68
§ 23. De Vereeniging		71
§ 24. Handelsvennootschappen		76
A. In het algemeen		76
B. Handelingen voor gemeene rekening		76

VIII

	Blz.
C. Commanditaire vennootschap	77
D. Vennootschap onder firma	81
E. Naamlooze vennootschap	88
F. Coöperatieve vereeniging	99
G. Onderlinge waarborgmaatschappij	102
Papieren van waarde; order- en toonderpapier. 1890	
§ 25. Vormelijke (formeele) en vormvrije overeenkomsten	105
§ 26. Materiële en abstracte (formeele) verbintenissen	106
§ 27. Papieren van waarde	113
§ 28. Order- en toonderpapier	115
§ 29. Orderpapier. Algemeene regels	135
§ 30. Orderpapier. De wissel	138
A. Oorsprong van den wissel	138
B. Literatuur en algemeene beschouwingen	140
C. Vorm en inhoud van den wissel	143
D. Wisselexemplaren	145
E. Verhouding tusschen trekker en nemer	146
F. Endossement	148
G. Acceptatie	152
H. Aval (wisselborgtocht)	156
I. Vervaltijd en betaling	156
K. Regres bij niet-betaling	161
L. Betaling ter eere	164
M. Verjaring	165
§ 31. Het orderbriefje of -biljet, de promesse aan order of acceptatie	165
§ 32. De assignatie	167
§ 33. Cognossement aan order	170
§ 34. Bodemerijbrief aan order	174
§ 35. Bewijzen van opslag	175
§ 36. Andere papieren (verbintenissen) aan order	176
A. Polissen van verzekering aan order	176
B. Polissen van levens- (kapitaal-)verzekering aan order	177
C. Hypotheken aan order	177
§ 37. Toonderpapier. Algemeene regels	177
§ 38. Kassierspapier (de quitantie op een kassier en de assignatie aan toonder)	181
De cheque	182
§ 39. De promesse aan toonder	183

IX

	Blz.
§ 40. Schatkistbiljetten en schatkistpromessen	184
§ 41. Het cognossement aan toonder	185
§ 42. Ontvangedullen of ceelen	185
§ 43. Effecten	186
A. Aandeelen aan toonder	187
B. Obligatiën	187
C. Certificaten van administratiekantoren	189
D. Coupons, talons en dividendbewijzen	190
§ 44. Polissen aan toonder	191
§ 45. Loten	192
§ 46. Overige toonderpapieren	192
Bijlage I	194
Bijlage II	196
Bijlage III	197
Bijlage IV	198
Transportrecht. 1891	
§ 47. Inleiding	201
§ 48. Expeditie	203
§ 49. Vervoer. Algemeene beschouwingen	206
§ 50. Vervoer te land en op binnenlandsche wateren	208
A. Vervoer van goederen	209
B. Vervoer van personen	219
§ 51. Spoorwegvervoer	220
A. Algemeene bepalingen	220
B. Goederenvervoer	223
C. Personenvervoer	226
D. Spoorwegen waarop uitsluitend met beperkte snelheid wordt vervoerd	227
§ 52. Postvervoer	227
§ 53. De telegraaf	230
De telefoon	231
§ 54. Bronnen en literatuur van het zeerecht	231
§ 55. Zeeschepen	235
§ 56. Het reeden	243
§ 57. De reederij	250
§ 58. De schipper	253
A. De schipper als gezagvoerder	254
B. De schipper in zijne verhouding tot de reeders	258
C. Verhouding van den schipper tot de bemanning en de inladers	262

	Blz.
§ 59. Het scheepsvolk.....	263
§ 60. Vervoer van goederen.....	269
Verplichtingen van den vervoerder.....	270
Verplichtingen van den bevrachter of inlader.....	281
§ 61. Vervoer van personen.....	293
§ 62. Bodemerij.....	295
§ 63. Avarij-grosse.....	299
§ 64. Aanvaring.....	307
§ 65. Stranding, hulp- en bergloon.....	313

Verzekeringsrecht. 1892

§ 66. Inleiding.....	321
A. Schade- of zakenverzekering.	
§ 67. Bronnen en literatuur.....	322
§ 68. Begrip en wezen der overeenkomst.....	326
§ 69. Schadevergoeding.....	329
§ 70. Onzekere, toevallige gebeurtenis.....	340
§ 71. Het sluiten der overeenkomst. De polis en de partijen....	347
§ 72. Het gevaar.....	352
§ 73. Verplichtingen van den verzekerde.....	363
§ 74. Vaststelling en betaling der schade. Abandonnement.....	366
§ 75. Het einde der overeenkomst.....	377
§ 76. Eenige verzekeringen in het bijzonder.....	378
A. Verzekering van de hypothekaire schuldvordering tegen verbranding van het onderpand.....	378
B. Behouden-varen-verzekering.....	379
C. Verzekering van avarij-penningen.....	382
D. Vrachtverzekering.....	383
E. Winstverzekering.....	385
F. Verzekering van schuldvorderingen.....	386
G. Herverzekering.....	388
H. Premieverzekering.....	392
Bijlage A. Beurs-casco-polis.....	393
Bijlage B. Beurs-goederen-polis.....	395
Bijlage C. Beurs-brand-polis.....	397
Bijlage D. Pauschal-polis.....	400

B. Personenverzekering. 1893

§ 77. Levensverzekering. — Bronnen en literatuur.....	401
§ 78. Rechtskarakter der levens-(personen-)verzekering.....	406
§ 79. Wettelijke bepalingen omtrent levensverzekering.....	409

	Blz.
§ 80. Verschillende vragen over levensverzekeringrecht.....	411
§ 81. Andere personenverzekeringen. Arbeidersverzekering.....	417

Faillissement. 1899

§ 82. Geschiedenis, wetgeving en literatuur.....	401*
§ 83. Algemeene beginselen.....	409*
§ 84. De faillietverklaring.....	430
§ 85. Gevolgen der faillietverklaring.....	440
§ 86. Het bestuur over den faillieten boedel.....	448
A. De rechter-commissaris.....	448
B. De curator.....	"
C. De commissie uit de schuldeischers.....	450
D. De vergadering der schuldeischers.....	451
E. De rechterlijke beschikkingen.....	"
§ 87. Rechten en plichten van den gefailleerde.....	452
§ 88. De eerste periode van het faillissement.....	453
A. De verificatie der schuldvorderingen.....	454
B. Het dwangakkoord.....	465
§ 89. De tweede periode van het faillissement (De insolventie). 472	
§ 90. Rehabilitatie.....	475
§ 91. Internationaal recht.....	476
§ 92. Surséance van betaling.....	478
A. Procedure tot verkrijging der surséance van betaling. 481	
B. Rechtsgevolgen der surséance van betaling.....	483
C. Einde der surséance van betaling.....	484

VERBETERINGEN.

Bl.	7	regel 5 v. o.	vervange men	1834	door	1829.
"	8	" 3 v. b.	"	1714	"	1713.
"	8	" 12 v. b.	"	1672	"	1673.
"	8	" 13 v. b.	"	F. VAN ZURCK door E. VAN ZURCK.		
"	18	regels 9 en 10 v. b.	vervange men	1850—1874	door	1859—1875.
"	21	regel 1 v. b.	vervange men	5 Maart	door	4 Maart.
"	21	" 8 v. b.	"	M. POTHIER	door	R. J. POTHIER.
"	28	" 6 v. b.	"	21 Juli	door	29 Juli.
"	28	" 8 v. b.	"	n°. 47	"	n°. 45.
"	28	" 15 v. o.	"	5 Sept. 1887	door	9 Sept. 1886.
"	30	" 11 v. b.	"	297	door	296.
"	45	" 8 v. o.	"	399	"	499.
"	48	" 5 v. o.	"	Wetterwerb door Wettbewerb.		
"	48	" 3 v. o.	"	P. BERT	door	E. BERT.
"	61	" 19 v. o.	"	1593	door	1558.
"	62	" 9 v. o.	"	1861	"	1868.
"	77	" 10 v. b.	"	à conta meta door conto a metà.		
"	81	" 1 v. b.	"	ADHgb.	door	Schw. Obl. R.
"	85	" 18 v. b. moet	"H. R. 15 Mei 1868, M. v. H. dl. 10, bl. 184"	vervallen.		
"	88	regels 3—6 v. o.	moeten de woorden: „H. DE GROOT ... (solidair)“	"		
"	88	regel 1 v. o.	vervange men	1628	door	1664.
"	92	" 5 v. b.	"	36	door	37.
"	102	" 10 v. o.	"	9 Febr. 1845, S. n°. 59	door	9 Dec. 1845, S. n°. 69.
"	129	" 4 v. o.	"	P. v. J. 1888	door	P. v. J. 1889.
"	134	" 15 v. b.	"	al. 2	door	al. 3.
"	137	regels 14 en 15 v. o.	vervange men „endossant staat jegens zijn geëndosseerde“	door „vervreemder van orderpapier staat jegens den verkrijger“.		
"	137	regel 12 v. o.	vervange men	geëndosseerde	door	verkrijger.
"	147	" 12 v. o.	leze men: Nw. Bijdragen, 1858.			
"	148	" 15 v. o.	vervange men	1886	door	1885.
"	150	" 1 v. b.	"	geschiedt	door	geschied.
"	158	" 9 v. o.	"	V. TIENHOVEN	door	DONKER CURTIUS.
"	163	" 2 v. b.	"	voormannen	"	namannen.
"	172	regels 3—5 v. b.	leze men: „Het cognossement bewijst tegenover den schipper het feit der inlading: volledig ten behoeve van derde houders, art. 512; behoudens tegenbewijs, ten behoeve van den inlader, art. 514. Zie ook art. 730 K.“			
"	189	regel 11 v. b.	vervange men	J. J. GUNNING	door	J. L. GUNNING.
"	191	" 9 v. o.	"	489	door	490.
"	191	" 9 v. o.	"	256 2°	door	482 1°.
"	222	regels 12 en 13 v. b.	moet vervallen „Rb. Amsterdam 7 Febr. 1888, P. v. J. 1888 n°. 47 (naar aanleiding van art. 1)“.			
"	233	regel 6 v. o.	vervange men	1651	door	1561.
"	238	" 16 v. b.	"	Financiën	door:	„Waterstaat, Handel en Nijverheid (K. B. v. 6 Nov. 1877, S. n°. 194, en wet v. 19 Dec. 1877, n°. 285)“.
"	262	regel 15 v. b.	vervange men	352	door	452.
"	275	" 19 v. o.	"	n°. 2378	door	W. n°. 2378.
"	290	" 3 v. o.	"	458	door	498.
"	291	" 6 v. b.	"	458	"	498.
"	322	" 6 v. o.	"	rechtsbronnen door rechtsbronnen.		
"	336	" 15 v. b.	"	den Haag	door	Zd. Holland.
"	351	" 6 v. b.	"	„Ontw. 1809, art. 489“	door	„Wetb. 1830, art. 482 1°“.
"	376	" 2 v. o.	"	1280	door	1286.
"	390	" 5 v. b.	"	jg. 2	"	jg. 1.
"	405	" 12 v. b.	"	CHAWLEY	door	CRAWLEY.

Faillissement.

§ 82. GESCHIEDENIS, WETGEVING EN LITERATUUR.

THALLER, des faillites en droit comparé, 1886, dl. 1, nos. 5 en 6. — J. KOHLER, Lehrbuch des Konkursrechts, 1891, §§ 2—12; — Romeinsch recht. — Nevens de *cessio bonorum* (boedelafstand) de *missio in bona*.

*Leiffaden des St. Kon.
Konkursrechts, 2de ed.,
1903, §§ 32—4.*

GAJUS III, §§ 78 en 79. De *magister bonorum vendendorum* en de *venditio bonorum*: verkoop van den boedel in zijn geheel. De *emptor bonorum* betaalt percenten van de schulden als koopprijs.

Later recht: De *curator bonis distrahendis* maakt den boedel stuksgewijze te gelde en deelt de opbrengst pro rata aan de schuldeischers uit.

Nieuwe regeling door Justinianus: c. 10 Cod. de bon. auct. jud. (7, 72).

Ontwikkeling van het faillietenrecht in de Italiaansche stedenrechten: 13de—16de eeuw.

A. LATTES, il diritto commerciale nella legislazione statutaria delle città italiane, 1884, cap. VI.

De gefailleerden worden aangeduid met verschillende namen: *fuggitivi*, *cessanti*, *rotti*, *falliti* of *fallentes* en (vooral in de literatuur) *decotti* of *decoctores*.

Karakter der statutaire bepalingen: 1°. zware strafbedreigingen; 2°. algeheele handelingsonbevoegdheid van den gefailleerde; 3°. vermoeden van kwade trouw: *fallitus* (of *decoctor*)

Straccha ergo fraudator. Baldus (1324—1400), cons. 392. Casaregis, Discurtus legules 209 no 46
BEN. STRACCHA, tractatus de conturbatoribus sive decoctoribus, 1553. *no 46*

Frankrijk. — De oudste ordonnanties, van 1536, 1560, 1579, 1609 en 1629, bevatten in hoofdzaak strafbepalingen op bankbreuk.

Ordonnance du commerce van 1673, tit. XI des faillites et banqueroutes. In de 18de eeuw tal van declaraties (o. a. van 1702, 1715, 1716 en 1739) om de leemten der Ordonnance aan te vullen.

JACQ. SAVARY, le parfait négociant, 2e partie, livre 4, ch. 3. —

A. C. RENOUD, traité des faillites et banqueroutes, 1re partie, ch. II et III.

De *Spaansche* praktijk beschrijft SALGADO DE SAMOZA.

SALGADO DE SAMOZA, labyrinthus creditorum concurrentium ad litem per debitorem communem inter illos causatam, 1646.

Duitschland. — Stad- en land-rechten. Invloed van het Italiaansche recht, later van SALGADO's werk.

O. STOBBE, zur Geschichte des älteren deutschen Konkursprozesses, 1888. — KOHLER, a. w., §§ 7 en 8.

Nederland. — Plakkaten van 7 Oct. 1531, vervattende verscheide saken, de Policie deser landen concerneerende, art. VII (VAN DE WATER, Groot Utrechtsch Placaatboek, dl. 1, bl. 415); van 4 Oct. 1540, als voren (t. a. p., bl. 421); en van 19 Mei 1544 (Groot Placaatboek, dl. 1, bl. 322).

Costumen van Antwerpen van 1518 en 1582, tit. 65: Vande fugitive ende insolvente persoonen; 66: Vande preferentie vande crediteuren.

Het faillietenrecht tijdens de Republiek.

J. DE WAL, het Nederlandsche Handelsregt, dl. 3, bk. 3, hfdk. 2 «Geschiedenis van het faillietenregt hier te lande». —

G. ROOSEBOOM, Recueil van verscheide Keuren en Costumen van Amsterdam, cap. 37, bl. 182 v.; cap. 58, bl. 304 v. — G. MOLL, de desolate boedelskamer te Amsterdam, Prft. 1879.

Amsterdam. — Oprichting van de Kamer van desolate boedels in 1643. Ordonnantien voor de desolate boedelskamer van 6 Nov. 1643 (18 artikels, aangevuld in 1644 en 1647), 2 Apr. 1659 (40 artikels, gew. in 1770) en 17 Jan 1777 (67 artikels). Keur op de transporten en andere akten van 3 Dec. 1644 (bij ROOSEBOOM).

Guillon, essai historique sur la législation de la faillite avant 1673. 1704.

Wet v. 6 Febr. 1895 tot wijziging van art. 549 C. d. c.
 Wet van 30 Dec. 1903 ^{en 30 Dec. 1906} omtrent de rehabilitatie.
 " - 23 Dec. 1906 tot wijziging van art. 509 C. d. c. (ak-
 hoofd).

J. Perceux, des faillites et banqueroutes et des liquidations judiciaires
 (Ed. Thaller, tr. gén. théor. et prat. de dr. comm.), dl. 1, 1907.

F. R. Frémont et P. Camberlin, Code pratique des liquidations
 et faillites, 2de. 1900.

Raffait, la liq. jud. Examen critique et
 projet de réforme. 1898.

Wet van 24 Mei 1903 betr. het akkoord tot voorkoming
 van faillissement en de behandeling van faillisse-
 menten van geringe omvang.

Concept-ordonnantie in 1809 door de Commissarissen der
 desolate boedelkamer vastgesteld (ontworpen door Mr. P. A.
 BRUGMANS). NOORDZIEK, Gesch. enz. Wetb. v. Kooph., dl. 2,
 1825/26, 1ste ged., bl. 421.

Desolate boedelkamers in Dordrecht en Middelburg. Ge-
 westelijke en stedelijke ordonnances, keuren en plakaten.
 Zie DE WAL, t. a. p.

De wetgeving in de 19de eeuw.

I. De groep van het Fransche recht. — Frankrijk. —
 Code de commerce van 1807, derde boek: des faillites et
 banqueroutes (artt. 437—614), vervangen door de wet van
 28 Mei 1838, sur les faillites et banqueroutes. Art. 541 ge-
 wijzigd bij de wet van 17 Juli 1856; artt. 450 en 550 door
 de wet van 12 Febr. 1872.

Wet van 4 Maart 1889 portant modification à la législation
 des faillites: invoering der *liquidation judiciaire*; wijziging van
 de artt. 438 al. 1, 549 en 586, 4° van den Code. Art. 5 al. 1
 gewijzigd bij de wet van 4 April 1890.

A. C. RENOARD, traité des faillites et banqueroutes, 2 dl., 3de
 dr. 1857. — Commentaire van ALAUZET, 2 dl. 1879, en traités van
 BOULAY-PATY, 2de dr. door BOILEUX, 2 dl. 1849; van BRAVARD-
 VEYRIÈRES en DEMANGEAT, 1864; van BÉDARRIDE, 3 dl., 5de dr.
 1883; van LYON-CAEN en RENAULT, 2 dl. 1897/99; De al-
 gemeene werken over handelsrecht en het aangeh. werk van
 THALLER. — M. LECOMTE, traité théorique et pratique de la li-
 quidation judiciaire, 1890. — E. MALAPERT, du régime de la
 liquidation judiciaire, 1892; — benevens tal van commentaren van
 de wet van 1889, o. a. van H. COULON, R. FRÉMONT et P. CAM-
 BERLIN (2 dl. 1890), H. F. RIVIÈRE (1891) en B. COURTOIS (1894). —
 Journal des faillites et liquidations judiciaires, sedert 1882.

In België is het 3de boek van den Code de commerce
 vervangen door de wet van 18 April 1851. Art. 568 gew. bij
 de wet van 31 Mei 1890. — Wet van 29 Juni 1887 sur le
 concordat préventif de la faillite.

In Italië geldt van 1 Jan. 1883 het derde boek van den
 Codice di commercio van 31 Oct. 1882, waarin ook veel dat
 ontleend is aan de Deutsche Konkursordnung.

3de dr.,
 1854

2de dr. 1898/92

1/k
 Lecomte (1890),
 L (1890)

E. VIDARI, i fallimenti, 2 dl. 1886; — Corso di diritto commerciale, 4de dr., dl. 9, 1898. — V. LUCIANI, trattato del fallimento, dl. 1, 2de dr. 1898. — T. MASI, del fallimento e della bancarotta, 2 dl., 1890. — U. SORANI, il fallimento, dl. 1, 1896. /

Rumenië. — Handelswetboek van 16 April 1887, gewijzigd wat het faillietenrecht betreft door de wet van 19 Juni/1 Juli 1895, ~~en van 14 Maart 1902~~.

Spanje. — Het faillietenrecht wordt gevonden gedeeltelijk in het Handelswetboek van 22 Aug. 1885, boek IV, artt. 870—941, gedeeltelijk in het Wetboek van Rechtsvordering (Ley de enjuiciamiento civil) van 1881. Artt. 870—873 zijn gewijzigd bij de wet v. 10 Juni 1897.

Portugal. — ~~Handelswetboek v. 28 Juni 1888, boek IV, artt. 692—749.~~

II. De groep van het Duitsch-Oostenrijksche recht. — Oostenrijk. — Konkursordnung van 25 Dec. 1868, gew. bij de wet van 16 Maart 1884. Daarnaevens het *Anfechtungsgesetz*, eveneens van 16 Maart 1884.

L.O. Frankl, zur Revision des öster. reichsichen Concursrechtes, 1896. C. SCHWARZ, das österreichische Konkursrecht, 2 dl. 1894/96. — R. POLLAK, das Konkursrecht 1897. / Hongarije. — Konkursordnung van 30 Maart 1881. Duitschland. — De nieuwere wetgeving begint met de Pruisische Konkursordnung van 8 Mei 1855.

Deutsche Konkurs-Ordnung van 10 Febr. 1877, in werking getreden 1 Oct. 1879, gewijzigd bij de wet van 17 Mei 1898. Gewijzigde tekst bekend gemaakt 20 Mei 1898.

A. S. SCHULTZE, das deutsche Konkursrecht in seinen juristischen Grundlagen, 1880. — H. FITTING, das Reichs-Konkursrecht, 2de dr. 1883. — W. ENDEMANN, das deutsche Konkursverfahren, 1889. — L. SEUFFERT, zur Geschichte und Dogmatik des deutschen Concursrechts, dl. 1, 1888. — (V. RINTELEN, das Konkursrecht, 1896) — FR. OETKER, Konkursrechtliche Grundbegriffe. Bd. 1. Die Gläubiger. 1891. — J. KOHLER, Lehrbuch des Konkursrechts, 1891. — Kommentaren van J. PETERSEN en G. KLEINFELLER, 3de druk 1892; v. SARWEY, 3de dr. 1896; G. v. WILMOWSKI, 5de dr. 1896. — E. JAEGER, die Konkursordnung auf der Grundlage des neuen Reichsrechts erläutert, 1899. — /

Zweden, wet van 18 Sept. 1862 met latere wijzigings-

+ 2^{de} dr. 1904.

Rusland: Klibanski en Kleinfeller, das russische Konkursrecht, in Zft.f. int. Priv.-u. öffentl. R., 15 (1905), bl. 51-108.

- / A. Ramella, trattato del fallimento, ^{2 dl.} ~~1de dr.~~, 1903/4.

Faillicienwet van 26 Juli 1899 (in kracht sedert 1 Oct.)

Barbosa de Magalhães, Código de fallencias anotado, 1901.

Argentinië, wet van 23 Dec. 1902.

A. Rintelen, das österr. Konkursrecht. 1910.

F 4de dr. (door Kleinfeller), 1901

F 4de dr. (door Boyfert), ~~1901~~ 1903.

Commentaar van Th. Wolff, Konkursord. 1900.

J. Kohler, Leitfaden des dt. Konkursrechts, 2de dr. 1903.

F. Hellmann, Lehrbuch des dt. Konkursrechts, 1907

F 6de dr. (door K. en A. Kurlbaum en Kühn), 1904/1906.

L. Seuffert, deutsches Konkurs-prozessrecht, 1899.

1904
F 3de dr. 1899.

+ 2^{de} dr. 1902

gew. ^{die} by de wet van 6 Mei 1899

De fransche groep laat de onbevoegden en politieke
inbreuken niet ophouden met de rehabilitatie, de
duitsche groep voer met het einde v. l. faillissement.
De Duitsche wet kent niet de uitsluiting in faillissement en insol-
ventie.

Schotland: wet van 1856, aangev. 1890.

Zie Inbussen, de geschiedelijke ontwikkeling der Konkursrecht
in Engeland und Schotland, in Lft. f. vergl. Recht. 19. 86.
234 v. (tegenwoordig faill.).

(door Mackenzie en Laugel)
— 5de dr. 1902.

[a treatise on the

wetten; Noorwegen, wet van 6 Juni 1863; Denemar-
ken, wet van 25 Maart 1872, gewijzigd (artt. 37, 50, 130
en 131) bij de wet van 15 Apr. 1887 ~~en~~ (art. 164) bij de wet
van 18 Dec. 1897, (artt. 21, 23 en 30) ^{by de wet van 20 Maart. 1901.}

De wetten van de Fransche groep zijn alleen van toepas-
sing op kooplieden en maken geen scheiding tusschen fail-
lisementsproces en materieel faillietenrecht. Die van de
Duitsch-Oostenrijksche groep onderwerpen ook niet-kooplieden
aan het faillissement en onderscheiden (Duitsche, Oosten-
rijksche en Hongaarsche wetten) het Konkursrecht en het
Konkursverfahren.

III. Het Engelsch-Amerikaansche recht.

Engeland. — De verschillende wetten op het faillissement
werden herzien en samengevat in de Bankrupt Consolidation
Act van 1849 (beheer door official assignees), gewijzigd door
de Bankruptcy Act van 1861 (verzwakking van dit stelsel),
en vervangen door de gelijknamige wet van 1869 (self-go-
vernment van de schuldeischers), op haar beurt vervangen
door de Bankruptcy Act van 1883, 46/47 Vict. c. 52 (terug-
keer tot het officialisme). De wet van 1883 is later herhaal-
delijk gewijzigd, o. a. in 1890.

Rechtsgeleerd Magazijn 1884, bl. 203 vlg.; 1891, bl. 265 vlg.

Aan het faillissement zijn zoowel kooplieden als niet-koop-
lieden onderworpen. Het is gesplitst in twee perioden: van
sequestratie of bewindvoering, aanvangende met de failliet-
verklaring (*receiving order*), en van insolventie of vereffening
(*bankruptcy*). De insolventie kan eindigen met een *order of*
discharge (onthefing van schuld).

Voor vereenigingen, ingeschreven onder de Companies Act
van 1862, gelden bijzondere bepalingen (*winding up*): sect. 74 vlg.
dezer wet, gewijzigd bij de Companies Acts van 1867 en 1886 en
de Companies (Winding up) Act van 1890, 53/54 Vict. c. 63.

J. CHALMERS en E. HOUGH, the Bankruptcy Acts, 1883—1890.
With Rules etc. 4de dr. 1896. — L. Y. LEE en H. WACE, law of
bankruptcy, 3de dr. 1891. — C. F. MORRELL, bankruptcy, a ma-
nual of practical law, 1891. — R. J. V. WILLIAMS, the law and

Finland, wet van
9 Nov. 1880.

W. Wace, the law
and practice of
bankruptcy, 1904.

V. Het Nederlandsche recht.

Algemeene manier van procederen in civiele en crimineele zaken, van 22 Aug. 1799, Manier van procederen in civ. zaaken zoo voor de burgerl. rechtbanken als voor de depart. gerechtshoven, titel 5: „van de zaaken, in welke een meer bijzondere procesorde plaats heeft”, afd. 3: „van zaaken, raakende boedels, in welke een rechterlijke voorziening noodig is”, artt. 107—132, met formulieren (sequestratie bij onvermogen, als geen akkoord tot stand komt, te veranderen in curateele; curateele bij boedelafstand; verlaten en onbeheerde boedels).

overgaande in

Ontwerp van een Burgerlijk Wetboek door J. VAN DER LINDEN van 1807, bk. IV: „van de Regts-oefening”, tit. 7: „van de zaken in welken eene meer bijzondere Proces-Orde plaats heeft”, afd. 2: „van zaken, rakende Boedels in welken eene Regterlijke voorziening noodig is” (regeling als in het Wetboek van 1799).

Wetboek op de rechterlijke instellingen en regtspleging in het Koninkrijk Holland van 1809, bk. II, tit. 5, hfdst. 2: „van zaken, rakende boedels, in welke, uit hoofde van des schuldenaars onvermogen, eene rechterlijke voorziening noodig is”, artt. 651—679 (onderscheiding tusschen sequestratie en insolventie of curateele).

Code de commerce 1 Jan./1 Mrt. 1811—30 Sept. 1838.

Ontwerp van Wet betrekkelijk de manier van procederen in civiele zaken van 1815, tit. 5, hfdst. 1: „van zaken, rakende boedels” enz., artt. 150—178 (regeling als in het Wetboek van 1809).

Ontwerp Wetb. v. Kooph., bk. 3, v. 21 Dec. 1825; wetten v. 23 Mrt. 1826, *Stbl.* nos. 46—48; Wetboek van Koophandel van 1830, boek III: „van faillissementen, van rehabilitatie en verzoeken om surséance”, belangrijk gewijzigd bij de wetten van 24 April 1836, *Stbl.* nos. 15 en 16, en ingevoerd als Wetboek van Koophandel van 1838, boek III: „van de voorzieningen in geval van onvermogen van kooplieden”, artt. 764—923 (tit. 1: „van faillissement”, tit. 2: „van surséance van betaling”). Zie hierboven, bl. 12 v.

A. C. HOLTJUS, het Nederlandsche faillitenregt, 2de dr. door B. J. L. DE GEER VAN JUTFAAS, 1878. — J. C. DE MAREZ OYENS, de beginselen van het hedendaagsche faillitenrecht naar aanleiding der Konkursordnung f. d. Deutsche Reich van 1 Oct. 1879, 1883. — De algemeene werken van KIST (dl. 5: het handelsprocesrecht), DIEPHUIS en DE WAL.

Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, bk. III, tit. 7: „van den staat van kennelijk onvermogen”, artt. 822—899; toepasselijk op niet-kooplieden.

Art. 893 Wetb. v. Kph., in verband met de invoering van het Wetboek van Strafrecht, gewijzigd bij de wet van 26 April 1884, *Stbl.* n°. 95.

Wet van 30 September 1893, *Stbl.* n°. 140, op het faillissement en de surséance van betaling (Faillissementswet), gewijzigd bij de wet van 6 Sept. 1895, *Stbl.* n°. 155, in werking sedert 1 Sept. 1896. /

Wet van 20 Jan. 1896, *Stbl.* n°. 9, houdende bepalingen omtrent het in werking treden van de wet op het faillissement en de surséance van betaling, de wijziging van bestaande wetten in verband daarmede en den overgang van de oude wetgeving tot de nieuwe (Wet ter invoering van de Faillissementswet). Afschaffing van o. a.: artt. 198, 205 en 285, benevens het 3de boek van het Wetb. v. Kooph., artt. 705 al. 2, 707, 709—720 (over gerechtelijken boedelafstand), benevens den 7^{den} titel van het 3de boek van het Wetb. v. Burg. Rechtsv.

Ontwerp van Wet op het faillissement en de surséance van betaling, 6 dl., den Haag, Gebrs. Belinfante 1891—1895 (Verzameling van alle stukken en beraadslagingen). — G. W. VAN DER FELTZ, Geschiedenis van de wet op het faillissement en de surséance van betaling, 2 dl. 1896/97. — Wetgeving. Verzameling der stukken en beraadslagingen, onder redactie van H. VAN DER HOEVEN. De Faillissementswet, 2 dl. 1897.

MOLENGRAAFF, de Faillissementswet verklaard, 1898¹⁾ (§ 1 der Algemeene inleiding geeft een overzicht van de geschiedenis der wet). — Eenvoudige uiteenzetting der wet door C. REELING KNAP,

¹⁾ Verder aangehaald als: de Fw. verkl.

[Art. 226 ~~en~~ al. 3 ingetrokken en aan art. 230 een nieuw derde lid toegevoegd bij wet van 9 Juni 1902, S. n° 91.

Art. 212° gewijzigd en artt. 40 en 233 5° vervangen bij art. VIII der wet v. 13 Juli 1907, S. n° 195, tot regeling van de arbeidsovereenkomst.

26. *Verke, de Faillissementswet in de praktijk, in Rgl. Mag.*

1904, bl. 440 v.

409² 427

1894; — praktische handleiding door G. VISSERING, 1894; — commentaar door J. D. VEEGENS, 3de dr. 1897.

— 4de dr. 1907.

Wet v. 10 Mei 1837, *Stbl.* n°. 21, houdende tijdelijke aanvulling der bepalingen (artt. 402—404 Code Pénal) omtrent enkele en bedriegelijke bankbreuk. Wetboek van Strafrecht, bk. II, tit. 26: „benadeeling van schuldeischers of rechthebbenden”, artt. 340—346; artt. 344—346 gewijzigd door de wet ter invoering van de Faillissementswet (art. 441 Wetb. v. Sr. ingetrokken).

Bepalingen omtrent faillissement in andere wetten. Zie het overzicht in *de Fw. verkl.*, bl. 59—69.

§ 83. ALGEMEENE BEGINSELEN.

Faillissement een algemeen beslag op en algemeene uitwinning van het vermogen des schuldenaars.

Karakter van het beslag: een zakelijk verhaalsrecht, krachtens hetwelk de inbeslagnemer de in beslag genomen zaak kan verkoopen en de opbrengst te zijner bevrediging aanwenden.

Speciaal
Byzonder Individueel beslag: op bepaalde zaken door een bepaalden schuldeischer te zijnen behoeve en van hen die zich tegen de afgifte der kooppenningen tijdig verzetten. Wetb. van Burg. Rechtsv. bk. II, tit. 2—4.

Faillissement: beslag op het geheele vermogen van den schuldenaar ten behoeve van al zijne schuldeischers (aldus o. a. H. R. 17 Mei 1878, W. n°. 4250).

Zakelijk karakter van het beslag: het blijft op de zaak rusten, al komt deze in handen van derden, behoudens de werking van art. 2014 Burg. Wetb. De schuldenaar kan niet in strijd met het beslag over de zaak als onbezwaard beschikken. Artt. 442, 505 al. 2—5, 566 en 770b j^o art. 505 Wb. v. Burg. Rv.

a. 190° Sr.

Zakelijk karakter van het faillissementsbeslag: artt. 23, 24, 35 Fw. Beteekenis van het verlies van beheer en beschikking.

Beschikkingen van den gefailleerde over tot den boedel behoorende zaken zijn niet nietig, althans niet volstrekt nietig;

parallel, beschikkingen over een met hypotheek beswaard onro-
zend goed; zij gaan den hypotheekhouder niet aan.

Hans Jäger
Kommentar,
§ 7 n° 6, 7, 46
n° 25-44.

zij laten het beslag onaangetast, missen ieder effect strijdig met het beslag en zijn in dien zin betrekkelijk nietig. Verg. de Fw. verkl., bl. 42 vlg., 151.

Beteekenis van artikel 35 Fw. Zie de Fw. verkl., bl. 232 vlg. Het artikel ten onrechte een abnormiteit genoemd (HAMAKER, gevaarlijke hypotheek, in Wkbl. v. Not. en Reg. n°. 1446, bl. 495. Verg. van denzelfden schrijver: hypotheekstelsels, in Wkbl. v. Not. en Reg. n°. 1358, bl. 4).

HOLTJUS neemt een pandrecht, pignus praetorium, der schuldeischers aan, 2de dr., bl. 117-126. Evenzoo v. RIEMSDIJK, de beperkte rechtsbevoegdheid van den gefailleerde, Prft. 1868, bl. 43 vlg. (die ook in het gewone beslag een pandrecht ziet). Vgl. P. GRÜTZMANN, das Anfechtungsrecht der benachtheiligten Konkursgläubiger, 1882, bl. 210 vlg.; — L. SEUFFERT, zur Geschichte und Dogmatik des dt. Concursrechts, dl. 1; — POLLAK, Konkursrecht.

Opvatting van het faillissement als een beslag bij KIST, dl. 6, bl. 42 v., 68 v.; — Memorie van Toel. Fw., uitg. Belinfante, dl. 1, bl. 42; — KOHLER, Lehrb. des Konkursrechts, § 22 vlg. (bl. 100: Es ist daher kein Zweifel: die Gläubiger haben ein dingliches Recht, und dies ist das Beschlagnahme-Recht).

Over het verschil in redactie tusschen art. 505 al. 5 Rv. en art. 35 Fw. zie de Fw. verkl., bl. 235 v.

Levering van — en vestiging van pandrecht op — onlichamelijke zaken, artt. 668 en 1199 B. W.

Art. 35 mag niet analogisch worden toegepast op de kennisgeving, door art. 1199 B. W. gevorderd voor de vestiging van pandrecht op onlichamelijke roerende zaken (aandeelen op naam): Rb. den Haag 26 Oct. 1898, W. n°. 7241. — Verg. DE MAREZ OYENS, a. w., bl. 64 v. — A. C. MULDER, de rechten van den voorschotgever op aan zijn order afgegeven incasso's, Prft. 1888.

A. Het faillissement betreft alleen het vermogen, niet den persoon van den failliet. De failliet verliest noch zijne rechts-, noch zijne handelingsbevoegdheid.

Beteekenis van de spreekwijze: decoctor pro mortuo habetur, nec habet velle nec nolle, zie v. RIEMSDIJK, bl. 72-82. Onjuiste gevolgtrekkingen: verg. VOORDUIN, Wetb. v. Kooph., dl. 3, bl. 626.

De failliet staat niet onder curateele.

Lippmann: der Konkursverwalter ist ein im öffentl. Interesse geschaffenes Organ für die Durchführung der Zwecke des Konkurses, durch seine Legitimation zur Ausübung der ihm übertragenen Funktionen unmittelbar selbst aus dem Gesetze hervorgehend.

Dat hier geen nietigheid is, ook geen betrekkelijke, behoort v. Goudoever, absolute of relatieve nietigheid, in Wkbl. Not. en Reg. n° 1076. Het gaat hier als bij beschikking over het goed van een derde. Percerou, n° 94, bl. 95: seule la mise a le droit de en faire (xii. des actes passés par le failli après faillite) prononce la nullité.

Negatief stelsel: geen zakelijk recht zonder openbaarmaking.

Verg. Conkurren v. Antwerpen, impr. 65, 66; consp. IV, de n° 2.

ten Deutsches Concursproceßrecht.

Pollak bevestigd de leer van Seuffert (pandrecht, executie). Zie ook Grünhuth's Zft., 27, bl. 248 (rec. Seuffert).

Uit Beslagnahme wordt verdedigd door Hellmann, Lehrb. d. Konkursr. bl. 622 vlg. bestreden door W. Parquay, in Zft. f. d. g. R. bl. 65 bl. 419 v. L. A. Robin, in Rev. de dr. int. 1903, p. 492 v.

Anders Lippmann, die rechtliche Stellung des Konkursverwalters, in Jherings Jahrb., dl. 41, bl. 112 v. (bevestigd dat de curator over tegenwoordiger van den schuldenaar zou zijn) ziet ook in het faillissement een executie.

De overdracht eenes schuldvorderings mist tegenover den boedel rechtsgewig als de betekening (of aanneeming door den schuldenaar eerst plaats heeft na de faillietverklaring: Percerou, n° 96 onder 6).

Anders terecht Rb. Rotterdam 24 Maai 1900, W. n° 0006; Rb. Haarlem 15 Jan. 1907, bev. Hof Amsterdam 15 Jan. 1909, R. v. f. 1909 n° 843, W. n° 0055, conf. verw. W. R. 31 Dec. 1909 W. n° 0957.

De failliet is bevoegd buiten den curator om een huwvereenkomst te sluiten en tot handhaving daarvan in rechte op te treden: Rb. Rotterdam 25 Jan. 1904, W. n° 0092.

Voorbeeld van een overeenkomst tusschen den curator in de gefailleerde: wangsraetatie: Hof Arnhem 17 Jan. 1911, W. n° 9005.

Perceval Groupe latin: alleen kooplieden, de'chéances et
incapacités deren voort ^{tot de} ~~aan~~ rehabilitatie.

Groupe germanique: ieder vluiddenaar, tendance om de
de'chéances en incapacités politiques te doen eindigen
met het einde v. h. faillissement.

Wetten volvoert voort, omdat de vluiddelers altijd te
kort komen. Stelsel van overleedring, behandeling door
ambtenaren; stelsel van bekeer door de vluiddelers
Zelf. Nederl.: behandeling door een niet-ambte-
naar voor de vluiddelers.

De vluiddelers vormen een ^{association of syndicat} voort société (een voort
vereeniging), de personne morale uitmaakt
volgens Lyon-Caen en Renaut, Perceval, omdat de
syndic in rechts kan optreden en de 10 boedel-vluiddelers
niet den boedel wordt, betaald vóór de vluiddelers van
den failliet en vóór de vluiddelers van die vluidd-
elers.

Wet is een vereeniging krachtens de wet (obligatoire).

Kohler, Leitfaden, 2de dr., bl. 203: de opgedomen vluidd-
elers vormen een Beschlagn Gemeinschaft. Alle kon-
kursgläubiger (dus ook de niet opgedomenen) met ^{het} ~~voor~~
op een akkoord een Konkursgemeinschaft, a.w., bl. 271.

Faillissement algemeene uitwinning van het
geleene vermogen. Noordnabehelheid steeds geseld.

#1

art. 294 ^{L. 1} (Zwit.) Die Nachlassbehörde entscheidet nach Anhö-
rung des Schuldners, ob auf das Begehren einzutreten ^{sei} ~~ist~~; die
Vermögenslage des Schuldners, der Stand seiner Berufsführung,
sein Geschäftsgelahren und die Ursachen der Nichterfüllung
seiner Verbindlichkeiten sind hierbei in Berücksichtigung
zu ziehen.

Noorwegen: wet van 6 Mei 1899 (procédure d'accord publique sous
le contrôle de la justice).

Bij de behandeling van de Rijksbegroting van Justitie in 1907 wordt
een voorstel tot invoering van een dwangakkoord buiten faillissement
verwoorpen (Duitsland). St. Jur. Lt. 1907, n° 9, bl. 522.

H. Freund, des Zwangsvergleich und Abwendung des Konkurses im Rechte
des Auslands, in Zft. f. d. g. R. dl. 60, R. 67 v., 305 v.

Strafvorderingen zijn uitsluitend te richten tegen den ge-
faillleerde, niet ook of alleen tegen den curator.

Rb. Assen 4 Nov. 1895, W n°. 6731.

Persoonlijke eigenschappen van den schuldenaar hebben
geen invloed op het faillissement, met name maakt de wet
~~geen~~ ^{niet} onderscheiding tusschen eerlijke en oneerlijke schulde-
naren. De persoon des schuldenaars blijft ongemoeid.

Zie reeds de Regeering in 1825, bij VOORDUIN, Geschiedenis
en beginselen, dl. 10, bl. 626 v., IV. — De Fw. verkl., bl. 23 v.

Daarom geen dwangakkoord ter voorkoming van faillisse-
ment voor ongelukkige en eerlijke schuldenaren.

Aldus de Belgische wet van 29 Juni 1887, relative au concordat
préventif de la faillite. — Italiaansch wetsontwerp, Il diritto
commerciale 1895, kol. 451 v.; VIDARI, Corso di dir. comm.,
dl. 9, app. I.

Zwitserland. Bundesgesetz über Schuldbetr. u. Konkurs, Elfter
Titel. Nachlassvertrag, artt. 293—317. Het dwangakkoord kan ook
buiten faillissement voorkomen.

De 21 Oct. 1835 door de Regeering voorgestelde tweede titel
van het derde boek Wetb. v. Kooph.: «van homologatie van ak-
koord buiten faillietverklaring», werd 4 Mrt. 1836 met 31 tegen
3 stemmen verworpen.

Handelingen der Nederl. Juristen-Vereeniging 1871. Praeadviezen
van J. POLS en F. S. VAN NIEROP, dl. 1, bl. 41 v., bl. 70 v.; dl. 2,
bl. 96 v.

Amendement van Mr. J. A. LEVY bij de behandeling der Faillw.
om de wet te doen voorafgaan door een titel: «van homologatie
van akkoord buiten faillietverklaring». Verwerping van art. 1 met 41
tegen 27 stemmen. Zie de Geschiedenis bij v. D. FELTZ, dl. 2, bl. 404 v.

Voorstel van wet van Mr. J. A. LEVY op de homologatie van
akkoord buiten faillietverklaring, ingediend 30 Oct. 1893. Ver-
vallen door de onthinding der Tweede Kamer in Maart 1894. —
Zie daarover M. F. DE PINTO, homologatie van akkoord buiten
faillietverklaring, Prft. 1893; — MOLENGRAAFF, het voorstel van wet
van Mr. J. A. Levy enz., in Rechtsgel. Magazijn 1894, bl. 98 v.

De Engelsche Deeds of Arrangement Act 1887, 50/51 Vict. c. 57
(Rechtsgel. Mag. 1888, bl. 344) heeft eene andere strekking.

Daarom geen afzonderlijk faillissement onder anderen naam
voor ongelukkige en eerlijke schuldenaren.

*Perceyron n° 112
ce n'est qu'une
faillite atténuée*

Aldus de liquidation judiciaire in Frankrijk, ingevoerd bij de wet van 4 Maart 1889, portant modification à la législation des faillites. Art. 1: «Tout commerçant qui cesse ses paiements peut obtenir... le bénéfice de la liquidation judiciaire». De jurisprudentie vordert goede trouw. Zie MALAPERT, du régime de la liq. jud., nos. 53 v.; *Perceyron, n° 116*

Ieder gefailleerde kan in het faillissement een akkoord verkrijgen.

Anders Dt. Konkursord. § 175 (vervolgving of veroordeeling wegens bedriegelijke bankbreuk); Code de comm. fr., artt. 510 en 511; Code de comm. belge, art. 514.

Geen instelling als de *excusabilité* van den Code de comm. franç. (artt. 537—540) en belge (artt. 533—535).

Rehabilitatie, art. 206 v. Fw., niet afhankelijk gesteld van het gedrag van den schuldenaar.

Anders artt. 850, 892, 893 W. v. K.; — artt. 612 en 613 Code de comm. fr.; — artt. 591 en 592 Code de comm. belge.; — artt. 816 en 839 Cod. di comm. ital. — Verg. ook de bepalingen over de *discharge of bankrupt* in sect. 8 der Eng. Bankruptcy Act van 1890.

Bepalingen in andere wetten omtrent de bevoegdheid van den gefailleerde sommige ambten of betrekkingen te bekleeden.

Art. 11 al. 1 n°. 2 Regt. Org.; artt. 437 n°. 5 en 506 Burg. Wetb. (uitsluiting voogdij, toez. voogdij en curateele); artt. 437 n°. 5, 506, 838, 1025 al. 2 en 1069 Burg. Wetb. (afzetting voogden, toez. voogden, curators, bewindvoerders vruchtgebruik, testament-uitvoerders, bewindvoerders); art. 51 al. 2 Wet notarisambt (9 Juli 1842, *Stbl.* n°. 20, j° art. 7 wet 6 Mei 1878, *Stbl.* n°. 29). Beteekenis van deze voorschriften

B. Alle vermogenssubjecten kunnen failliet gaan: zoowel natuurlijke als rechtspersonen. Verg. artt. 2 al. 6, 106, 117 Fw.

Kan een zedelijk lichaam (bijv. een naaml. vennootschap) gedurende de vereffening failliet verklaard worden?

H. R. 5 Febr. 1892, W. n°. 6152, M. v. H. 1892, bl. 211; Hof Amsterdam 26 Oct. 1898, W. n°. 7216; — anders: Rb. Utrecht 10 Oct. 1898, W. n°. 7218. — Verg. L. H. KUHN Jr., over faillissement van naamlooze vennootschappen, *Prft.* 1873, bl. 68 v.

Ook openbare lichamen: provinciën, gemeenten, waterschappen?

art. 11 al. 1 n° 2 leden rechtst. macht kunnen door den G. R. worden ontzet: 2°. wanneer zij verklaard zijn in staat v. faillissement (k. omv. of giffeling wegens schulden).

art. ~~437~~ 437 4°. kunnen v. d. voogdij of de toez. voogdij worden ontzet. 4°. zij die in staat van faillissement verkeeren. al. 2 Verkeeren moedert niet.

excusabilité heeft ten gevolge dat geen lijfswang meer over de schuldenaars de la faillite kan worden toegepast.

[art. 437 n° 4, 506 / ontzetting /; uitsluiting niet meer]

[Zie over art. 437 n° 5 jo art. 506 Wet den 16 aug 8 Oct. 1900 verm. Ab. den 16 aug 31 Aug. 1900, *Wetb.* n° 1615 („kunnen”; de rechter is niet verplicht). W. n° 7524]

Ten art. 1, § 17 wet 30 Dec. 1904, *Hbl.* n° 203.

Na na faillietverklaring worden ontzet.

Faillietverklaring blijft mogelijk tot dat alle schuldenaars betaald zijn. Eerst daarna is de vereffening ten einde.

Kord. § 207 al. 2 en 209 al. 2: faill. nl. verm., verm. o. f., comm. verm. na ontb. ~~faill.~~, tot dat de het vermogen verdeeld is.

Levens Beaus sont insaisissables. Percerou, n° 161 (ontkennend).
 Bles

[Kleins, Leifaden 2 de dr. bl. 172 (acht de wegen-
 lichheid niet
 letenistbaar /
 voor eenen
 vrees is
 toegelaten.

art. 198 R.O. "of dat de nalatenschap niet bereikend is
 ter betaling van de schulden des overledenen".

Rb. Utrecht 12 Mei 1911, W. n° 9124 (een faill. als de overle-
 dene niet inden verband verklaarde opgeluonden te hebben
 niet betalen).

Zie ook J. Percerou, la liquidation du passif héréditaire, in
 Revue trim. de droit civil 1905, bl. 565 en 511.

F. Oetker, konkursrechtliche Erörterungen, B. Fragen des Nachlass-
 und des Gesamtkonkursverfahrens, in Zft. f. d. ges. R. bl. 66,
 bl. 207.

Verklaring in staat van kennelijk onvermogen van het water-
 schap Groot-Mijdrecht: Rb. Utrecht 23 Sept. 1892; opheffing na
 verzet: Rb. Utrecht 19 Nov. 1892, W. n°. 6273.

E. J. PLEMP v. DUIVELAND, het waterschap tegenover zijne
 schuldeischers, Prft. 1893 (rec. v. BOLHUIS, in Rechtsgel. Mag.
 1895, bl. 331); — F. L. KLEIJN, executie van openbare gemeen-
 schappen, Prft. 1897 (rec. KRABBE, in Rechtsgel. Mag. 1897,
 bl. 588); — F. MEILI, die Schuldexekution und der Konkurs
 gegen Gemeinden, 1880; Rechtsgutachten und Gesetzesvorschlag
 betreffend die Schuldexekution und den Konkurs gegen Gemein-
 den, 1885; Das Exekutionsverfahren gegen Gemeinden mit be-
 sonderer Rücksicht auf die österr. Gesetzesvorlage, 1893. /

Mogelijkheid van afzonderlijk faillissement, waar een bepaald
 deel van het vermogen of gemeenschappelijke goederen voor
 bepaalde schulden in het bijzonder aansprakelijk zijn.

1°. *Nalatenschap*, artt. 1113, 1147, 1153 Burg. Wetb. Fail-
 lissement eener nalatenschap, artt. 198—202 Fw.

Voorstel der Staatscommissie en der Regeering (art. 206
 Ontw. Stc.; art. 198 Reg. Ontw.). Amendement VAN HOUTEN,
 aangenomen met 56 tegen 13 stemmen.

De Fw. verkl., bl. 487. — Uitvoeriger en juister regeling in de
 Deutsche Konkursordnung §§ 214—236 (§ 215. Die Eröffnung des
 Verfahrens setzt die Ueberschuldung des Nachlasses voraus). —
 E. JAEGER, Erbenhaftung und Nachlasskonkurs im neuen Reichs-
 recht, 1898. — THALLER, des faillites en droit comparé, dl 1,
 n°. 48.

De faillietverklaring kan gevraagd worden, al is de nala-
 tenschap, onder voorrecht van boedelbeschrijving of zuiver,
 aanvaard.

Rb. Zierikzee 17 Nov. 1896, W. n°. 6892.

Art. 201 Fw. Zie *de Fw. verkl.*, bl. 493 vlg. Afscheiding
 van rechtswege van den boedel des overledenen van dien der
 erfgenamen, art. 200 Fw. Uitsluiting van akkoord, art. 202
 Fw. Gronden die daartoe geleid hebben.

Verhouding tusschen aanvaarding onder voorrecht van
 boedelbeschrijving en het faillissement der nalatenschap.

Overlijden van den schuldenaar gedurende den loop van
 het faillissement. Gevolgen. Artt. 200 en 202 toepasselijk.

2°. *Het scheeps- of zeevermogen* (fortune de mer).

Art. 308 Wetb. v. Kooph. De assurantie-penningen treden niet in de plaats van het schip. Evenmin de kooppenningen, als het schip vóór de faillietverklaring is verkocht (Hof den Haag 2 Mrt. 1891, W. n°. 6058).

De executie van het scheepsvermogen na afstand (artt. 321 en 335 W. v. K.) is niet geregeld. Zie hierboven bl. 246.

3°. *Huwelijksgemeenschap*.

Steeds is een der echtgenooten persoonlijk aansprakelijk, daarom geen afzonderlijk faillissement van het gemeenschapsvermogen.

Art. 63 Fw. Omvang van het faillissement; verschillend naar gelang van de tusschen de echtgenooten bestaande gemeenschap.

Regel: tot de gemeenschap behooren de goederen, waarvan niet kan worden aangetoond, dat ze aan de vrouw of den man persoonlijk behooren. Art. 61 Fw., artt. 214, 220 en 221 Burg. Wetb.

Art. 61 al. 2 Fw. j° art. 205 Burg. Wetb. Zie de Fw. verkl., bl. 227 vlg.

Beheer en beschikking over de gemeenschap gaan over op den curator.

Rb. Rotterdam 9 Mei 1887, W. n°. 5530; 30 Juni 1890, M. v. H. 1890, bl. 315, bev. Hof den Haag 20 Apr. 1891, W. n°. 6030, cass. verw. H. R. 4 Dec. 1891, M. v. H. 1892, bl. 72. — Zie voorts Hof Limburg 10 Mei 1875, bev. Rb. Maastricht 27 Juni 1874, W. n°. 3998 (gemeenschap van vruchten en inkomsten); — Rb. Amsterdam 12 Mrt. 1879, Regtsg. Bijbl. 1879, B bl. 189.

„Schuldeischers, die op de goederen der gemeenschap verhaal hebben” en „schulden, waardoor de gefailleerde persoonlijk verbonden is”. —

Moeilijkheden bij gemeenschap van vruchten en inkomsten.

M. P. H. WIEROX en A. MIJS, in Weekbl. Not. en Reg. nos. 1499, 1502 en 1505.

Bestaat er ten aanzien van de goederen, waarvan, in geval van uitsluiting van alle gemeenschap, niet kan worden aangetoond dat ze aan een der echtgenooten persoon-

J. J. C. Erckmannier, het faillissement van een lid van een gemeenschap, *Rechtsg.* 1905, bl. 82 v.

+ A. Moijs, faillissement der huwelijks-gemeenschap, in *Rechtsg.*

Haag. 1900, bl. 29 v.

F. nevus de gemeenschap ook met zijn geheel vermogen

Re. den bron 22 Juni 1900 W. n° 9094: (gem. v. n. en ink.), art. 214 B. W. is niet van toepassing op de g. v. n. e. i.; „wink” is een ruimer begrip dan vruchten en inkomsten. Anders Kerkkamp in W. n° 9094; Hof Opmeer-Grünbaum, dl. 1, bl. 1.

Opmeer-Grünbaum, dl. 1, 2de dr., bl. 59 v.

Zie daarover Moijs, t. a. p., bl. 31 v. Op de goederen der gemeenschap hebben ^{alle} persoonlijke schuldeischers van een der echtgenooten verhaal.

De echtgenooten zijn persoonlijk aansprakelijk voor ^{en} voor huwelijks- en alle schulden, voor de schulden staande huwelijks persoonlijke aangezaan; de man, ingeval van gemeenschap, ook voor de schulden door de vrouw als openbare koopman aangezaan.

(volgens Moijs de man ook voor de door de vrouw gemaakte huishoudelijke schulden). De man is persoonlijk aansprakelijk, des aansprakelijk ook als gemeenschap is uitgesloten, voor de door de vrouw gemaakte huishoudelijke schulden. (art. 164 B. W.), Rb. Amsterd. 29 Dec. 1907, W. n° 8674; Opmeer-Grünbaum, dl. 1, bl. 318. Ieder voor het geheel aansprakelijk).

De echtgenoot die de gemeenschap verbindt, is verplicht ook

R. Scholten, aansprakelijkheid voor huishoudelijke uitgaven, in W. v. R. N. R. n° 2070 en 2071 (man en vrouw zijn bij quod van art. 164

Verg. Rb. Utrecht 2 Juni 1900, W. n° 9039 : als elke gemeenschap is uitgesloten,
 niet enkel op de vrouw de bevestiging, dat goederen haar in eigendom toebehooren.
 Ten (art. 205 B. W.). Al het overige behoort aan den man. Rb. Hof Amsterdam
 31 Dec. 1907, W. n° 9044 : de vrouw moet bewijzen verbodiging staande huwelijk, door eefenis,
 legaat, uienking of wederlegging, of ^{wel} vanbrenging, cf. art. 205 B. W.; overigens bevoort
 alleen wat staande huwelijk verboden is aan den man. Evenzo Rijk-schotten, d.l.,
 bl. 215; anders juist Oproover, Diepluis, Land.

Eulandier, Rft. bl. 32 v.

! Küt-Visser, d.l. 3, bl. 315 v. — P. Polvich, in Themis
 1911 bl. 470 v.

Faillietverkl. v. ene venn. o. f. is niet anders dan
 faillietverkl. der hoofdelijk voor het geheel aanspra-
 kelijke vennoten, die onder een gemeensch. naam
 handel drijven: Rb. Utrecht 24 Jan. 1902, P. v. J. 1902
 n° 125.

idem Vo. R. 29 Sept.
 1905 W. n° 8271.

[Zie ook Hof Arnhem 30 Jan. 1901 W. n° 7573
 (toen gekt. was faillietverkl. der venn., faillietver.
 klaard werd een der vennoten (de andere was
 reeds failliet) / Zoomede de venn., conf. verwt.
 26 R. 15 Abt. 1901 W. n° 7582.

lijk behooren, huwelijksgemeenschap of mede-eigendom?
 Art. 205 Burg. Wetb. Ook art. 61 Fw.? Is art. 56 Fw. van
 toepassing?

Faillissement van den eenen echtgenoot na faillissement
 van den anderen. Mogelijkheid daarvan en omvang van dit
 faillissement.

QUINTUS in W. n° 6770; — de Fw. verkl., bl. 224 vlg.; — Rb.
 Dordrecht 14 Nov. 1894, W. n° 6601; — Hof Amsterdam 30 Dec.
 1881, W. n° 4851. — Minder juist: H. R. 28 Nov. 1895, W.
 n° 6767; — Rb. Dordrecht 15 Juni 1882, Nw. Mag. v. Hr. 1882,
 bl. 360.

4°. Vennootschap onder eene firma.

De opvatting omtrent het rechtskarakter der vennootschap
 onder firma is beslissend. Zie hierboven bl. 85 vlg.

Behalve de literatuur aldaar aangehaald, zie men: S. J. FOCKEMA
 ANDREAE, de gezamende hand naar de oud-Nederlandsche rech-
 ten, in Versl. en Med. der Kon. Akademie van Wetensch., Afd.
 Letterkunde, 3de reeks, 4de deel 1887, bl. 15 vlg. — J. v. D.
 DRIFT, over faillissement van vennootschappen onder firma, Prft.
 1867. — W. H. M. WERKER, de liquidatie der vennootschap
 onder firma, Prft. 1897. — /

Art. 2 al. 3 Fw. De Fw. verkl., bl. 89 vlg. Praktijk om de
 vennootschap en al of niet tevens de vennoten failliet te
 verklaren.

Afzonderlijk faillissement der vennootschap aangenomen door
 Hof Noord-Holland 2 Jan. 1845, W. n° 565 (bev. Rb. Amsterdam
 14 Dec. 1843, W. n° 475) en Rb. den Bosch 12 Dec. 1855, W.
 n° 1724, op grond van de rechtspersoonlijkheid der vennootschap;
 Rb. Almeloo 23 Apr. 1878, W. n° 4255 — Faillietverklaring der
 vennootschap heeft van rechtswege ten gevolge het faillissement
 van ieder der vennoten: Rb. Maastricht 15 Sept. 1870, W. n° 3313. —
 Faillissement eener vennootschap is faillissement der door ven-
 nootschap verbonden personen: Hof Nd. Holland 20 Jan. 1870,
 vern. Rb. Haarlem 25 Mei 1869, M. v. H. 1870, bl. 8; — verg. Hof
 Nd. Holland 12 Nov. 1868, M. v. H. 1868, bl. 219. — Failliet-
 verklaring der vennootschap is faillietverklaring der firmanten:
 H. R. 23 Dec. 1892, W. n° 6287; in denzelfden zin: Rb. Am-
 sterdam 26 Juni 1850, W. n° 1137, bev. Hof Nd. Holland 20
 Mrt. 1851, W. n° 1243. — Faillietverklaring eener vennootschap

24 R. 20 Jan
 1851
 1851

onder firma in liquidatie: Rb. Zwolle 8 Mei 1889, W. n°. 5748, bev. Hof Arnhem 6 Nov. 1889, W. n°. 5828; — H. R. 17 Juli 1896, W. n°. 6846. — KIST, Beg. v. Handelsr., dl. 3, bl. 285 v. — Onjuist: Rb. Almeloo 1 Febr. 1888, P. v. J. 1888 n°. 95.

Bij verwerping van de leer der rechtspersoonlijkheid heeft een afzonderlijk faillissement van de vennootschap alleen belang, indien men aanneemt dat bij faillissement der vennooten het vennootschapsvermogen niet afgescheiden blijft van dat der vennoten.

Bij vennootschappen onder firma bestaat een vennootschappelijk vermogen, dat een zelfstandigen en afgezonderden waarborg vormt voor de vennootschappelijke schuldeischers: beteekenis daarvan na ontbinding der vennootschap door overlijden van een der vennoten: H. R. 28 Juni 1889, W. n°. 5745, vern. Hof den Bosch 5 Febr. 1889, W. n°. 5679, bev. Rb. Maastricht 3 Mei 1888, W. n°. 5595. Evenzoo Hof Arnhem, b. a. (tot de baten van de nalatenschap van den vennoot behoort zijn aandeel in het overschot van het vennootschapsvermogen na betaling der schulden).

Verdeeling bij insolventie; het vennootschapsvermogen blijft afgescheiden van dat der vennoten: Rb. Amsterdam 21 Jan. 1857, W. n°. 1855 (ook op grond van de zelfstandige persoonlijkheid der vennootschap); — Hof den Bosch 13 Mrt. 1877, W. n°. 4291, en 9 Apr. 1895, W. n°. 6641; — Rb. Utrecht 6 Nov. 1895, W. n°. 6742, bev. Hof Amsterdam 27 Nov. 1896, W. n°. 6932, cass. verw. H. R. 26 Nov. 1897, W. n°. 7047; — Rb. Amsterdam 15 Mrt. 1898, W. n°. 7134. — Zie ook W. n°. 6937 (J. ROESSINGH) en n°. 6942 (L. CH. BESIER).

Moeilijkheden, waartoe de aanbidding van een akkoord aanleiding geeft.

Hof Nd. Holland 20 Jan. 1870, b. a.; — Rb. Maastricht 15 Sept. 1870, b. a.; — Rb. Rotterdam 13 Oct. 1886, P. v. J. 1886, n°. 45.

Beteekenis van art. 56 Fw. in dit verband. Tweeërlei deelingsmethode: verdeeling van baten en lasten, verdeeling van het saldo. Zie de Fw. verkl., bl. 236 vlg.

P. PIC, traité théorique et pratique de la faillite des sociétés commerciales, 1887. — DUVIVIER, traité de la faillite des sociétés commerciales, 1887. — SRAFFA, il fallimento delle società commerciali, 1897. — E. JAEGER, der Konkurs der offenen Handelsgesellschaft, 1897. — A. TURNOUR MURRAY, bankruptcy of

Rb. den Bosch 15 Dec. 1908, W. n°. 8804: faillietverkl. v. d. venn. o. f. is niet noodig, omdat het faill. v. d. vennoten een aandeel in de venn. o. f. omvat; het vermogen v. d. venn. o. f. moet in de rechte plaats verbonden voor de voederen v. d. schuldeischers der firma; de uitdelingslijst betreffende dit vermogen maakt een deel uit van de uitdelingslijst voor de schuldeischers i. h. faill. der firmanten.

Verg. ook Hof Amsterdam 19 Juli 1899, W. n°. 7342 (faillietverkl. der ontbonden venn. en van hare individuele leden) Hof den Bosch 14 Mrt. 1899 (W. n°. 6619) neemt 3 faillissementen aan.

afzonderlijke
[vereffening van het vennootschapsvermogen niet plaats heeft.

Rb. Dordrecht 11 Nov. 1908, P. v. J. 1908 n°. 975 (faill. van de firmanten, en van de vennoten; zie uitdelingslijsten).

7 Hof den Bosch 22 Jan. 1901 W. n°. 7562. Zie ook Rb. Amsterdam 22 Oct. 1903, W. n°. 8049 (opneming van drie uitdelingslijsten).

heeft
Wie recht op betaling uit de opbrengst van een tot de firma be-
hoorend perceel kan die betaling niet vragen van de liquidator,
wanneer een akkoord, van den boedel van een der vennoten:

Rb. Amsterdam 21 Nov. 1899, P. v. J. 1900 n°. 41.

Bij de commanditaire venn. gaat alleen de complementair failliet;
zijn faill. omvat alle voorhanden baten en schulden: Rb. Amsterdam
30 Oct. 1900, W. n°. 7523. Baarentzen werd door de Rb. in den
Bosch ten overvloede faillietverklaard (7 Aug. 1903) de commanditaire
vennootschap, de Regulandische Bankvereeniging, en
in dit faill. een akkoord gehomologeerd 5 April 1904, terwijl ook
afzonderlijk de beheerende vennoot werd faillietverklaard en
in diens faill. een akkoord gehomologeerd 5 Apr. 1904, W. n°. 8045.

Vragen en Opmerkingen naar aanleiding v. h. faillissement der Arnhem-
sche Bankvereeniging, Pleister en C., door K. F. R., 1907.

Zie over de
mogelijkheid bij de
verdelende
rechten aan hem:
Cf. W. te waall
in Themis 1911,
bl. 247 v.

Nld. § 209 Verm.o.f. en comm. verm. afzonderlijk faill. § 211 alle vennooten moeten
 akt. voorstellen, het maakt ook een einde aan de pers. aansprakelijkheid. § 212 in
 de privé-faill. kunnen de verm. schuldeisers alleen optreden voor het behoort ko.
 meende. art. 531 C.D.C. fr. akt. ~~alleen~~ mogelijk, en failliet van de plusieurs
 associés". Het verm. verm. wordt altijd verfaald als niet en failliet van allen een
 akkoord is aangenomen. Het akkoord met een of enkelen heeft alleen betrekking
 op een particulier vermogen. Zie ook Bédarride ad art. Akt. 530 Cod. de
 comm. belge = 531 C.D.C. fr. art. 547 C.D.C. it. verm.o.f. en comm. verm.: failliet
 der verm. en der sol. verm., het verm. verm. wordt apart gehouden. 548 Omgekeerd
 faill. van alle verm. non produit il fall. della società. 550 schuldeisers der
 verm. hebben geen recht op het verm. der verm. 554 = 531 C.D.C. fr. Zwitserl.
 afz. faill. der verm. ^{Is} de verm. en een der verm. failliet van komen de
 verm. schuldeisers alleen voor het behoortkomende in het part. faill. op. B.D.
 5.40: het verm. verm. wordt verdeeld onder de verm. schuldeisers en het privé
 verm. onder de privé schuldeisers

Minderjarigen? Zij kunnen zich op hunne minderjarigheid beroepen
 Hof Amsterdam 6 Sept. 1899, M.v. H. 1899 bl. 301.

partners, in the Law Quarterly Review, 1891, bl. 53 vlg. —
 Dt. K. Ord. §§ 209, 211, 212; — Code de comm. franç., art.
 531; — Code de comm. belge, art. 530; — Cod. d. comm. ital.,
 artt. 847, 848, 850, 852, 854; — Bundesges. über Schuldbetr.
 u. Konkurs, art. 218. — Bankruptcy Act 1883, s. 40 al. 3.

De Fransche praktijk neemt aan, dat het faillissement van de
 vennootschap o.f. in zich sluit het faillissement van alle hoofdelijk
 verbonden vennooten: LYON-CAEN en RENAULT, Précis, nos. 3117,
 3118. J. Bédarride, op art. 531, dl. 2 bl. 349.

C. Alle vermogenssubjecten kunnen failliet gaan: zoowel
 kooplieden als niet-kooplieden.

THALLER, des faillites en droit comparé, chap 1: de l'extension
 possible de la faillite aux non-commerçants, bl. 125 v. — LUCIANI,
 a. w., dl. 1, nos. 110—128, bl. 224 v.

De beperking van het faillissement tot kooplieden in het
 Oud-Fransche en het Oud-Vaderlandsche recht niet bekend.

BRAVARD-VEYRIÈRES en DEMANGEAT, a. w., dl. 1, bl. 14 noot.

In Frankrijk werd zij ingevoerd door den Code de com-
 merce, evenzoo ten onzent. Navolging van den Code in 1826
 in boek III Wetb. v. Kooph.

Regeling van de algemeene vermogens-executie van niet-
 kooplieden onder den naam „staat van kennelijk onvermogen”
 in boek 3, tit. 7 Wetb. v. Burg. Rv.: wetten v. 19 Mei
 1829, Stbl. n°. 37, en van 10 Mei 1837, Stbl. n°. 50.

Zie voor de handelingen betreffende deze wetten: J. VAN DEN
 HONERT, Handboek voor de burgerlijke regtsvordering (1839),
 bl. 773—807. — NOORDZIEK, Gesch. der beraadsl. enz. Wetb. van
 Burg. Rechtspleging, zittingsjaar 1827/28, 2 dl., 1885.

In Frankrijk, België en Italië is het faillissement alleen van
 toepassing op kooplieden; — in Zwitserland alleen op hen
 die in het handelsregister zijn ingeschreven. — In Oostenrijk,
 Hongarije, Duitschland, de Scandinavische rijken en Engeland
 zijn zoowel kooplieden als niet-kooplieden aan het faillissement
 onderworpen; evenwel wordt in Oostenrijk, Hongarije, Noor-
 wegen en Denemarken, wat betreft de voorwaarden voor de
 faillietverklaring, tusschen kooplieden en niet-kooplieden on-
 derscheid gemaakt.

D. Het faillissement omvat het geheele vermogen van

Kornis.

verm. o. f. om ~~taken~~ koopkandels te dragen, en
de daarmede ontstaande voordellen te deelen.

Eerst na vereffening kan blyken of en hooveel
winst er gemaakt is, en te verdellen valt.

Weeruit volgt ^{valde} vermoeden ingeval van ontb.
niet het reeds hebben, van elkander te ver.
deren verdeling der onvereffende aktiviteiten
waar alleen vereffening der taken en verdelg
valde.

My faillissement niet anders.

Schuldeisers deden in plaats vermoeden
en kunnen dus alleen vereffening vorderen.

Takken brengt $\frac{2}{3}$ Boegkom $\frac{1}{3}$ in der (art.
16 v. B. w. g.), heeft T recht op $\frac{2}{3}$ B. op $\frac{1}{3}$ van
het valde.

Onregelmäßig crediteuren vermoedings was
niet wettig overant

Nb. Utrecht 7 Sept. 1894: failliet verklaard D. Takken,
en G. Boeghorns, rekrigsmakers de Bilt, zoo in privé als
gehandeld hebbende onder de firma Takken &
Boeghorns. 20 Nov. 1894 insolventverklaring.

Rf. maakt rangschikking en vermeldt daarop
afzonderlijk de activa en de passiva van den
boedel der firma, van den boedel Takken en van
den boedel Boeghorns, tenzij het zelfs, dat, na
afzet der passiva ten laste der firma, van haar
actief overblijft, voor $\frac{2}{3}$ als bate in den boedel
Takken en voor $\frac{1}{3}$ als bate in den boedel Boeg-
horns is verantwoord.

ten vullendelees van Takken doet verset,

omdat voor de en vullendelees niet is verantwoord
gerangschikt het aanspraak van dien gefaillieerde
in de opbrengst van de beer met de vullendelees.
Boeghorns bekimende zaken. Beide rangschikking
van de firma deeft niet, omdat de zegen eig-
tennooy of eiggen boedel heeft en in bij het omme-
niet is failliet verklaard.

Elg verlangt dat $\frac{2}{3}$ der opbrengst van de aan T.
en B. in overdaelden eigendom bevoerdeactivi-
teiten (aan betrag van f 13699.07) in het actief
van het faill. T. worde gebracht.

Curator antwoorde vrom. is ontboudt en moet
vereffend worden, des vullenden betaald en alleen
bater saldo - posten vereffening aan de vromvoot,
bittetkenen.

den schuldenaar. Alleen vermogens-rechten, geen familie-rechten (maritale macht, vaderlijke macht, en de daaraan verbonden beheersrechten).

De curator kan zich beroepen op de nietigheid eener handeling, door de gehuwde vrouw zonder machtiging, bijstand of toestemming van haar man verricht, art. 171 B. W.: H. R. 4 Febr. 1887, W. n°. 5398, vern. Hof Amsterdam 17 Apr. 1885, W. n°. 5256. — Zie ook: Rb. Amsterdam 7 Juni 1892, W. n°. 6361, vern. Hof Amsterdam 30 Juni 1893, W. n°. 6401.

Uitoefening door den curator van de rechten, den gefailleerde of diens echtgenoot toekomende als legitimaris, art. 967 B. W.: Rb. Zutphen 2 Oct. 1879, W. n°. 4517; — Rb. Maastricht 13 Dec. 1884, W. n°. 5166; — Rb. Groningen 9 Mrt. 1888, W. n°. 5642. — Zie voorts: Rb. Utrecht 31 Maart 1897, W. n°. 6975.

Wél valt in het faillissement het recht van erfgenaamschap. De curator verwerpt of aanvaardt onder voorrecht van boedelbeschrijving, art. 41.

«Gedurende het faillissement opkomende»: hetzelfde geldt van nog niet verworpen of aanvaarde nalatenschappen, vóór de faillietverklaring opengevallen. Zie ook art. 1107 B. W.

Het geheele vermogen ten tijde der faillietverklaring, alsmede hetgeen de gefailleerde gedurende het faillissement verwerft, art. 20 Fw. Zie art. 1177 B. W.

Verg. over dit beginsel: de Fw. verkl. bl. 52 v. — Anders dt. K. ord. §1 al. 1.

Uitzonderingen: Vermogensrechten, welke buiten het faillissement blijven: a. Zoogen. hoogst persoonlijke rechten. Recht van gebruik, art. 870 B. W.; recht van bewoning, art. 874 B. W.

b. Niet voor uitwinning (beslag) vatbare zaken.

1°. Art. 21 n°. 1 Fw.: de zaken, vermeld in artt. 447 nos. 2—5 en 756 n°. 3 W. v. B. Rv., de gagie als schipper of schepeling (art. 21 al. 3 der wet van 7 Mei 1856, Stbl. n°. 32), het auteursrecht (art. 9 al. 3 der wet van 28 Juni 1881, Stbl. n°. 124) en, voorwaardelijk, de zaken, in art. 448 W. v. B. Rv. opgenoemd.

Reclame van deze zaken blijft mogelijk: zie de Fw. verkl., bl. 241 v. Over de uitsluiting van het auteursrecht, zie aldaar, bl. 243 v.

De curator is bevoegd het lidmaatschap der gefailleerde, van eene coöperatieve vereeniging op te zeggen en diens tegod in ontvangst te nemen: Rb. Utrecht 6 Oct. 1909, W. n°. 9116.

De curator kan inkoopning niet vorderen: Sieplein, dl. 9, bl. 162; Op. leumer dl. 4, bl. 252; — wel vorderen Land, II, 2 bl. 84; Baanster, W. N. en R. n°. 1656, 1657.

De vordering tot inkoopning wegens uitlevering der legitime kan niet door den curator in een faillie. worden ingesteld, maar alleen door de personen, genoemd in a. 967 B. W. Hof den Haag 16 Dec. 1899, W. n°. 7389, vern. H. R. 31 Jan. 1902, W. n°. 7709.

Als gefailliet de hem gegeven drankvergunning verkooft, moet de koopprijs worden betaald aan den curator; betaling aan den failliet geldt niet, H. R. 16 Nov. 1906, W. n°. 8468.

Volgens Hof den Bosch 26 Sept. 1899, W. n°. 7423: rechten uit een overeenkomst, die niet vatbaar is voor overgang op de erfgenamen en rechten bijgaenden, als zijnde ^{deze} beperkt tot den persoon van den failliet (overbeeld: het recht uit een archief stukken in bruikleen te nemen).

Zie over art. 21 n°. 1 Fw. H. R. (concl. 0. 16/27 Aug. 1900, W. n°. 7482 (krofsaak).

De failliet kan persoonlijk en zelfstandig in rechte optreden om te doen uitmaken, of een zaak (i. c. een gemeen te-pensioen) in het faillissement valt: Rb. Amsterdam 28 Juni 1901, W. n°. 7674.

Art. 22 is van toepassing zoowel op traktementen, welke hangende het faillissement opgeschreven worden, als op de weger vroeger opgeschreven kermisverr. "Traktementen" omvat "vacatie- en presentiegelden": Rb. den Bosch 24 Febr. 1905, W. n° 8249.

wet v. 1815: korting $\frac{1}{4}$ v. f 1600 of minder, van $\frac{1}{3}$ van > f 1600.

1902 n° 87 pans.
wet v. 1851 n° 127: ~~indist.~~ kinderen ~~weeg.~~ geen korting,
voorts alleen korting tot $\frac{1}{6}$ v. f 100 en $\frac{1}{8}$ v. f 100 of minder
wegens woning, kleeding en levensbehoeften.
wet v. 1857 n° 129: idem

* Pensioenwet voor de
zeemacht 1902, gew.
wet v. 24 Juli 1900, S. n°
257.

** Pensioenwet voor de
Landmacht 1902, gew.
als boven.

Wetten van 1815 en 1890:
toepasfelyk verkl. wet 1815 (arrèten en kortingen)

zoals dit niet volgens
7 verslagen der art. 1 § 6 der wet v. 5 Juni 1905, S. n° 152

Art. 22 der wet van
5 Juni 1905, S. n° 153,
§ art. 30 der burgerl.
Pensioenwet (pensi-
onen der weduwen
en wezen van onder-
wijzers).

wet van 1890 n° 99:
toepasfelyk verkl. wet 1815 (arrèten en kortingen)
wet van 1890 n° 109: onderstanden kinderen geen
korting, overigen conform wet 1851 n° 127.
wet v. 1892 n° 144: conform wet 1890 n° 109.
wet v. 1895 n° 104: idem
wet v. 1897 n° 149: idem.

art. 35 § 1 K.B. v. 17 Febr. 1905 S. n° 74 (pensiolen, en onderstanden
voor eens aan de Europeesche en met dese gelijgerstelde militai-
ren, beneden den rang van onderluitenant, van het Nederland-
Indische leger / . geen korting voor particuliere schuldeisers.

Zie K.B. v. 15 Juni 1905, S. n° 206 A

Een pensioen dat waarop alleen korting wordt toegepast ten
beloofte van bepaalde schuldeisers, mag aan den curator ook
alleen worden uitbetaald voor zover als er in het faillissement
toedienig schuldeisers zijn: Rb. den Haag 2 Apr. 1907, W.
n° 8754.

419 497

2°. Art. 1823 B. W. (lijfrenten ten behoeve van een derde
om niet gevestigd en door den schenker voor beslag onvat-
baar verklaard).

R. DE MENTHON BAKE, in Rechtsgel. Mag. 1898, bl. 527 v.

3°. Art. 22 Fw. Zie, wat betreft rijks-traktementen en -pen-
sioenen, voor korting en uitsluiting van verhaal:

wet van 24 Jan. 1815, Stbl. n° 5 (traktementen en pensioenen
van officieren van land- en zeemacht en der daartoe behorende
administrateurs en officieren van gezondheid); art. 68 der wet
v. 28 Aug. 1851, Stbl. n° 127 (pensioenen van schepelingen of
mariniers beneden den rang van officier en van weduwen van
officieren en minderen, benevens de onderstanden voor hunne
kinderen); art. 67 der wet v. 28 Aug. 1851, Stbl. n° 129 (pen-
sioenen van militairen beneden den rang van officier en van
weduwen van officieren en verdere militairen, benevens de on-
derstanden voor hunne kinderen); art. 40 der wet v. 9 Mei
1846, Stbl. n° 24, en art. 30 der wet v. 9 Mei 1890, Stbl.
n° 78 (pensioenen der burgerlijke ambtenaren); art. 42 der
wet van 17 Aug. 1878, Stbl. n° 127, j° artt. 40 en 30 der wet
v. 9 Mei 1890, Stbl. n° 78 (pensioenen der onderwijzers);
art. 34 der wet v. 2 Aug. 1880, Stbl. n° 145, j° art. 67 der wet
v. 28 Aug. 1851, Stbl. n° 129 (pensioenen en onderstanden van
weduwen en kinderen van reserve-officieren van gezondheid en
reserve-militaire-apothekers); art. 22 der wet v. 9 Mei 1890, Stbl.
n° 79 (pensioenen der weduwen en wezen van burgerlijke amb-
tenaren); art. 34 der wet v. 18 Juli 1890, Stbl. n° 109 (pensioe-
nen van de mindere geëmployeerden enz., op daggeld werkzaam
bij de inrichtingen van 's Rijks zee- en landmacht); art. 36 der
wet v. 18 Juni 1892, Stbl. n° 144 (pensioenen en onderstanden
van het personeel van den loodsdiens voor zeeschepen); art. 47
der wet van 12 Juli 1895, Stbl. n° 104 (pensioenen voor offi-
cieren, onderofficieren en minderen der Koninkl. Nederl. Marine-
reserve, en van hunne weduwen, benevens de onderstanden
hunner kinderen); art. 51 der wet van 2 Mei 1897, Stbl. n° 149
(pensioenen van officieren, onderofficieren en minderen der reserve-
bij de landmacht, niet behoorende tot het personeel van den ge-
neeskundigen dienst, benevens de pensioenen en onderstanden
van hunne weduwen en kinderen);

19 Juni 1902,
Stbl. n° 87
152
19 Juni 1902
Stbl. n° 90

[van de land-
macht, uit-
geroond het
personeel der
reserve, hunne
weduwen en
kinderen,
benevens de
onderstanden
aan officieren

142
16 Juni 1905,
Stbl. n° 172

173
L militairen,
behoorende
tot het reserve-
personeel

voor onvervreemdbaarverklaring: 53
wet v. 26 Mei 1849, Stbl. n° 24, art. 67 wet v. 28 Aug. 1851,

art. 43 der wet v. 29 Juni 1909 S. n° 202 (Weduwenwet voor de landmacht
1909: pensioenen van weduwen en wezen van militairen en gepension-
eerde militairen der landmacht beneden den rang van officier / j°
art. 52 der Pensioenwet voor de landmacht 1902.
art. 43 der wet v. 29 Juni 1909 S. n° 203 (Weduwenwet voor de zeemacht
1909: pensioenen van weduwen en wezen van militairen en gepension-
eerde militairen der zeemacht beneden den rang van officier / j°
art. 54 der Pensioenwet voor de zeemacht 1902.

+ 54
L militairen van
de zeemacht, hun-
ne weduwen en
kinderen, bene-
vens de onderstan-
den aan officie-
ren /
Tuitgeroond het
personeel van de
Kon. Ned. Marine-
reserve /

wet v. 31 Dec. 1899
S. n° 207, Stbl.
paling.
Ten van de wedu-
wen en kinderen
van dat perso-
naal

16 Juni 1905, Stbl.
n° 177, j° art. 52
der Pensioenwet
voor de land-
macht 1902.

L. M. Rollin Conquerque,
de Koning wet. 1905.

(art. 26 der wet van
5 Juni 1905, S. n° 152)

Art. 32 R.B. 17 Febr.

1905, S. n° 74.

art. 22 wet v. 2 Juni

1905, S. n° 153

M. A. Struycken,

de Fw. en de

Indische tractementen

en pensioenen

in W. n° 7307 en

7303, 7011.

420^x
9 Juni 1902
90
Stbl. n° 427, en art. 66 wet v. 28 Aug. 1854, Stbl. n° 429 (militaire pensioenen, gagementen en onderstanden); art. 41 wet v. 9 Mei 1846, Stbl. n° 24; art. 31 wet v. 9 Mei 1890, Stbl. n° 78; art. 42 wet v. 17 Aug. 1878, Stbl. n° 127, j° artt. 40 en 31 wet v. 9 Mei 1890, Stbl. n° 78; art. 34 wet v. 2 Aug. 1880, Stbl. n° 145, j° art. 66 wet v. 28 Aug. 1854, Stbl. n° 429; art. 22 wet v. 9 Mei 1890, Stbl. n° 79; art. 33 wet v. 18 Juli 1890, Stbl. n° 109; art. 35 wet v. 18 Juni 1892, Stbl. n° 144; art. 46 wet v. 12 Juli 1895, Stbl. n° 104, en art. 50 wet v. 2 Mei 1897, Stbl. n° 449 (alle hierboven vermeld). 73 6 Juni 1905

Op de traktementen van burgerlijke ambtenaren passen de betrokken departementen de wet van 1815 analogisch toe. H. KRABBE, de burgerlijke staatsdienst in Nederland, Prft., bl. 238 v. — De Fw. verkl., bl. 141 v. Voor traktementen van geestelijken zie men het arrêté v. 18 Nivôse an XI qui déclare les traitemens ecclésiastiques insaisissables dans leur totalité (decreet v. 22 Juni 1810: executoir-verklaring).

Zie over de voortdurende geldigheid van dit arrêté: Rapport METMAN-DE PINTO-OLIVIER I, bl. 149; — v. ROSSEM, de Nederl. Rechtspr. gebr. op de artt. v. h. Wetb. v. B. Rv., op art. 757, bl. 1301. — TH. A. FRUIN, het deel van het vermogen dat niet voor executie vatbaar is, Prft. 1892, bl. 23 v.

Traktementen en pensioenen ten laste van provincies, gemeenten, waterschappen en particulieren vallen in het faillissement, behoudens art. 21 n° 2 Fw.; zie onder c.

Over de vatbaarheid voor beslag i. h. b. van stedelijke bezoldigingen: zie v. ROSSEM, t. a. p., n° 5, bl. 1297; — KRABBE, a. w., bl. 249 v.; — FRUIN, a. w., bl. 15 v. — Rb. Winschoten 22 Mei 1895, W. n° 6663; — Rb. Maastricht 14 Nov. 1895, W. n° 6760. — Art. 757 W. v. B. Rv.

De gelden enz., vermeld in art. 1 der wet van 24 Jan. 1815, Stbl. n° 5, behooren tot den faillieten boedel. Zie de Fw. verkl., bl. 145 v.

c. Inkomsten uit persoonlijke werkzaamheid voor het door den rechter-commissaris te bepalen deel: art. 21 n° 2 Fw. Zie art. 67 al. 2 Fw.

d. Inkomsten met bepaalde bestemming: art. 21 n° 3—5 Fw. Over art. 21 n° 4 verg. de Fw. verkl., bl. 147 v. Zie art. 67 al. 2 Fw.

Wet 21 ventôse an IX: traktementen der fonctionnaires publics et employés civils sont réduits de 1/5 van de eerste fr. 1000, 1/4 van de volgende fr. 5000 en van 1/3 van het deel boven fr. 6000.

Ongevalen wet 1901?

een traktement,
volgt of pensioen
is.

W. R. 16 Dec. 1904, W. n° 8150: art. 757 Rv. bevat een verbod van inbelegneming van traktementen, pensioenen enz.; evensoo art. 1 wet van W15. Art. 2 van die wet is een bijzondere wet in dien zin van art. 22 Fw.; het roept een K.B. waarbij verbaal wordt toegestaan. Zonder K.B. valt een gagement dus in het faillissement. Anders voor een riddersoldij, dat niet.

De overneemverklaring betreft uitsluitend pensioenen en onderstanden.

Onjuiste opvatting van het Beft. van Oorlog omtrent art. 2 der wet van W15: v. Oorlog in W. n° 7475 (Abengelwet).

De wet van W15 verklaart alle rijspensioenen onvatbaar voor inbelegneming: W. R. 5 Jan. 1900, W. n° 7305 (Indische pensioenen), waarmede te verg. W. R. 3 Nov. 1899, W. n° 7356. concl. contr.

W. R. 3 Nov.: Indische pensioenen zijn vatbaar voor beslag, artt. 72 en 73 Compagniebilanswet.

W. R. 5 Jan. 00: zij zijn niet vatbaar voor beslag, art. 73 al. ult. Compagnie wet 24 Jan. W15 n° 5. Evenzo H. R. 4 Feb. 1904 W. n° 8038. (8038)

O. M. W. R. 5 Jan.: de curator kan de pensioenen innen, artt. 72 en 73 Compagnie w. gelden niet in geval van faill.

Al. denklaar 6 Mrt. 1901, W. n° 7570: Ind. pensioenen zijn niet vatbaar voor beslag; art. 2 wet W15 is van toepassing, dit eluit verhaal uit; het pensioen valt dus ten volle in het faillissement. Besl. door de R. R. Ind. de. 77 bl. 162. F. v. m. Hof den Haag 5 Mei 1902, W. n° 7744, cl. contr. (art. 2 wet W15 roept een K.B.; P. J. 1902, n° 148.

F. v. m. Hof den Haag 5 Mei 1902, W. n° 7744, cl. contr. (art. 2 wet W15 roept een K.B.; P. J. 1902, n° 148.

Art. 757: beslag op door publiekrechtelijke lichamen verleende bezoldigingen en pensioenen, 1904.

Ook in plaats van art. 1638 g. B.W. Bij die het beheer over het kindergoed heeft, moet den curator uitkeeren uit de opbrengst van het vruchtgenot meer bedraagt dan het door den R. bepaalde bedrag.

art. 21 n° 2 is aangevuld door art. VIII der wet van 18 Juli 1907, S. n° 195, op de arbeidsovereenkomst. Invoering van „of zijne echtgenote ingevolge een krachtens art. 1637 ff B.W. aangegane arbeidsovereenkomst“. Origineel althans overbodig op grond van art. 21 al. 2. Zie Grünbaum in W. n° 9118.

In geval van geen ¹⁸⁷⁵ v. 22
en i. k. kan de vrouw
als concurrente inkomende
pluies opkomen voor
aan haar gedwongen
het kerkelijke gezels-
chap gelden, op den
eukalen grond dat
dies niet meer aan
wezig zijn: Hof Am-
hem 16 Febr. 1900, ad.
n° 9005, conf. verw. 26.
H. 24 Febr. 1911, ad. n°
9146, conf. contr.

Zie voor Indische Handels-
en penningen.

~~Besloten in art. 2 van wet, kan het verhoor
in den gageel doch niet beproefd; 2
val van faillissement het artikel in
gatenen voor het geval van faillissement
1/2 in art. 2. Het artikel is te vinden. 1901~~

Just. Hof den Haag, 6. a. - Anders
K.B.

U. R. T. de Lee. 1904, w. no 8150 / art. 2 der
Kortingsw. is een bijzondere wet in den
zin van art. 22 Fw.; het voert een K.
Beel. waarbij verhaalt wordt toegestaan
Zonder K. Beel. valt een gageel uit van
niet in ¹⁵ faillissement). - Zie i. h. b.
over Indische penningen in verband
met (Ind. Compabiliteitswet art. 72
en 73 No. den Haag 6 Mei 1901, w.
no 7520 (ze vallen in het faillissement)
K. Hof den Haag 5 Mei 1902, w. no
7444, en bevestigd door de R. H. d. Z.

Indische Handels- en penningen, in
het Recht in Nederl. Indië, bl. 77. R. d. 1902.

Indische
Hof

B. Kas. 1099,

Zie voort N. R. (5 Jan. 1900 en 4

Sept. 1904 f. w. no. ~~216~~, 7305 en 87030. -

Muytlen

Krabbe

in verband daarmee
X en de uitoefening van het ver.
baatsrecht en vande de in de reg.
luis,

Heden overleed na liefderijke verpleging in
het algemeen gasthuis (Bartholomeï), na een lang-
durig lijden, onze geliefde Moeder, Behuwd- en
Grootmoeder, Mejuffrouw

JACOBA JOHANNA MERRÉ,

in den ouderdom van ruim 76 jaar.

Eibosscherweg 79,	{	F. A. SCHUT.
Hilversum.		H. SCHUT—SALLICHER.

UTRECHT, 17 Sept. 1911.

✓ ^{Ernaas}
Wofdenbraz & Ober 1902, b. a (Zn-
dich pennioen)

pen aan een van

† U. R. 7 okt. 1902, w. no 7797
~~geen aanpakken van~~
(art. 77 R. in beklifend, het ducht
lufag uit), vrom. Rte. Amsterdam
20 Juni 1901, w. no 7672; -

Die roots van Individue pen hadde
meenten en pennioen in verband
met een U. R. 5 Jan 1900, w. 7885

Terminaten van van openbare aanbesteding
 Tractementen en penningen, waarvoor
 byzonderes wetten en wettelijke verordeningen,
 de uitwinning (het verkeer van veeidkwey),
 bepalende ^{ve} regelen, niet behooren, vallen voor het
 geheel in het faillissement, behoudens art.
 21 & 22 Fw. Zij moeten aan den curator
 worden uitbetaald.

Inders ten overzichte Schakelwys, a. w., bl. 120 v.

Print Ke. den Waag 6 Nov. 1901, W. 75-20, ^{Leiook} - Hof den
 Waag 20 Dec. 1900, W. no 0024. ^{kon. Hof den} Waag 5 Mei 1902
 W. no 7744

Y Zoals ^{de} tractementen van burgerlijke tyks-
 gemeente- provincie - en waterschaps ambte-
 naren, in de wet v. 21 Ventose an IX niet
 van kracht is,

Tot de byzonderes wetten en wettelijke verordeningen
 bedoeld in art. 22 Fw. behooren niet art. 71 & 72 Rv.,
 dat een algemeene bepaling bevat, noch art.

1 en 2 der wet v. 1805 466 no 5 ^{die} dat wel bevestig
 verbodt, ten einde ^{den ambtenaren loop} bevestiging des admi-
 nistratie ^{verschillen}

Wettigk ~~voortbrengen~~, maar het recht van
~~verhaal der uitbetaalden~~ ^{niet uitbetaald}. De gelden enz., beh.
^{beperken}

~~staanden en penningen daaraan bygevoeg,~~
 vermeld in art. 1 dier wet behooren tot den
 faillieten boedel, behoudens de toepassing
 des hierboven ^{opgevoerd} ~~gemaakte~~ ^{worden uitbetaald} byzonderes wetten en
 wettelijke verordeningen. ^{afgevoerd}

Inders: Schakelwys, bl. 127 v.

Bepalingen in bijzondere wetten of wettelijke
verordeningen, welke de ^{het verband op} uitsluiting van hemingen
van traktementen, soldijen of penningen, wijzen
aan of bevoering, beperken of uitsluiten of
wat den vorm heeft
~~de wijze van verloop~~ regelen (bijv. (door)korting
voor (te) dragen / ^{gelden ook} houden stand in geval van faillie-
ment van de ^{aanstaande} ~~schuldenaar~~ gerechtigde; de curator ^{heeft} zich
daarvoor te gedragen. ^{zijn van toepassing ook}

Bekent in of ^{aan}
~~Bekent in of de~~ wet van 21 Ventose an 11 (12 Mrt.
1801, Bulletin des lois, n° 74; ^{Fortuyn, Versameling, dd. 1, bl. 44.} teentoor-verklaard
6 Jan 1811 ^{Fortuyn, Versameling, dd. 1,}
bij Decreet v. S. Ver. 1810, ^{Rondommeau IV, bl. 21,}
6. 440 ^{bl. 69.}
~~i.v.m. de wet v. 1810, woz~~ qui determine la
portion misérable sur les traitements des fonction-
naires publics et des employés civils, nog geldt
voor de ~~civile~~ militairen traktementen van ~~de~~
openbare ambtenaren met uitzondering van
de traktementen der officieren van land- en
zeemacht.

[Rb. Bieden 23 Apr. 1867, W. n° 7706; en Hof
Amsterdam 12 Juni 1902, W. n° 7017, alken
haar nog van toepassing op gemeente-traktemen-
ten. - F.g. Uthakewijk, art. 757 B.R.: bevestiging
door publicrechtelijke lichamen vermaandigde
beroediging en penningen, Rff. 1904, bl. 36, 43,
51, 64 v., 84.

[niet bepaalde omstandigheden.

422

440

hare niet meer aanwezige aanbrengrst als concurrente schuldeischers in het faillissement van haren man opkomen?

Ja: Rb. Amsterdam 12 Juni 1885, P. v. J. 1885 n°. 32*, en 22 Juni 1894, W. n°. 6615; — Hof Amsterdam 11 Maart 1887, P. v. J. 1887 n°. 24*, W. n°. 5474. — Anders: concl. Proc.-gen. Hof Amsterdam in P. v. J. 1886 n°. 9*; — POLENAAR in Rechtsgel. Magazijn 1888, bl. 18 v. — De Fw. verkl., bl. 255 v. 7

Tot den faillieten boedel behooren óók die zaken, welke daaraan vóór de faillietverklaring ten nadeele der schuldeischers zijn onttrokken; óók op deze zaken rust het beslag. Het leerstuk der zoogen. Pauliana.

B. WINDSCHEID, Lehrb. des Pandektenrechts, 5de dr., dl. 2, § 463. — CAROLI, de actio pauliana in het Fransche en Nederlandsche recht, in Rechtsgel. Bijdr. en Bijbl. 1886/87, afd. D, bl. 3 v.; — A. F. VAN LEYDEN, aard en strekking van de actio pauliana, Prft. 1887; — N. A. L. LAND, de actio pauliana en hare historische ontwikkeling, Prft. 1896; — KOHLER, Lehrb. des Konkursrechts, §§ 37—46; — COSACK, das Anfechtungsrecht der Gläubiger, 1884; — PETERSEN, in Zft. f. d. Civilproz., dl. 10, bl. 42 v.; — LIPPMANN, die rechtliche Natur des Anfechtungsrechts, in Jherings Jahrb.. Bd. 36, bl. 145 v.

Het vermogen betreffende handelingen (vermogensbeschikkingen), hoe ook genaamd, door den schuldenaar vóór de faillietverklaring verricht, zijn nietig wat de schuldeischers betreft, indien:

1°. de handeling onverplicht werd verricht;

Beteekenis van dit vereischte. De gratificatie-theorie. Betalingen van opeischbare schulden in beginsel altijd geldig. Zie echter art. 47.

2°. de schuldeischers daardoor zijn benadeeld;

3°. de schuldenaar bij het verrichten der handeling de wetenschap bezat, dat benadeeling der schuldeischers daarvan het gevolg zou zijn;

Hooge Raad 24 Jan. 1896, W. n°. 6768, bev. Hof Arnhem 26 Jan. 1895, W. n°. 6618 (beteekenis van de woorden «ter bedriegelijke verkorting van de rechten der schuldeischers» in art. 777 W. v. K.). — Evenzoo: Rb. Roermond 28 Jan. 1898, W. n°. 7101.

4°. degene, met wien of te wiens behoefte de

7 Rb. Vlaarlan

11 Dec. 1906, W.

n° 8727 (aangebrengrst

in contanten).

aan de Pauliana

ligt ten grondslag

eene beperking der

beveiligingspleeging

beide ten behoeve van

de schuldeischers, een

verbod van beveiliging

J. Acher, esai sur la

nature de l'action

paulienne, in Rev.

trim. de dr. civ. 1906,

p. 55. De Paul. is niet

een action en nullité

maar een action en

indefinité, met

exécution en nature.

Art. 42 Fw.

Voorbeeld

van het bevoegd

van 1° en van

2°, 3° en 4° door

den Rechter in de

Rb. den Bosch 2 Juni

1905, W. n° 8261.

Fr. List,

Konkursrecht,

liche

Stichting,

gen. in

Zft. f. d.

q. Utr., de

gg, de. 146.

Post in W. N. R. bijv. n° 1434, bl. 320.

In geval van gemene v. v. en ink kan de vrouw niet voor hare niet meer aan-
gewezige aanbrengrst in contanten in het faill. van haar man worden geverifieerd:
Rb. den Bosch 6 Apr. 1900, W. n° 9079.

Dat zij hare aanbrengrst in geld niet integraal kan opvoeden, beslukt
terecht Hof Leeuwarden 4 April 1900, W. n° 7431, bev. Rb. Winschoten 7 Juni
1899, P. v. J. 1900 n° 44.

Rb. Utrecht 14 Juni 1899, W. n° 7342 (concl. contr.). — Hoemaker, in

W. v. N. R. n° 1718. — Rb. Leeuwarden 25 Juni 1900, W. n° 8750, verw.

Hof Leeuwarden 24 Febr. 1907, W. n° 8938.

Hoemaker ziet in de Pauliana een verandering tot herstel van

nadeel door opheffing van de benadeelende handeling en

haar gevolg, zie W. v. N. R. n° 1507, noot bij Hof den Haag 27

Nov. 1899; Th. Libourel, schenking. Post. Leiden 1905, bl. 116 v.

Silbermann, die Konkurspauliana 1902.

G. d. E. B. Meijer, het karakter der Pauliana naar Nederl. recht. Post. 1900

Rb. Utrecht 13 Dec. 1900, bev. Hof Leeuwarden 25 Dec. 1900, W. n° 2137.

Verdamm 25 Dec. 1900, W. n° 2137.

concl. contr.

Geen absolute nietigheid, in den zin van onvoorwaardelijke

nietigheid, van nietigheid in elk geval.

Voorbeeld: verkorting van de termijn en verkoop van den uitbreidel: Hof Leeuwarden 25 Juni 1900, W. n° 9100.

Voorbeeld van onverplichte hypotheekverzekering bij gelegenheid van schuldenreue.
Wing: Hof Arnhem 12 Juni 1907, W. n° 8674; daarentegen Hof Amsterdam 1 April 1900, W. n° 9060.

Voorbeeld bij eene betaling: Rb. Rotterdam 10 Juni 1901, W. n° 2696.

[tot later. Eene certificatie eene onverplichte handeling: Rb. Rotterdam 8 Dec. 1905, W. n° 8565.

ling. Bij wijze van koop in betaling geven van een inventaris is een verplichte handeling: Hof

den Bosch 1 Dec. 1900

W. n° 8022.

Als een koop

en verkoop

tot selver-

beveiliging 166. Boedelscheiding met verrekening ter benadeeling van de schuldeischers en

van een

schuldeischer.

Hof den Haag

30 Oct. 1900,

W. n° 9026.

ten einde

aan

reue

kleinste

juist

te reue

verkoop

Voorbeeld met dictum: nietigverklaring der handelingen, verstaat dat de goederen alnog deel uitmaken van den faill. boedel, bevel dat de hyp. bewaarder aan hyp. zal doorhalen, veroordeeling i.d. kosten: Rb. Assen 19 Jan. 1904 P.v.J. 1904 n° 324.

F Voorbeeld (ook dat beroep op de nietigheid voldoende

i/ Rb. Zwolle 28 Jan. 1903, P.v.J. 1903 n° 219. Rb. Zwolle

28 Jan. 1903, W. n° 8009. Rb. Amsterdam 15 Juni 1904, W.

n° 8154 (nietigverklaring en van waarde verklaring v. een vermind. beilag).

~~Verd. Motive K. Ord. i. de Verantwoording~~

is den Gläubiger gegentelbaar werkzaam; hijschielijke der Gläubiger wordt es is aangezien, als de de handeling niet geschiedt vore. In plaats der Gläubiger keten eine relative onwerkzaamheid ein.

F Anders tel van uitspraken: zie K. Hoepf, wijk die Gläub. bigraanfektion vummer dingliche oder obligatorische? in Jur. Wft. v. 17 Dec. 1901, j. 1901. Relatieve nietigheid voor het H. recht aangezien

door Uellwig, Verträge auf Leistung an Dritte, Bl. 380 v.

Crome, System des St. B. R. d. 1, Bl. 353; Kipp-Windscheid,

Pandekten, bl. 2, § 463 a, Bl. 955. Dr. H. Müller, das Aufrechnungs-

recht der Gläubiger etc. Bif. Tübinger (1900 of 01 of 02).

Verg. E. Belinfante, ongedigheid van rechtshandelingen, Bif. 1901, R.

50 v.

Jurist Hof Leeuwarden 22 Juni 1900, W. n° 9100.

1 Een beroep op de nietigheid is voldoende;

Evensoo Hof den Bosch Rb. Maasticht 10 April 1902 W. n° 7800: eene vordering 22 Juni 1909, W. n° 8951. 1st nietigverklaring ten principale of in reconventie is niet noodig; bij verweer kan de nietigverklaring worden geroepd.

Geen absolute nietigheid in den zin van

nietigheid tegenover allen, volstrakte

nietigheid.

Geen absolute nietigheid in den zin van

nietigheid van openbare orde, dwingende

nietigheid: op de nietigheid moet beroep

gedaan worden.

art. 49 al. 2 de schuldeisers zijn niet bevoegd te vorderen, dat de nietigheid der handeling zal worden uitgesproken voor recht: Rb. Roermond 11 Oct. 1901, W. 7641.?

Art. 50: betekenis van "boedelafstand" in dit artikel,

in minnen zin op te roffen: Rb. Amsterdam

10 Oct. 1899, W. n° 7439.

Rb. te Ameloo 29 Juni 1904, W. n° 1104, acht een "incidentele" vordering tot nietigverklaring noodig; dictum: H. Verklaart de gereq. onvankelegh in type vordering tot nietigverklaring der hypotheek met verwek om den hypotheek bewaarder te Descontes tot doorhalning der betrek. inschrijving te willen autoriseren.

schuldenaar handelde, bij het verrichten der handeling dezelfde wetenschap bezat.

xx met gelijkstelling van vroeter wetten met weten en veroordeeling tot schadevergoeding.

Dit vereischte wordt gesteld, omdat de curator beweert dat tot den boedel behoort of, niet meer voorhanden, aan den boedel moet worden vergoed, wat door een derde van den gefailleerde is verkregen.

Zoowel eenzijdige als tweezijdige handelingen, bijv. het verwerpen van een erfenis (verg. art. 1107 B. W.), afstand van gemeenschap.

H. J. HAMAKER, afstand van gemeenschap, in Wkbl. Not. en Reg. nos 1464—1467. — Afstand van eene nalatenschap: Rb. Haarlem 7 Juni 1898, W. n° 7174.

Bij eenzijdige handelingen treedt, voor zooveel betreft de wetenschap van dengene te wiens behoefte de schuldenaar handelde, „het oogenblik der verkrijging” voor dat van het verrichten der handeling in de plaats.

Betekenis van „het inroepen der nietigheid ten behoeve van den boedel”. Geen nietigverklaarbaarheid, noch vernietiging; een vordering enkel tot nietigverklaring (het constateren der nietigheid) is mogelijk, maar niet noodzakelijk. De handeling is betrekkelijk, alleen ten aanzien der schuldeisers (van den boedel), nietig, zonder rechtskracht. Zij werkt niet tegen de schuldeisers.

Rb. Haarlem 7 Juni 1898, b.a. — Onder het Wetb. v. Kooph. besliste in anderen zin H. R. 18 Maart 1884, W. n° 5019.

Gevolg van het betrekkelijke der nietigheid; het inroepen door den curator van de nietigheid eener betaling doet de verbintenis van den borg niet herleven: Rb. Alkmaar 20 April 1899, Wkbl. Not. en Reg. n° 1539.

Rechtsvorderingen, gegrond op de nietigheid, worden ingesteld door den curator: art. 49 al. 1; des noodig tegen derde-verkrijgers.

Zie de Fw. verkl., bl. 251 v. — Rb. Zierikzee 13 Jan. 1885, W. n° 5178.

Art. 49 al. 2. — Invloed van de homologatie van een akkoord, art. 50.

Gevolgen der nietigheid. Wat aan den boedel is onttrokken, mag de curator als nog daartoe behoorend beschouwen. Hij

Voorbeeld van niet bewezen wetenschap op een caupie: Rb. Rotterdam 8 Mei 1905 P.v.J. 1906 n° 528.

F tegenover den boedel

kan daarop revindicatoir beslag leggen. Het moet afgegeven of teruggegeven worden; subsidiair schadevergoeding, art. 51 al. 1 en 2.

Werking der nietigheid tegen derden, die rechten op de zaak hebben verkregen: art. 51 al. 3.

Zie de Fw. verkl., bl. 204 v.

Behandeling der contra-paestatie, art. 51 al. 4.

Bijzondere bepalingen. — a. Handelingen, waarbij vermoed wordt het bestaan der vereischten, onder 3°. en 4°. vermeld, indien zij zijn verricht binnen 40 dagen vóór de faillietverklaring en vóór den aanvang van dien termijn daartoe niet de verplichting was aangegaan: art. 43.

Beginsel der niet-onvoorwaardelijke nietigheid. Tegenbewijs is toegelaten; zie daarover Rb. Alkmaar 20 April 1899, b. a.

L. PRINS, iets over aflossing van hypothecaire vorderingen kort voor een faillissement, Prft. 1896.

b. Handelingen om niet: art. 44. Het vereischte, onder 4°. vermeld, vervalt. Die, vermeld onder 1°. en 2°., hier zonder beteekenis.

«Schenken» in art. 44 gebruikt in den ruimeren zin van handelingen om niet, handelingen waardoor iemand een ander onmiddellijk of middellijk, om niet een vermogensrecht¹ verschaft. Verg. artt. 1377 Burg. Wetb., zooals het luidt volgens art. 3 Inv. Faillw. — Zie de Fw. verkl., bl. 196 v., en H. R. 6 Jan. 1899, W. n°. 7225 (over de beteekenis van «schenken» in art. 1132 B. W.).

Verdachte schenkingen: het vereischte, onder 3°. vermeld, wordt vermoed, art. 45.

Zie over schenkingen aan den echtgenoot, aan den aanstaanden echtgenoot, of bij huwelijksche voorwaarde gedaan: de Fw. verkl., bl. 197.

Toont de begiftigde aan, dat hij het ontvangene vóór de faillietverklaring van den schenker heeft verteerd, dan wordt vereischt dat hij met den vermogenstoestand van den schenker bekend was: art. 46.

Bekendheid ten tijde van het verteren van het ontvangene. Art. 42 van toepassing, als de wetenschap bestaat bij ontvangst van de gift.

c. Voldoening aan een opeischbare schuld. Uit-

Ab. Adam 15 Juni 1901 W. n°. 1474 (rev. beilag).

Hof Leeuwarden 22 Juni 1910 W. n°. 9100 (schadeverg.).

tot nietigverklaring en

Voorbeeld van vordering ~~tot~~ afgifte nls. schadevergoeding ad f5000 benevens vergoeding der door de overrekenmatige vergoering toegebrachte schade ad f1000: Ab. den Haag 21 Mei 1901 W. n°. 7641.

Voorbeeld van vordering van nietigheid op grond van art. 42, tenzij tevens de vereischten van art. 47 Fw. aanwezig zijn: Ab. den Bosch 19 Apr. 1907, W. n°. 8663.

x Naar aanleiding van dit arrest stelt H. Mr. L. Vooft een wijziging van art. 43 voor: W. n°. 8345.

bes. door Ab. Leeuwarden 15 Dec. 1901, W. n°. 8537.
Zie over de bevestiging: Hof Leeuwarden 14 Juni 1905, W. n°. 8286, betrekken in W. v. h. Not. n°. 10; vern. H. R. 16 Febr. 1906, W. n°. 8540. x

Voorbeeld van art. 43 Ab. Dierikzee 29 Mei 1907 W. n°. 7462; idem 12 Juni 1900 W. n°. 7464, Ab. Rotterdam 24 Dec. 1900 R. v. J. 1901 n°. 29.

bes. Hof den Haag 6 Mei 1901 W. n°. 7652.

Ab. Meester 10 April 1902, W. n°. 7000.

id. Hof Arnhem 10 Juli 1906, W. v. R. n°. 1920; R. v. J. 1906 n°. 509.

Vermogensvoordeel (denk aan huyscheiding)

Schenking in art. 44 Fw. is een ~~te~~ afstand om niet en onherroepelijk: Ab. Lurle 20 April 1904, W. n°. 8007.

en Ab. Rotterdam 29 Jan. 1900, W. n°. 7404

Ab. R. 10 Jan. 1902, W. n°. 7706.

anders: Hof den Haag 29 Febr. 1904, W. n°. 8114.

Ab. R. 1 Mei 1900, W. n°. 3007, en 22 Mei 1905, W. n°. 5173.

uit art. 43 n°. 2 blijkt dat het onverplicht verleen van een hypotheek voor een niet-opeischbare schuld niet valt onder het begrip „schenking” van de artt. 44 en 45:

Ab. Breda 17 Jan. 1905, W. n°. 8251. Verg. Hof den Bosch 22 Juni 1907 W. n°. 8951.

en niet blijkt dat de schulde naar zijn recht voor den aanvang

Wanneer, schenking, in W. v. R. n°. 7225/99.

In geval van art. 47 wordt er gevorderd, een gesamenlyk gevond bevestigende
opzet; weerspraak aan beide zijden, dat de betaling der andere schuldeischers bena-
deelt, is niet voldoende: Rb. Teel 7 Dec. 1906, W. n° 8690.

Rb. Amsterdam 10 Oct. 1899 W. n° 7437

* Het kunnen opmaken de faillietverklaring vorderen van een
schuldenaar: Hof Arnhem 5 Juli 1906; W. n° 0433, vrom. Rb. Zwolle
20 Juni 1906!

Het recht op

sect. 28 wet 1890. Na de public examination kan een order of discharge
worden ^{gegeven} ~~afgegeven~~. Na rapport off. receiver over gedrag te weigeren of te
verleenen onvoorwaardelyk, of opgehoort of ^{voorwaardelyk} ~~voorwaardelyk~~ (ten
aanzien van later inkomen of vermogen), mits enz. In 8 gevallen wei-
geren of opgehoort of voorwaardelyk verleenen. De order of discharge
bevestigd van alle schulden „provable in bankruptcy”, behoudens enkele (f.
enz.) (familie recht, sect. 10 wet 1890). Sect. 28 wet 1890 is aangevallen door sect.
8 wet 1890.

of tot 10 sh per £ (50%) is betaald

zonderingen op het beginsel van de geldigheid dier handeling
voor de gevallen, in art. 47 genoemd.

De bewijslast rust op den curator. — Ruime beteekenis van «aan-
gevraagd was»,

Voorbeelden: Rb. den Haag 29 Dec. 1897, W. n° 7128, bev.
Hof den Haag 7 Febr. 1899, W. n° 7265; — Rb. Utrecht 20
Apr. 1898, W. n° 7130. Rb. den Bosch 19 Apr. 1907, W. n° 8663.

Geen terugvordering van den houder van een papier aan
order of toonder, die tot aanneming van de betaling ver-
plicht was. Verhaal op den uitgever: art. 48. Zie de Fw.
verkl., bl. 201 v.

F. Het faillissement als beslag op en uitwinning van
het vermogen neemt een einde, als de opbrengst ver-
deeld is, art. 193 al. 1. Geen nawerking ten aanzien van later
verworven vermogen of van den persoon des gefailleerden; deze
komt weer in de positie van een niet gefailleerden schuldenaar.

Tegenstelling met het vroegere recht. Verg. Mem. v. Toel. Reg.
Ontwerp, uitg. Belinfante, dl. 1 bl. 46 v., 156 v. — F. L. Ton-
CKENS, de rechten der schuldeischers van een insolvent verklaar-
den koopman na ontslag des curators, Prft. 1887.

Rechten der schuldeischers na afloop van het faillissement,
art. 195. Zij kunnen, voorzover zij nog te vorderen hebben,
alle rechten doen gelden, die aan schuldeischers toekomen
tegen een niet gefailleerden schuldenaar, behoudens het recht
van lijfswang.*

Zie over het verlies van lijfswang, de Fw. verkl., bl. 56 v.

Verband tusschen het einde van het faillissement en de
rehabilitatie; deze mist rechtsgevolgen.

Stelsel van het ontwerp der Staatscommissie. Akkoord bij
gelegenheid der slotuitdeeling, artt. 197—204 v. h. ontw.

F. J. VAN HARENCARSPER, opvolgend accoord en accoord na
slotuitdeeling, Prft. 1891. — De Fw. verkl., bl. 484 v.

Stelsel van de Engelsche wet. De discharge of the bankrupt,
sectt. 8 en 10 Bankruptcy Act, 1890; sect. 30 Bankruptcy
Act, 1883.

G. Het faillissement strekt ten behoeve van alle schuld-
eischers.

Schuldeischers: in den beperkten zin van hen, die voldoening uit den boedel kunnen vorderen (op den boedel verhaal kunnen nemen). Andere schuldeischers, in den ruimeren zin van hen, die eene vordering tegen den gefailleerde kunnen doen gelden, hebben bij het faillissement geen belang.

Alle schuldeischers in eerst genoemden zin kunnen zich aanmelden (verificatie) en meedeelen. Zij moeten zich aanmelden om mede te deelen. De aanmelding ter verificatie het eenige middel tot handhaving van hun recht, art. 26 Fw. Zie ook art. 29 Fw.

Alle individueele gerechtelijke tenuitvoerlegging op het vermogen neemt een einde, art. 33. Zoowel executoriale als conservatoire beslagen (uitgezonderd het revindicatoir beslag) vervallen.⁷

Hooge Raad 17 Mei 1878, W. n°. 4250; — Hof den Bosch 18 Dec. 1894, W. n°. 6603. — Het pandbeslag blijft alleen in stand voor zoover het rust op goederen, welke niet tot den faillieten boedel behooren. Te algemeen: DE MAREZ OYENS, de beginselen van het hedendaagsche faillietenr., bl. 82 v.; — Rb. den Haag 23 Dec. 1887, W. n°. 5532. — Zie ook Pres. den Haag 15 Nov. 1888, P. v. J. 1888 n°. 145. *L*

W. 5649

Doorhaling der beslagen niet geregeld. Verg. art. 870 W. v. K. met art. 188 al. 1 Fw. K. B. van 11 Mrt. 1840, *Stbl.* n°. 6.

A. B. in W. n°. 6774. — De Fw. verkl., bl. 475 v. *✓*

H. R. 4 Apr. 1884, W. n°. 5024: de doorhaling van een beslag moet worden gevorderd bij gewoon proces.^F

Schijnbare uitzondering van art. 34 Fw. De gedwongen verkoop wordt een willige.

De tenuitvoerlegging moet op het oogenblik der faillietverklaring nog niet geëindigd zijn; toepassing bij verschillende beslagen. *Voltooid*

Executoriaal beslag op roerende goederen: Hof Amsterdam 22 Mei 1896, W. n°. 6845, vern. Rb. Utrecht 27 Febr. 1895, W. n°. 6628 (verkoop op den dag der verklaring in staat van kennelijk onvermogen); — Rb. Rotterdam 17 Juni 1895, W. n°. 6694 (rangschikking van den curator als eerst bevoorrecht schuldeischer tot het geheele bedrag der koopenningen gehandhaafd), en in anderen zin R. v. J. te Soerabaia 14 Sept. 1898, W. n°. 7244. — Verg. H. R. 10 Mei 1894, W. n°. 6502 (de gerechtelijke

(het proces)
Van de gewone middelen tot vervolging van hun recht kunnen zij geen gebruik meer maken.

7 zij herleven niet door opleffing van het faillissement cf. art. 16 Fw.: Hof den Bosch 4 Jan. 1910, *Rechtspraak* n°. 8976.

Waar moet de aanvorderverklaring worden gervraagd: Kiekeren, W. n°. 87537 (rec. v. Nieuvelt).

L Kz. Rb. Rotterdam 31 Oct. 1900, *P.v.J.* 1901, n°. 4. Verg. Kat. Arnhem 11 Jan. 1905, bl. 421 *liwerboven*. Verg. Rb. den Bosch 8 Febr. 1907, *P.v.J.* 1907 n°. 625. Zie Rb. Rotterdam 4 abei 1900, W. n°. 8800. Hof den Bosch 27 Oct. 1900, W. n°. 8814.

Anema in W. n°. R. n°. 17800.

✓ Kacht van J. B. Jolles in W. n°. 7599 / geen nieuws.

De doorhaling kan geschieden krachtens analogische toepassing van art. 188 al. 1: U. Sh. de Kanten in W. n°. 7449.

F Voorbeeld: Rb. Amsterdam 20 Nov. 1899, W. n°. 7455, *Ger. Hof Am.*

Verg. art. 82 Rv. ! *herdarn 7 Dec. 1900, W. n°. 7594. Vordering tot last op den hypotheekbewaarder om door te halen en tegen den beslaglegger om te gelengen en te doopen toegewezen met veroordeeling van den E. in de kosten: Rb. Amsterdam 1 Mrt. 1905, W. n°. 8226.*

Art. 1205 al. 2 B.W. geeft de pandhouder niet het recht na uitwinning van het
pand op de opbrengst bij voorrang een later ontstane vordering te betalen: *U. R.*
15 Nov. 1907 W. n° 0930.

Volgens de jurisprudentie van den *U. R.* ook de 2de en verdere
hypothecarische schuldeisers, indien de eerste verkoopt krachtens
een door den koper zwaarzaam wordt gemaakt
het beding van art. 1223 B.W. in strijd met art. 26 Fw.:
Zie woordel. aldus *U. R.* den Haag
arrest van 27 Febr. 1902 W. n° 7715. 16 Juni 1910, W. n° 9051 (in een geval dat
de pandhouder het pand aan den curator had
uitgeleend).

U. R. den Haag 6 Nov. 1903, W. n° 0042: de machting tot
ontbrengt der gelden maakt een deel uit van het pandrecht
en komt dus door het faillissement van den schuldenaar niet
te vervallen. *U. R.* Rotterdam 14 Febr. 1906, W. n° 0472: de pandhouder
van coupons kan daarvan betaling niet vragen en dus evenmin verificatie.

Van art. 57 mag bij overeenkomst tussen
curator en eerste hypothecarische schuldeiser worden afgezien:
U. R. Groningen 27 Sept. 1901, W. n° 7604.

verdeeling maakt deel uit der tenuitvoerlegging).

Beslag onder derden: *U. R.* Rotterdam 3 Oct. 1898, P. v. J. 1898
n° 83 (de procedure tot verklaring vervalt door de faillietverkla-
ring van den schuldenaar). — *U. R.* Amsterdam 22 Apr. 1886,
P. v. J. 1886, nos. 22* en 23*; — *U. R.* Arnhem 16 Mei 1887, W.
n° 5554; — *U. R.* den Haag 23 Sept. 1890, W. n° 5965 (de tenuit-
voerlegging eindigt met de afgifte door den derde).

Tenuitvoerlegging op den persoon (lijfswang of gijzeling)
kan evenmin plaats hebben, art. 33 al. 1. Ontslag uit de
gijzeling, zoodra het vonnis van faillietverklaring in kracht
van gewijsde is gegaan, art. 33 al. 2.

Hoe moet het ontslag geschieden? Zie de Fw. verkl., bl. 249 v.

Uitzonderingen: buiten het faillissement blijven en oefenen
hunne rechten uit, als ware er geen faillissement:

a. De pandhouder en de eerste hypothekaire schuldeiser,
die het beding van art. 1223 Burg. Wetb. heeft gemaakt:
art. 57 al. 1.

U. R. Rotterdam 30 Nov. 1896, W. n° 7215, bev. Hof den Haag 14
Nov. 1898, W. n° 7242 (rechten van den eersten hypotheekhouder).

Over de rechten van den pandhouder, aan wien een inschuld
in pand is gegeven, zie men *U. R.* den Haag 27 Dec. 1887,
W. n° 5548; — *H. R.* 18 Jan. 1889, W. n° 5666; — Hof Am-
sterdam 4 Juni 1897, W. n° 7028, cass. verw. *H. R.* 25 Febr.
1898, W. n° 7090. — *U. R.* Amsterdam 30 Juni 1898, W. n° 7168. —
H. J. HAMAKER, het pandrecht op eene schuldvordering, in *Wkbl.*
Not. en Reg. nos. 1519—1521, 1524.

b. De commissionnair voor de vorderingen, waarvoor art.
80 W. v. K. hem voorrecht toekent: art. 84 W. v. K., dat, ge-
wijzigd bij art. 4 Inv. Fw., naar de artt. 57—59 Fw. verwijst.
De schuldeisers, onder a. en b. vermeld, hebben recht
van parate executie.

Verificatie hunner vordering alleen noodig, als deze behoort
tot de in artt. 130 en 131 vermelde vorderingen. De houders
van zoodanige vorderingen kunnen eerst na de verificatie en
voor het geverifieerde bedrag tot executie van hun onderpand
overgaan, art. 57 al. 2.

Termijn, waarbinnen zij hun recht moeten uitoefenen, ver-
lengbaar bij beschikking van den rechter-commissaris (zie art. 67

Zie ook *U. R.*
20 Apr. 1905, W.
n° 0215.

al. 2). Sanctie: verkoop van het onderpand door den curator, art. 58 al. 1.

Na verkoop van het onderpand is de schuldeischer verplicht aan den curator rekening te doen van de opbrengst, onverschillig of er een saldo is, art. 59 al. 1.

Voor het tekortkomende treedt hij als concurrent schuldeischer op, „zoo hij zijne vordering heeft doen verifieeren”, art. 59 al. 2.

Onjuist: Rb. Amsterdam 19 Oct. 1898, W. n°. 7220. Zie ook Hof Amsterdam 7 Nov. 1898, P. v. J. 1899 n°. 19.

De curator kan te allen tijde, ten einde de beschikking te verkrijgen over het onderpand, de vordering van den pandhouder, hypothekairen schuldeischer of commissionnair voldoen. Alleen bepaald ten aanzien van pand, art. 58 al. 2. Zie *de Fw. verkl.*, bl. 217 v.

c. De makelaar in zee-assurantiën, die de polis nog in handen heeft. Hij int de schadevergoeding en verhaalt daarop zijne premievordering, art. 684 al. 2 W. v. K.

d. Metselaars, timmerlieden en andere ambachtslieden kunnen van het recht, hun toegekend in art. 1650 B. W., gebruik maken, ook in geval van faillissement van den aan- nemer, en al is hunne vordering in dit faillissement geverifieerd.

H. R. 16 Dec. 1870, W. n°. 3414, bev. in revisie H. R. 22 Dec. 1871, W. n°. 3416; — Rb. Haarlem 17 Apr. 1888, P. v. J. 1888, n°. 69; — Rb. Amsterdam 23 Juni 1887, P. v. J. 1888 n°. 29, en 14 Febr. 1893, P. v. J. 1893 n°. 57. — Zie ook Rb. Amsterdam 18 Aug. 1891, P. v. J. 1891 n°. 90; — Hooge Raad 6 April 1894, W. n°. 6485.

e. Schippers en voerlieden, voor zooverre zij een recht van parate executie hebben: artt. 489, 94 al. 2, 96 al. 1 aanhef, 755 al. 2 W. v. K. —

Schuldeischers van den gefailleerde, die dit zijn geworden na de faillietverklaring, blijven buiten het faillissement. Zie art. 24 Fw. Zij hebben geen aanspraak op den boedel.

Toepassing bij veroordeeling van den schuldenaar tot boete wegens een feit, gepleegd vóór de faillietverklaring: Rb. Roermond 30 Juni 1892, W. n°. 6222; — bij diens veroordeeling na de faillietverklaring in de kosten van een strafgeding: Rb. Rot-

Zie over den kernijzen van art. 58: M. E. Dumoulin in W. Nieuw R. n° 1729.

De schuldeischer is verplicht aan den curator in te leveren de opbrengst van het verbonden goed, voor zoverre die te boven gaat het hem onherroepelijk gemachtigden, den hypotheekairen schuldeischer met interezen en korten verschuldigde. Just. Ab. Haarlem 31 Jan. 1905, W. n° 244. Evenzo W. R. 30 Nov. 1906, W. n° 8465.

L. Haarlem 2 Febr. 1907 P. v. J. 1907 n° 87. Ambachtsman is de in eenig ambacht werkzaam werkmán die den materiëlen arbeid gewoonlijk verricht of daaraan medewerkt, des niet aan M. E. fabriek van ijzerwaren die op zich heeft genomen een werk niet te overen: Hof den Boedel. Tegen bevestigende dat een leverancier van rolluiken, ook al heeft hij persoonlijk gewerkt aan het vervaardigen en plaatsen daarvan, niet is een ambachtsman in den zin van art. 1650.

Zie over art. 1650 B.W.: J. J. Tichelaar, de rechten van den arbeid of materiaal leveren voor ambachtsman. Rft. 1908.

over jaren vóór de faillietverkl. ~~aangef.~~ aangevangen mocht de
curator de personeels belasting betalen: Hof. Amsterdam 6 Nov.
1906, W. n° 0041. ¹ En aansien van personeels belasting krachtens
aanslagen over jaren ná de faillietverklaring aangef.
vragen: Rb. den Haag 10 Febr. 1903 W. n° 7007.

E. Gombaux, les créanciers de la masse en faillite, in Ann. de dr. comm.
1907, bl. 417^v. ¹ Moesaggläubiger kunnen den boedel niet coöpteeren,
volgens Lippmann, t. a. p., R. 233 v. Anders trb. in. Bordeaux,
10 mai 1899, Ann. de dr. comm. 1900 p. 27, n° 19.
Zij zijn créanciers de la masse niet dans la masse. Cours de
conf. 5 févr. 1901. Pappa d'Amico, i creditori della massa
nel fallimento, in R. dir. comm. L. 22, kol. 41 v.
Verg. Rb. Amsterdam 11 Mei 1906, W. n° 0602 (gevezen naar
aanleiding van een aanvaarding onder boedelbevel.).

MOLENGRAATF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT
Boedelschuld is een vloed ten laste van den curator in
zijn hoedanigheid: Rb. den Haag 30 Oct. 1908 W. n° 0771.
Als het actief ontvreemd is wordt dit grondwettig over de
Boedelschulden verdel. 429 447

Zie bl. 472 (440)

terdam 30 Oct. 1882, Regtsg. Bijbl. 1882, B bl. 282, bev. Hof
den Haag 15 Oct. 1883, W. n° 5038.

Schulden, door den curator in zijne hoedanigheid gemaakt,
komen ten laste van den boedel en kunnen daarop ten volle
worden verhaald. ⁷ „Boedelschulden”: artt. 28 al. 3, 39 en 40
Fw. Ze zijn niet onderworpen aan de verificatie, en komen
na homologatie van een akkoord integraal ten laste van den
schuldenaar.

Rb. Rotterdam 1 Nov. 1871, W. n° 3416 (proceskosten ten
laste van den curator).

H. Het faillissement is een conservatoir beslag, dat over-
gaat in een executoriaal beslag.

De Fw. onderscheidt twee perioden: de eerste, de conser-
vatoire, de periode van bewaring of sequestratie; de tweede,
de executoriale, de periode van vereffening of insolventie.

In de eerste periode: voortzetting van het bedrijf (art. 98),
vervreemding van goederen niet dan in bijzondere geval-
len (art. 101), vaststelling der baten en lasten (artt. 94 en
95: boedelbeschrijving; art. 96: staat van baten en schul-
den; art. 108 v.: verificatie der schuldvorderingen). In de
tweede periode: staking van het bedrijf (art. 176), verzil-
vering van alle baten (artt. 173—175), verdeling van de
opbrengst (artt. 179 v.). De tweede periode vervalt als
schuldenaar en schuldeischers overeenkomen omtrent eene
buitengerechtelijke regeling (akkoord).

Gelijksoortige verdeling kennen de Code de comm. franç. en
de Code de comm. belge (*la faillite en l'état d'union*) en de Engelsche
Bankruptcy Act (*receiving order* en *bankruptcy*). Daarentegen niet
de Dt. Konkursordnung. — In de Amsterdamsche Ordonnanties
werden ook reeds de *sequestratie* en de *insolventie* onderschei-
den. Evenzoo in de Alg. Manier van procederen van 1799, in het
Ontw. Burg. Wetb. van 1807 en in het Wetb. o. d. rechterl.
instell. enz. van 1809: de *sequestratie* en de *curatele* of *insolventie*.

De gezamenlijke schuldeischers zijn de executanten. Voor
en namens hen, als hun wettelijke vertegenwoordiger, treedt
de curator op. Als beheerder en vereffenaar van den boedel,
als beschikker over de vermogensrechten van den failliet

Perceval, traité des faill. et banquer., dl. 1, n° 93 v. n° 493 bis
 „he yndic a done un double titre: il est à la fois représen-
 tant et de failli et 430 de la même”.

De curator is
 de rechtshab-
 ende v. d.
 gefailleerde,
 als uitdrukking
 de vermogens-
 relikten van de
 gefailleerde. 16.
 R. 31 Jan. 1902, W.
 n° 7709, naar
 aaml. v. art. 967
 B.W. (zie boven
 bl. 408).
 De curator, niet
 verantwoord tegen een
 derde tot uitbreiding
 eenen koopovereen-
 komst betreffende
 overeenkomst goed, ver-
 kegenwoordigt niet
 den boedel van een
 hypotheek op dit goed;
 deze kan zijne werking
 doen tegen het ont-
 bindingvonnis:
 16. R. 3 Juni 1900
 W. n° 9017.

treedt hij in diens plaats, oefent hij diens rechten uit. Zijn
 rechtspositie wordt daardoor bepaald. Zie de Fw. verkl., bl. 46 v.

Art. 12 Ordon. Amsterdam 1777: „dat de boedel moet gehou-
 den worden door de aangestelde sequesters, in naam en ten be-
 hoefte van de gezamenlijke crediteuren, te worden gepossiedeerd
 en gecustodieerd”.

KIST, Beg. v. Handelsr., dl. 6, bl. 43 en 70. — GRÜTZMANN,
 a. w., bl. 210 v. — KOHLER, a. w., bl. 401 v.

Rb. den Haag 29 Juni 1897, W. n° 7065. — Rb. Rotterdam 17
 Juni 1895, W. n° 6697, bev. Hof den Haag 30 Nov. 1896, W.
 n° 6920 (schuldeischers kunnen zich niet als derden verzetten tegen
 een vonnis, gewezen in een door den curator gevoerd geding tot
 opvordering van baten des boedels); — Rb. Rotterdam 30 Nov. 1896,
 W. n° 7215, bev. Hof den Haag 14 Nov. 1898, W. n° 7242.

De handelingen en beschikkingen van den curator zijn bin-
 dend voor den gefailleerde. Wat de gefailleerde vóór de failliet-
 verklaring verrichtte, bindt de executeerende schuldeischers,
 dus den curator, tenzij het tegendeel is bepaald (de zoogen.
 Pauliana).

Toepassing van art. 1917 B. W. Zie hieronder bl. 459.

Andere opvattingen omtrent de positie des curators.

J. C. M. v. RIEMSDIJK, a. w., bl. 46, 59 v.; — DE MAREZ OYENS,
 a. w., bl. 49 v.; — DIEPHUIS, Handb. v. h. Nederl. Handelsr., dl. 3,
 bl. 249.

I. De faillissementsprocedure is voor alle boedels dezelfde.
 Geen onderscheid tusschen groote en kleine boedels. Tal van
 voorschriften zijn facultatief. Zie de Fw. verkl., bl. 30 v.

§ 84. DE FAILLIETVERKLARING.

Voorwaarde voor de faillietverklaring: de schuldenaar moet
 verkeerden in den toestand van te hebben opge-
 houden te betalen, art. 1 Fw.

Oorspronkelijke redactie van art. 1 (Ontw. St.C. en Reg.
 Ontw.): „De schuldenaar, die ophoudt te betalen, wordt, hetzij
 enz. in staat van faillissement verklaard”. — Bestrijding bij
 de openbare beraadslaging in de Tweede Kamer. Amende-
 menten VAN HOUTEN en VAN DER KAAJ. Het laatste voegt
 aan het artikel toe: „indien dit in het belang zijner geza-

Bonelli, la rappresentanza del curatore nel fallimento, in Il diritto
 comm. dl. 20, kol. 1. De curator is niet de vertegenwoordiger maar
 de rechtshabende (avente causa), de gevolgs „necedito” v. d. failliet. 16.
 Ziet in de faillietke manier een rechtsgewoon.

Lippmann, die rechtliche Stellung des Konkursverwalters, in

Thuring's Jahrb. dl. 41, bl. 112 v., betyft vooral de leer dat
 de curator vertegenwoordiger van den schuldenaar zou zijn,
 maar ook dat hij de schuldeischers zou vertegenwoordigen.
 Anders Wolff (commentaar): de Konkursverwalter is Verkeget der
 Gemeinschuldners. Zie Jäger, hij is geschiedtliche Stellvertreter
 van den schuldenaar, Komm. 3, 6, n° 1-22.

↑ cas. veru. H. R. 3 Nov. 1899, W. n° 7355.

Me. den Haag 15 Dec. 1899, W. n° 7389 (de curator kan de actie tot in-
 korting wegens uleending van de aan den gefaill. toekomen de legitime
 instellen, zie boven bl. 408). H. R. 30 Sept. 1900, W. n° 8356: nevens de recht,
 die de curator van den failliet afleidt, oefent hij ook andere uit, die aan
 de schuldeischers uit eigen hoofde toekomen (bijv. op grond van de niet
 openbaarmaking van de ontbinding een vermogensrecht onder firma),
 veru. het aijnste arrest Hof Amsterdam 29 Juni 1905, Me. v. 26. 1905, bl. 274.

↑ M. J. van Groen, de artt. 1 en 6 Faill. versiekt des rechtsgaak,
 in Rechtg. bag. 1900, bl. 342 v.

Zie art. 964 W. v. K. Toelichting op art. 1 „het objectieve, naakte feit
 van het niet-voldoen van opeisbare schulden, waarvan de be-
 taling gevorderd wordt, brengt de verplichting om te betalen niet
 ontkend wordt”, omdat zoowel onwil als onvermogen den samenloop,
 concursus in het leven roepen, die het faill. motiveeren. Grondslag
 de samenloop van niet-berechtigde schuldeischers, die door het op-
 houden niet betalen in 't leven wordt geroepen, waarvan het voortake-
 lyk gevolg is. Oph. m. bet. een feitelijke vraag, een feitelijke toestand.
 R. v. d., Veruag 2^e kamer (onen) aml. de formule verkeerd voor niet-kooplieden.
 v. Vouten ten onrechte: in de stukken is de technische betekenis van o. t. b. lang-
 laten, loofde van niet-betaling van een schuld blijft, zal de rechter moet
 failliet verklaren. Voor niet-kooplieden erg.

V.D. Kaay: om alle beregtheid voor verklaarde handtekening der formules door den rechter ten aanzien van particulieren weg te nemen is het g^e. wenselijk in art. 1 het eigenlijke doel van 't faillissement nader aan te duiden. De praktische zal ongemerkt blijven. Tydens aan de redactie is de wet niet te wijzigen maar te verduidelijken. Althans: er is geen zakelijke verschil. C.V.V. fiakt ook de bevestiging onduidelijk is.

de Kanter: herstel nogere redactie, want er wordt aan nieuwe voorwaarde gesteld. Gewijzigd door min. om te zien uitkomen van niet.

1ste Kamer. Verlog: nieuw element van beoordeeling, praktisch onuitvoerbaar. Synappell: de rechter moet beoordeelen wat hij niet kan beoordeelen.

toestand van ophouden niet betalen om de misvatting weg te nemen, dat o.m.b. betekent: ééne schuld niet betalen.

J.R. 6 Mei 1890, W. n° 7121.

Hof den Bosch 3 Mei 1904, W. n° 10000.

menlijke schuldeischers wenschelijk blijkt". Na wijziging in: „indien dit in het gemeenschappelijk belang zijner schuldeischers wenschelijk blijkt", neemt de regeering het over. Amendementen DE KANTER en CLERCX. De Minister wijzigd de toevoeging in: „indien dit in het gemeenschappelijk belang zijner schuldeischers wenschelijk wordt geoordeeld". Aanneming van het artikel met 58 tegen 11 stemmen. Gelijke bijvoeging in artt. 6 al. 2 en 198.

Oppositie in de Eerste Kamer, speciaal van Mr. PIJNAPPEL. Wetsvoorstel van Mr. PIJNAPPEL, Sept. 1894 ingediend, om de bijvoegingen in de artt. 1, 6 en 198 weer te schrappen en in art. 6 al. 2 te lezen: ... „indien summierlijk blijkt van het bestaan van daadzaken of omstandigheden, welke aantoonen dat de toestand van het ophouden met betalen aanwezig is, en, zoo een schuldeischer" enz. Gewijzigd wetsvoorstel, 13 Juni 1895, om de artt. 1 en 6 te lezen, zooals zij thans luiden. Amendement HARTE-TYDEMAN, om aan art. 1 toe te voegen: „tenzij dit in het gemeenschappelijk belang zijner schuldeischers niet wenschelijk wordt geoordeeld", verworpen met 46 tegen 27 stemmen. Aanneming van het voorstel-PIJNAPPEL in de Tweede Kamer met 63 tegen 10 stemmen, in de Eerste Kamer met algemeene stemmen. Zie voorts het overzicht der geschiedenis van art. 1 in de *Fw. verkl.*, bl. 71 vlg.

«Toestand van te hebben opgehouden te betalen» = *état de cessation de paiements* in art. 437 al. 2 Code de comm. fr. en art. 437 al. 3 Code de comm. belge.

Onvermogen of onmacht om te betalen (buiten staat zijn te betalen, niet kunnen betalen) wordt niet gevorderd.

Juist: Hof Amsterdam 2 Dec. 1896, W. n° 6911. — Anders Rb.

Amsterdam 16 Nov. 1896, t. z. p.

Evenmin ontoereikendheid van het vermogen om daaruit alle opeisbare schulden te voldoen.

Verg. LYON-CAEN en RENAULT, *précis de dr. comm.*, n° 2566. —

Bedenklijk: Hof Amsterdam 14 Juli 1897, M. v. H. 1898 bl. 42.

Gebrek aan actief geen reden de aangifte te weigeren: Hof Amsterdam 2 Nov. 1898, P. v. J. 1898 n° 19.

Grondslag van het faillissement: de samenloop (*concursum*)

Zahlungsunfähigkeit

W. 7294

Hof den Haag 11 Dec. 1899, P. v. J. 1899 n° 65.

Vermögensunzulänglichkeit (Uberschuldung)

450
De door de wet gevorderde toestand is aanwezig, als de schuldenaar niet betaalt, wat bij een regelmatig loop van zaken betaald moet zijn of worden.

van onbevredigde schuldeischers. Deze samenloop ontstaat als de schuldenaar zijne opeisbare schulden niet betaalt, m. a. w. „in den toestand verkeert dat hij heeft opgehouden te betalen”. Bewijs door den aanvrager van het bestaan van nog andere onbevredigde schuldeischers vordert de wet niet.

Of de door de wet gevorderde toestand aanwezig is, is een feitelijke vraag: H. R. 31 Dec. 1896, W. n°. 6912; — 13 Mei 1897, W. n°. 6976; — 25 Mei 1898, W. n°. 7127; — 9 Mart. 1911, W. n°. 9164; —

Hij is niet aanwezig, als vaststaat dat de schuldenaar geen andere schulden heeft dan de schuld, waarvoor de faillietverklaring is aangevraagd: Hof den Bosch 6 April 1897, Wkbl. v. Not. en Reg. n°. 1429, cass. verw. H. R. 13 Mei 1897, b. a. (anders de Fransche jurisprudentie: LYON-CAEN en RENAULT, Précis n°. 2596); — als niets anders blijkt dan de niet-voldoening eener vordering op eerste aanvrage; — als blijkt dat de schuldeischers betaling niet verlangen en het faillissement niet wenschen: Hof Amsterdam 5 Dec. 1898, P. v. J. 1899 n°. 15.

Hij is wel aanwezig, als des verzoekers vordering onbetaald is gebleven na sommatie of na vergeefsche pogingen tot invordering of na veroordeeling en bevel tot betaling: Hof den Haag 30 Sept. 1896, vern. Rb. den Haag 11 Sept. 1896, W. n°. 6869; Hof Leeuwarden 16 Sept. en 7 Oct. 1896, vern. Rb. Heerenveen 11 Sept. 1896, W. n°. 6876; Hof Arnhem 3 Mrt. 1897, W. n°. 6962, vern. Rb. Zutphen 10 Febr. 1896, W. n°. 7003; Hof Arnhem 12 Mei 1897, W. n°. 6983; Hof Amsterdam 17 Sept. 1897, M. v. H. 1898 bl. 45; — als blijkt van het onvermogen van den schuldenaar: Hof Amsterdam 16 Dec. 1896, W. n°. 7003, en 13 Oct. 1897, M. v. H. 1898 bl. 48; — als de wanbetaling een wissel of promesse betreft, ter zake van handel of bedrijf door den schuldenaar geaccepteerd of geteekend⁷ (verg. Hof Amsterdam 28 Febr. 1898, W. n°. 7257); — als de schuldenaar erkent opgehouden te hebben met betalen: Hof Amsterdam 20 Jan. 1897, W. n°. 7004.

In het algemeen kan «het niet-betalen van een enkele schuld (slechts dan) een toestand van ophouding van betaling aanwijzen, wanneer het wegens de omstandigheden, waaronder de niet-betaling van die schuld plaats heeft, te verwachten is, dat de schuldenaar ook tegenover zijne andere schuldeischers zijne verplichting tot betaling niet zal nakomen»: H. R. 13 Mei 1897, W. n°. 6976.

De aanwezigheid van meer dan één schuldeischer op het oogen-

zijne schulden onbetaald laat in strijd met handels- of maatschappelijke gewoonten.

29 Mart. 1911, W. n°. 9167.

Fals louter blijkt van het niet voldoen van éene vordering, tegen welke tegenspraak wordt gevoerd: Hof Arnhem 8 Jan. 1902, W. n°. 7761.

1 Kohler, R. 68. De Italiaansche jurisprudentie: Arch. jurid., dl. 63, bl. 352.

als een schuld niet voldaan wordt, die volgens de einden van het verkeer en de wet betaald behoort te worden en de schuldenaar leeg is, wat de presumpcie meebrengt van financiële verplichting jegens derden: Hof Arnhem 10 Oct. 1900 W. n°. 7573; 30 Jan. 1901, t. z. p.

idem 6 Febr. 1907, W. n°. 8604.
7 Hof Arnhem 30 Jan. 1901 W. n°. 7573; Rb. den Bosch 2 Juli 1902, W. n°. 7059.

2 of „dat hij zoo lang betaald heeft als hij betalen kon”, Hof Amsterdam 31 Oct. 1899, P. v. J. 1900 n°. 35; M. v. H. 1899, bl. 309.

Wet onbetaald laten van éene enkele schuld op zich zelf is onvoldoende om daarmee het intreden van den toestand v. te betooven opgehouden met betalen of te beïnvloeden: 26 R. 9 Mart. 1911, W. n°. 9164.

1 Hof den Haag 13 Febr. 1901, P. v. J. 1901 n° 29 (het bestaan van meerdere schulden moet worden aangevoerd).

1 Hof Arnhem 10 Oct. 1900, W. n° 2573; 30 Jan. 1901 t. z. p. (waartop conf. verord.)

[id. Hof den Haag 25 Juni 1900, W. n° 2513.

Dat de schuldenaar meerdere opvorderbare schulden heeft beweegt niet blijkend; voldoende is dat blijkt dat hij meerdere schulden heeft, en dat hij niet in staat is de opvorderbare daarvan te voldoen: Hof Arnhem 31 Dec. 1907, P. v. J. 1908 n° 177, conf. verord. Hof R. 21 Febr. 1908, W. n° 8676. * Hof R. 25 Juli 1910, W. n° 9055.

blik der aanvraag wordt een vereischte voor faillietverklaring genoemd door H. R. 25 Mei 1898, W. n° 7127; — evenzoo H. R. 3 Juni 1898, W. n° 7133; — Rb. Leeuwarden 24 Nov. 1898, P. v. J. 1899 n° 3. — Zie ook Rb. Zierikzee 20 Juli 1898, W. n° 7208. — Anders: de aanvrager behoeft het bestaan van meerdere schulden niet aan te toonen: Rb. Rotterdam 16 Dec. 1896, P. v. J. 1897 n° 50. — Zie ook WOLFSON in W. n° 7068.

Het bestaan van meerdere op betaling aandringerende schuld-eischers behoeft niet te blijken, voldoende is het bestaan van meerdere schuldeischers: H. R. 2 Juni 1899, W. n° 7287. Z

Verg. voor het vroegere recht: Hof Nd.-Holland 7 Juni 1866, W. n° 2840; 8 April 1869, W. n° 3253; 22 Mrt. 1877, W. n° 4130; 18 Oct. 1878, W. n° 4311.

Met betrekking tot de faillietverklaring wordt door de wet geen onderscheid gemaakt tusschen kooplieden en niet-kooplieden, noch tusschen huisschulden en handelsschulden. Zie de Fw. verkl., bl. 85 v.

§ 102 Dt. Konkursord. vordert *Zahlungsunfähigkeit*: onvermogen om te betalen, die geacht wordt aanwezig te zijn als er *Zahlungseinstellung*, ophouden te betalen, is. Zonder ophouden te betalen kan er onvermogen om te betalen zijn en er kan ophouden te betalen zijn zonder onvermogen. — De Eng. Bankruptcy Act 1883 (gew. in 1890) onderscheidt in sect. 4 acht *bankruptcy acts*, waarvan er één aanwezig moet zijn. — Evenzoo noemt art. 190 Bundesg. u. Schuldb. u. K. verschillende feiten, o. a. ophouden te betalen.

Critiek van de voorwaarde van den C. d. comm.: *cessation de paiements* bij THALLER, des faill. en dr. comp., chap. 1, p. 125 vlg., in verband met de gelijkstelling van kooplieden en niet-kooplieden. De wetten van Oostenrijk (K. Ord. artt. 62—64, 198), Hongarije (Faillw. artt. 82—85, 242—246), Noorwegen en Denemarken stellen andere voorwaarden voor de faillietverklaring van kooplieden dan voor niet-kooplieden; voor kooplieden: ophouden te betalen.

C. de comm. belge, art. 437: «tout commerçant qui cesse ses paiements et dont le crédit se trouve ébranlé est en état de faillite». — Cod. di comm. ital., art. 683, vordert het ophouden met betalen van handelsschulden. Evenzoo Cour de cass. franç. 2 déc. 1868. LYON-CAEN et RENAULT, Précis, n° 2570.

„De schuldenaar” is het subject, de eigenaar van het aan-

sprakelijke en in beslag te nemen vermogen. Toepassing op schuldenaars die onder curatee staan.

Een curator kan niet, ook niet in zijne hoedanigheid, failliet verklaard worden: Rb. Zwolle 13 Nov. 1896, W. n°. 6893. — Hof den Bosch 29 Dec. 1896, vern. Rb. den Bosch 4 Dec. 1896, W. n°. 6905. — H. R. 2 Apr. 1897, W. n°. 6950. — De Fw. verkl., bl. 557 v.

„Betalen” heeft de ruime beteekenis van „betaling” in de artt. 1417 vv. B. W. d. w. z. eene verbintenis kwijten (art. 1418), eene verplichting nakomen, en ziet dus niet alleen op geldvorderingen.

Bevoegde rechter voor de faillietverklaring. Regel: de rechtbank van de woonplaats des schuldenaars, art. 2 al. 1.

Nevens dezen is nog een andere rechtbank bevoegd: 1°. in het geval van art. 2 al. 3 (vennootschap onder firma. Zie de Fw. verkl., bl. 89 v.); 2°. ten aanzien van de gehuwde vrouw, art. 3 (zie de Fw. verkl., bl. 92 v.).

Bevoegdheid van den Nederlandschen rechter ten aanzien van buiten het Rijk in Europa wonende personen: art. 2 al. 2 en 4 en art. 3.

Hof Amsterdam 8 Dec. 1896, W. n°. 7003.

Regeling bij gelijktijdige of opvolgende faillietverklaringen, art. 2 al. 5.

Bevoegde rechter voor zedelijke lichamen en stichtingen, art. 2 al. 6; — voor de faillietverklaring eener nalatenschap, art. 199 al. 1.

Procedure tot faillietverklaring.

1°. Eigen aangifte; ter griffie, artt. 1 al. 1 en 4 al. 1.

Rb. Amsterdam 21 Jan. 1892, M. v. H. 1892 bl. 309; — 31 Oct. 1893, M. v. H. 1894 bl. 40.

Aangifte van het faillissement des mans door de vrouw: Rb. Rotterdam 1 Mei 1880, W. n°. 4536.

2°. Vordering van een of meer schuldeischers; bij verzoekschrift ter griffie, artt. 1 al. 1, 4 al. 1, 5.

Zie over de mogelijkheid bij één verzoekschrift de faillietverklaring te vorderen van meerdere schuldenaren (bijv. van mede-erfgenamen): Rb. den Haag 9 Febr. 1897, W. n°. 6938. — De Fw. verkl., bl. 556.

3°. Vordering van het Openbaar Ministerie; bij requisitoor in raadkamer, art. 1 al. 2.

Ten aanzien van een minderjarige moet het verzoek tot faillietverklaring worden gericht tegen den vader of voogd. De minderjarige kan ^{niet} onafhankelijk van zijn wettigen vertegenwoordiger in den toestand van art. 1 verkeerden: U. R. 15 Febr. 1901, W. n°. 7560.

[Hem U. R. 23 Sept. 1910, W. n°. 9064: de faillietverkl. van den curandus kan ^{aan} niet worden geroepen; onder te vragen dat tegen den curator in deze zijne hoedanigheid de faillietverkl. worde. uitgeproven.]

Hof Amsterdam 6 Sept. 1899, M. v. U. 1899 bl. 301: minderjarige. kunnen niet op hunne minderjarigheid beroepen.

Zie over art. 2 al. 2: U. R. 27 Nov. 1903, W. n°. 7990 (een op het toedover

loop knippen het verzoek an de faillietverklaring doet er niet toe). De schuldenaar moet ^{zelf} tevens het zich buiten het Rijk in Europa begeben in den toestand verkeerden van te beloven opgehouden met betalen: Hof den Haag 6 Jan. 1904, D. J. 1904 n°. 324, vern. U. R. 10 Febr. 1904, W. n°. 8087, de rechtbank bevoegdheid heeft wordt alleen vereischt dat de schuldenaar zich buiten Europa heeft begeben zonder meer.

[H.R. 1 Maart 1901, W. n° 7565 (niet gebonden aan de voorschriften van wettelijk bewijs en bevoegd ambts-halve personen te hooren om de vereischte inlichtingen te erlangen, i. c. in hooger beroep); H.R. 29 Juli 1902, W. n° 7007; 15 Aug. 1902, W. n° 7008; 20 Nov. 1902, W. n° 7037 (summier begrip van woon-]

plaats voldoende; 9 Mart. 1903, W. n° 7009; 30 Juni 1905, W. n° 8256 (art. 1961 B.W., omkeert de onuitsprekbare bekende mis, geldt niet/.

te Hof Arnhem 27 Nov. 1901, W. n° 7710. — Anders ten overzichte: Rb. den Haag 20 Febr 1903, W. n° 7070.

16 Aug. 1907 R. v. J. 1907 n° 602. W. n° 8594; —

H.R. 5 Febr. 1909, W. n° 8018.

«Redenen van openbaar belang»; voorbeeld: Hof Amsterdam 19 Nov. 1896, W. n° 6901.

„Aanvraag” omvat in artt. 47 en 54 de gevallen onder 1°. — 3°.; in artt. 8, 9 en 18 alleen die vermeld onder 2°. en 3°. Zie de *Fw. verkl.*, bl. 199 n° 3.

Eigen aangifte van de erfgenamen en vordering van het Openbaar Ministerie zijn uitgesloten bij faillietverklaring eener nalatenschap, art. 198.

Onderzoek in raadkamer; zoo noodig verhoor van den aan-gever of aanvrager. In de gevallen, vermeld onder 2°. en 3°, kan oproeping worden bevolen van den schuldenaar, om gehoord te worden, art. 4 al. 1 en 6 al. 1. Verhoor of oproeping van de erfgenamen, als de faillietverklaring eener nalatenschap wordt gevorderd, art. 199 al. 2. Het onderzoek loopt over het ophouden met betalen, bovendien, in het geval onder 2°, over het vorderingsrecht van den schuldeischer, en, in het geval onder 3°, over de redenen van openbaar belang, art. 6 al. 2. — Summier bewijs.

Voorbeelden van niet aannemelijk gemaakt vorderingsrecht of van voldoende gemotiveerde betwisting: Hof Amsterdam 29 Sept. 1896, bev. Rb. Amsterdam 9 Sept. 1896, W. n° 6896; — H. R. 8 Jan. 1897, cass. verw. Hof Amsterdam 2 Dec. 1896, W. n° 6911; — Hof Amsterdam 26 Jan. 1897, W. n° 7002.

De rechter is aan de regelen van wettig bewijs niet gebonden: H. R. 18 Mrt. 1898, cass. verw. Hof Arnhem 10 Febr. 1898, W. n° 7101; — H. R. 2 Juni 1899, W. n° 7287. /

De vordering van den aanvrager behoeft niet opeischbaar te zijn. Zie de *Fw. verkl.*, bl. 101.

Hof Amsterdam 19 Nov. 1880, W. n° 4588; — 4 Jan. 1884, W. n° 4993, vern. Rb. Haarlem 18 Dec. 1883, W. n° 4973; — H. R. 7 Mrt. 1884, Ned. Rspr., dl. 136, bl. 251; — Hof Leeuwarden 14 Nov. 1888, M. v. H. 1889 bl. 77; W. n° 5652. /

Conservatoire maatregelen hangende het onderzoek, art. 7. Na sluiting van het onderzoek moet het Openbaar Ministerie gehoord worden, art. 4 al. 1.

Verkeerde praktijk het O. M. te hooren vóór het onderzoek. Verg. H. R. 9 Oct. 1896, M. v. H. 1897 bl. 282.

Beschikking des rechters: weigering of vonnis van failliet-

verklaring, ter openbare terechtzitting, uitvoerbaar bij voorraad enz., art. 4 al. 3.

Rechtsmiddelen tegen de uitspraak op de aangifte of aanvrage.

1°. De faillietverklaring is uitgesproken: a. De schuldenaar heeft hetzij recht van verzet (art. 8 al. 2), hetzij recht van hooger beroep (art. 8 al. 1), dit laatste ook tegen de uitspraak op het verzet, handhavende de faillietverklaring (art. 8 al. 3).^x

Procedure bij verzoekschrift, in te dienen ter griffie (art. 8 al. 4 j° art. 5). Dagbepaling en beteekening aan den procureur van den schuldeischer (art. 8 al. 4 en 5). Onderzoek in raadkamer (art. 8 al. 6 j° art. 4 al. 1), waarbij de schuldenaar en de schuldeischer of hunne gemachtigden tegenwoordig kunnen zijn en alsdan gehoord moeten worden. Ook kan de curator worden gehoord. Zie de *Fw. verkl.*, bl. 104 v.

Is het Openbaar Ministerie de aanvrager, dan treedt daarvoor de ter terechtzitting aanwezige ambtenaar op.

VAN BONEVAL FAURE, het Nederl. Burg. Procesr., dl. 1, 3e dr., bl. 164; — A. TAK, in Themis 1897, bl. 350 v. — Zie Hof Amsterdam 27 Sept. 1895, W. n°. 6724, en H. R. 24 April 1896, W. n°. 6807.

De rechter is niet gebonden aan de feiten, in de aanvrage der faillietverklaring gesteld; ook de schuldeischer kan nieuwe feiten aanvoeren.

Aldus: Hof Nd. Holland 31 Jan. 1861, M. v. H. 1861 bl. 67, vern. H. R. 14 Nov. 1861, M. v. H., t. a. p. bl. 319; — Rb. Goes 20 Juli 1872, R. B. 1872 B bl. 174; — H. R. 7 Mrt. 1884, Ned. Rspr. dl. 136, bl. 251; — 25 Oct. 1894, W. n°. 6576; — 2 Dec. 1898, W. n°. 7210. — Zie ook Rb. Arnhem 16 Dec. 1869, M. v. H. 1870 bl. 19, en Hof Amsterdam 14 Juli 1897, M. v. H. 1898 bl. 42. — Kist, dl. 6, bl. 54.

Uitspraak na conclusie van het Openbaar Ministerie.

Moet de faillietverklaring vernietigd worden, als de aanvrager van het faillissement inmiddels door den gefailleerde is voldaan? Aldus: Hof Nd. Holland 12 Jan. 1843, vern. Rb. Amsterdam 30 Nov. 1842, M. v. H. 1862 bl. 217; Regtsg. Bijbl. 1843, bl. 162 (met noot); — Hof Nd. Holland 5 Dec. 1850, M. v. H., t. a. p. bl. 219; — Rb. den Haag 12 Juni 1846, t. z. p. — Juister (ook de overige bekende opeisbare vorderingen moeten voldaan zijn of kunnen

De eiffenamen hebben hooger beroep als de bodel van des erflater is faillietverklaard: H. R. 29 Juni 1906, W. n°. 8395

Als een minderjarige faillietverklaard is, kan desz. persoonlijk tegen het vonnis v. faillietverkl. opkomen: Hof den Haag 24 Oct. 1900, W. n°. 7506. Zie echter H. R. 5 Febr. 1902, W. 6925: de curator vertegenwoordigt den onder curatele gestelde ook in faillietprocedures. De vrouw, faillietverklaard, kan in hooger beroep komen zonder beëdigd te zijn: Hof den Haag 13 Febr. 1901 P. v. J. 1901 n°. 29! De minderjarige kan niet zelf in hooger beroep komen tegen zijn faillietverklaring: H. R. 28 Juni 1901, W. n°. 7622. Het vernietigen tot faillietverkl. v. een minderjarige moet gericht worden tegen zijn vader of zijn voogd: Rb. Utrecht 24 Jan. 1902, P. v. J. 1902 n°. 125. Evensoo H. R. 15 Febr. 1901, W. n°. 7560.

Het Hof het vernietigen ontvankelijk verklarende moet de zaak aan zich houden en des tevens uitspraak doen over de faillietverklaring: Hof den Haag 2 Maai 1906, W. n°. 8410.

— 2 Dec. 1901: ^{den rechter in appel} dat de wet niet verbiedt, zijne overtuiging dat de faillietverkl. gegrond is, te putten uit feiten en omstandigheden, die in het eerste oordeel niet bekend waren of van de besleedeling in eerste aanleg zijn opgekomen. Zelden de bevestiging dat de appellant niet stelt in den toestand van te hebben opgehouden te betalen: Hof Arnhem 25 Juni 1902 W. n°. 7017. — H. R. 25 Maai 1906, W. n°. 8384.

Verg. Prof. J. Gouda, bl. 131.

Aldus H. R. 31
Aug. 1904, W. n°
8100.

Uit Hof Arnhem 25 Juni 1902 W. n° 7817 3.c.;
Ab. Groningen 11 Nov. 1904, W. n° 8178 (alle ^{concur}verzoeken waren voldaan)

Uit Hof Arnhem 25 April 1900, W. n° 7479: de faillietverklaring moet bevestigd worden, al zouden alle schulden kunnen worden voldaan. Zie ook Hof den Haag 2 Mei 1906, W. n° 8410.

Ab. Almelo 12 Mrt. 1903 W. n° 7964 veroordeelt, bij toewijzing van kosten der faillietverkl., in de kosten der procedure en van de gevolgen der faillietverklaring; Begroot de kosten tot aan dit vonnis enz. op f 20.35 en het salaris van en de verschotten van den curator op de som van f 22.90.

Derde schuldeisers kunnen zich niet tegen de faillietverkl. verzetten op grond dat deze nadeel toebrengt aan de schuldeisers: Hof den Haag 17 Sept. 1906, P. v. J. 1907 n° 634.

De schuldenaar heeft, als het Hof hem niet heeft opgeroepen en gehoord, niet recht van verzet; hij kan alleen in cassatie komen: U. R. 27 Nov. 1903, W. n° 7998.

Van het ingestelde beroep in cassatie tegen het vonnis van faillietverklaring in hooger beroep gezeten moet worden kennis gegeven aan den procureur van den faillietaanvrager in eerste aanleg, niet aan zijn procureur in hooger beroep. Verwerping van het beroep op deze informaliteit wegens gemis aan belang U. R. 15 Mrt. 1901 W. n° 7502. Niet-ontrankelingsverklaring: U. R. 20 Nov. 1903, W. n° 7983.

worden): Rb. Arnhem 16 Dec. 1869, M. v. H. 1870 bl. 19; Hof Amsterdam 24 Sept. 1886, P. v. J. 1886 n° 51. 2

b. Derde schuldeisers en belanghebbenden hebben recht van verzet (art. 10 al. 1). Wijze van instelling en behandeling: art. 10 al. 2—5 j^{is} artt. 4 en 5. Na afwijzing van het verzet recht van hooger beroep, art. 11 al. 1. Wijze van instelling en behandeling, art. 11 al. 3 j^{is} artt. 4, 5 en 6. Zie de Fw. verkl., bl. 106.

Voorbeeld: Hof Amsterdam 5 Dec. 1898, vern. Rb. Amsterdam 16 Nov. 1898, P. v. J. 1899 n° 15. 1

2°. De faillietverklaring is geweigerd of vernietigd na verzet. De schuldenaar die de aangifte heeft gedaan, de schuldeischer of het Openbaar Ministerie hebben recht van hooger beroep, artt. 9 al. 1 en 2 en 11 al. 2. Wijze van instelling en behandeling: artt. 9 al. 3 en 11 al. 3 j^{is} artt. 4, 5 en 6.

Het Openbaar Ministerie behoort in hooger beroep te komen bij requistor van den Procureur-Generaal bij het Gerechtshof. Anders ten onrechte in de zaak, beslist door Hof Amsterdam 19 Nov. 1896, W. n° 6901.

3°. Tegen het arrest van het Gerechtshof hebben: a. recht van verzet, als het Hof eene faillietverklaring uitspreekt, die door de rechtbank was geweigerd, uitsluitend de derde schuldeisers en belanghebbenden, art. 11 al. 4. Wijze van instelling en behandeling: art. 10 al. 2—5 j^{is} artt. 4 en 5;

b. beroep in cassatie: de schuldenaar, de schuldeischer-aanvrager van het faillissement, de derde-schuldeischer of belanghebbende die verzet heeft gedaan, het Openbaar Ministerie, als dit de faillietverklaring heeft gevorderd, art. 12 al. 1. Wijze van instelling en behandeling: art. 12 al. 2 j^{is} artt. 4, 6 en 8. Zie de Fw. verkl., bl. 109 en 112.

De uitspraken op de in de artt. 8—12 Fw. genoemde rechtsmiddelen zijn vonnissen, niet beschikkingen op gewone verzoekschriften, en moeten de gronden bevatten, waarop ze rusten: H. R. 11 en 17 Mrt. 1899, W. nos. 7252 en 7256.

Tabellarisch overzicht der rechtsmiddelen: zie de Fw. verkl., bl. 110 en 111.

Vennootschap onder eene firma.

Tegen een vonnis van faillietverklaring kan het rechtsmiddel van request civiel niet worden aangewend: Rb. Almelo 20 Dec. 1910, W. n° 9126.

Bij de bevestiging van het verzoek tot cassatie of art. 12 j^{is} art. 12. Behoeft men dedering van het middel tot cassatie niet worden gedaan: U. R. 29 Juni 1904 bl. n° 8092.

Aangifte (ook verzoek en requisitoor) ten aanzien eener vennootschap onder firma, art. 4 al. 2.

H. R. 1 Maart 1895, W. n°. 6633 (ook bij aanvraag door een schuldeischer moet de opgave worden gedaan). Anders Hof den Bosch 27 Juni 1882, W. n°. 4824.

Tot de aangifte tot faillietverklaring van de vennootschap, d. w. z. van alle vennoten, is medewerking van alle vennoten noodig. Ieder vennoot individueel kan alleen zijn eigen faillietverklaring uitlokken.

Rb. Amsterdam 4 Febr. 1876, R. B. 1876, B bl. 170. — Anders Rb. Rotterdam 30 Mrt. 1870, M. v. H. 1870 bl. 195, en 22 Juni 1878, W. n°. 4269. — KIST, dl. 6, bl. 52. — HOLTJUS—DE GEER, bl. 71 v., 74 nt. 1.

De aanvraag tot faillietverklaring der vennootschap te behandelen als aanvraag tot faillietverklaring van alle vennoten.

Zie Rb. Amsterdam 14 Juni 1889, Hof Amsterdam 28 Juni 1889 en H. R. 27 Juli 1889, W. n°. 5783. — Proces over de faillietverklaring der venn. o. de firma de Erven Bloemink en Co., de Fw. verkl., bl. 130 v.

Verplichting tot schadevergoeding in geval van vernietiging der faillietverklaring.

Steeds als de faillietverklaring wordt vernietigd of alleen als de aanvraag lichtvaardig of te kwader trouw werd gedaan?

In den eersten zin: Hof Amsterdam 15 Apr. 1892, W. n°. 6196. — In den laatsten: Rb. Amsterdam 4 Dec. 1891, M. v. H. 1892 bl. 195; — Rb. Amsterdam 10 Nov. 1893, W. n°. 6486 (geen schadevergoeding als de schuldenaar, door op de oproeping niet te verschijnen, de faillietverklaring heeft veroorzaakt). — Spanje, Hwb. art. 885; — evenzoo KOHLER, Lehrb. d. Konkursr., bl. 90. — Verg. ook Portugal, art. 699 § 2.

Zie over de vraag, welke schade in aanmerking komt: Hof den Haag 11 Dec. 1876, R. B. 1877 bl. 171.

Is een afzonderlijk proces tot schadevergoeding noodig?

De combinatie van het verzet of hooger beroep tegen de faillietverklaring met de vordering tot schadevergoeding wordt gewraakt door Rb. Amsterdam 13 Sept. 1895, W. n°. 6785; — Hof den Haag 14 Mrt. 1894, W. n°. 6497; — Hof Leeuwarden 6 Nov. 1889, P. v. J. 1889 n°. 135. — Zie voorts de Fw. verkl., bl. 126 v. Kan het Openbaar Ministerie of de Staat tot schadevergoe-

= art. 768 al. 2 K.

+ Kist-Visser, dl. 3 bl. 219 v.

J. R. Roelfsema, de beteekenis der woorden „onrechtmatig“ en „schuld“. Pft. wgg, bl. 106 v.

+ P. Scholten, schadevergoeding buiten overeenkomst en onrechtmatige daad. Pft. wgg bl. 65.

Pft. Roelfsema
Foligno, in *Il diritto commerciale*, dl. 23 (1905), kol. 27 v.
Pft. Bruggen

7 Hof Leeuwarden 6 Juni 1900 Cav. Rb. Groningen 30 Juni 1899,

P. v. J. 1900 n°. 12.

Vrijstelling niet voor een reconventionele vordering door den curator ingesteld bij een verificatieproces: Ab. Amsterdam 13. Nov. 1903, W. n° 7995; Ab. Almelo 29 Juni 1904, W. n° 2104. Vrijstelling alleen van die stukken, die welker opmaking wordt vereischt, als er een ondat er faillissement is, welke worden opgemerkt ter ^{1ste} volbrenging aan den titel der wet. Zie Ab. Amsterdam 11 April 1906, W. n° 0520 (i.c. niet vrijstelling).

ding worden aangesproken, als de faillietverklaring op vordering van het Openbaar Ministerie was uitgesproken?

Zie Hof Zd. Holland 27 Febr. 1843, W. n° 392. — HOLTJUS-DE GEER, bl. 243.

Het vonnis in zake faillietverklaring.

Inhoud van het vonnis of arrest van faillietverklaring, artt. 14 al. 1 en 3, 74 al. 1.

De feiten en omstandigheden, welke aantoonen, dat de schuldenaar in den toestand verkeert, dat hij heeft opgehouden te betalen, behoeven in het vonnis niet te worden vermeld: H. R. 13 Mei 1897, W. n° 6973.

Openbaarmaking, art. 14 al. 3 j° art. 17 al. 1. — Kennisgeving aan de administratie der posterijen en telegrafie, art. 14 al. 2.

Circulaires v. d. Minister v. Justitie v. 28 Sept. 1896, W. n° 6864; LUTTENBERG, Chron. Verz. 1896, bl. 355; — en van 19 Dec. 1896, W. n° 6899; LUTTENBERG, t. a. p., bl. 461.

Kennisgeving van het vonnis of arrest, houdende vernietiging der faillietverklaring, door den griffier aan den curator en aan de administratie voornoemd, art. 15 al. 1. De griffier wordt daartoe in staat gesteld door artt. 9 al. 2, 11 al. 2 en 12 al. 3.

Leemte in deze regeling: R. in W. n° 6975.

Openbaarmaking, art. 15 al. 2 j° art. 17 al. 1.

Voorloopige tenuitvoerlegging van het vonnis van faillietverklaring.

Tenuitvoerlegging bij voorraad en op de minuut, art. 4 al. 3.

Grenzen der voorloopige tenuitvoerlegging, art. 13 al. 2.

Kracht van des curators handelingen in geval van vernietiging der faillietverklaring, art. 13 al. 1. Beteekenis van dit voorschrift: de *Fw. verkl.*, bl. 114 v.

Openbaar Register der faillissementen, art. 19 al. 1 en 2. K. B. van 17 Juni 1896, *Stbl.* n° 97, ter vaststelling van een model. Inzage en uittreksel, art. 19 al. 3 j° artt. 23^h en 25 van het Tarief in burgerl. zaken. Alfabetische klapper, art. 19 al. 4.

Vrijstelling van zegel- en registratierechten, art. 17 al. 2 en 3. Zie de *Fw. verkl.*, bl. 119 v.

In de *Staatscourant* worden kosteloos geplaatst (art. 17 al. 1) de aankondigingen, bedoeld in art. 14 al. 3, 15 al. 2, 18, 167 al. 3, 193 al. 1 en 208.

Kosteloze behandeling van het faillissement.

Wanneer en door wien te bevelen, art. 16. Beteekenis, art. 17 al. 4.

Opheffing van het faillissement wegens gemis van actief.

Wanneer en door wien te bevelen, art. 16. Ook na insolventie kan de opheffing worden uitgesproken. Openbaarmaking en rechtsmiddelen tegen de beschikking, art. 18 j^o art. 17 al. 1. Art. 9 is van toepassing: zie *de Fw. verkl.*, bl. 123 v.

Gevolg der opheffing: het faillissement eindigt.

Zij de oude schuldeisers kunnen een vonnis uitbrengen tot opheffing van het faillissement: Hof den Haag 14 Jan. 1900, W. n° 976.

Rb. Amsterdam 25 Juni 1897, P. v. J. 1897 n° 84: de schuldeisers kunnen weer doen gijzelen. *Zie en betaling vorderen,* Aangifte of aanvraag tot faillietverklaring na opheffing, art. 18.

§ 85. GEVOLGEN DER FAILLIETVERKLARING.

De schuldenaar *verliest* van rechtswege de beschikking en het beheer over zijn tot het faillissement behorend vermogen, art. 23.

„Te rekenen van den dag waarop de faillietverklaring wordt uitgesproken, die dag daaronder begrepen”: in tegenstelling tot het afgeschafte recht, art. 770 al. 1 j^o art. 769 W. v. K.

Het stelsel van den Code de commerce van 1808, art. 437: Tout commerçant qui cesse ses paiements est en état de faillite, j^{is} artt. 441 en 442. — Le jugement déclaratif constate mais ne crée pas la faillite; vandaar twee tijdperken, *la faillite de fait* en *la faillite de droit*. Het faillissement een toestand van onbekwaamheid om te handelen, die tot een faillissementsbeslag kon doch niet behoefde te leiden.

Voor het geldende Fransche recht, zie LYON-CAEN en RENAULT, Précis, nos. 2647—2653.

„Die dag daaronder begrepen”. Zie *de Fw. verkl.*, bl. 150.

Stelsel der Dt. Konkursord. § 108 j^o § 7 al. 3.

Beteekenis van het verlies van beschikking en beheer, art.

24. Zie hierboven bl. 409.

Betalingen door den gefailleerde uit den boedel zijn niet geldig. Zie art. 1420 B. W.

Toepassing van het tweede lid van art. 1420: Rb. Amsterdam 12 Mrt. 1879, Regtsg. Bijbl. 1879, B bl. 189.

Instelling en voortzetting van rechtsgedingen.

Men onderscheide: I. vorderingen, waarbij de boedel niet

als ten aanzien v. h. vonnis van faillietverkl. is bepaald, bedoeld is het vonnis waarbij de faillietverkl. ^{wordt} geweigerd, dus art. 9 van toepassing.

ook al is de opheffing ge.

veroordeeld na de

verificatie

Van het verzet tegen de Beschikking bevoegt niet conform art. 10 al. 3 van den schuldeiser kennis gegeven te worden: Hof den Haag 3 Mrt. 1902 versn., P. v. J. n° 140, W. n° 7799.

de executieve titel vervalt: Rb. Middelburg 23 April 1906 P. v. J. 1906 n° 575.

art. 24: „verbintenissen door den schuldenaar na de faillietverkl. aangegaan” beteekenen niet alleen verbintenissen gesloten de uit overeenkomsten, door den gefailleerde met anderen gesloten, maar ook verbintenissen gesloten uit andere handelingen van den gefailleerde, verricht na de faillietverklaring: Rb. den Haag 10 Febr. 1903, W. n° 7007.

Als de failliet na zijn faillietverklaring tot zijn boedel behoorende goederen verkoopt en levert, wordt de koper volgens art. 1414 B. W. daarvan eigenaar en maakt de rechte failliet zich niet aludig aan ontzending. De curator kan deze goederen niet in revindicatoor beslag nemen! ^{voorzitter} Rb. Amsterdam 26 Dec. 1903, W. n° 8027. (Als de verkoop en de levering is tegen den boedel ongeldig).

Vordering tot ontbinding eenes huwvereenkomst, tot ontuinning en tot
uadeelvoorstelling. Toegewezen. Ged. gaat failliet. Curator komt in hooger
beroep. Ambtshalve verklaring dat de partijen niet-ontvankelijk zijn in een
voortprocederen over de uadeelvergoeding en dat de zaak te dien aanzien is
geëindigt. Rb. den Haag 24 okt. 1909 W. n° 8086 / de curator kwam wel in hooger
beroep komen maar te dienendendage had uadeeling gevergd moeten worden.
Vordering tot voldoening eenes verbinteniss met onrechtm. daad, bestaande in de ver-
plichting een vwegren bestand te herstellen, uadeel van de kosten der herstelling te be-
halen, is een vordering tot voldoening met den boedel, waarop art. 26 jo 29 Fw. van toepas-
sing is: Hof Amsterdam 26 Mei 1910, W. n° 9092.

[Rb. den Haag 24 Oct. 1899, W. n° 7369 / *huishoud-
komst toegestaan*].

+ Eigenaardig voorbeeld Rb. den Haag 26 Mei 1905, W. n° 8264.

Lee ged. in een proces kan ^{op grond van art. 26 Fw.} den curator niet in eenzijdige
vrijwaring roepen, daar deze de schikking heeft van den
waarborg uadeelvoorstelling (voldoening met den boedel)
te verkrijgen: Rb. den Haag 28 Junij 1901, W. n° 7725, vers.
Hof den Haag 10 Nov. 1901, t. l. p. (de vrijwaring ^{op toepassing in} stelt ook
om van den waarborg steun en hulp in het proces te ver-
krijgen). Zie ook Rb. den Haag 29 Juni 1897, W. n° 7065.

1 Zie Faure, Proc. n. dl. 3 4de dr. bl. 204.

<sup>P Toepassing op faillietverkl. van
een van die gedaagden. Rb. Rotter-
dam 15 Febr. 1907, W. n° 8770. V</sup>

Vraagt echter de E. in vrijw. meer dan dat nl. veroordeling van
geldt art. 26 Fw. en is hij niet-ontvankelijk in zyne vordering tot
vrijw. Hof den Haag 11 Jan. 1904 W. n° 8068.

Hof Amsterdam
15 Juni 1903, W.
v. W. 1903, bl. 179.
In deze gedingen moet het O. M. op grond van
art. 324 6de ^{Rv.} op schaffe van nietigheid worden
gehoord: W. R. 27 Febr. 1903, W. n° 7905. - Anders
Weise, in Rgl. Mag. 1904, bl. 440 v. j. - W. R. 21 Jan. 1910,
W. n° 8970.

Huwerschuld wegens huw. na de faillietverklaring, hoewel boedel-
uadeel, kan worden gevergd van den gefailleerde persoon, met
het voorw. word. geleden buiten rechtskracht tegen den boedel: W. R.
28 April 1911, W. n° 9171.

441 459

rechtstreeks is betrokken. — Instelling en voortzetting door
en tegen den gefailleerde. Voorbeelden.

Ontuiming van een huis: Rb. Amsterdam 15 Mrt. 1888, P. v.
J. 1888 n°. 66; — Rb. Rotterdam 5 Mei 1893, M. v. H. 1893 bl. 214.

De curator kan voeging of tusschenkomst vorderen, art.
285 Rv. Zie ook art. 243 B. W.

Verg. over echtscheiding gedurende het faillissement: Rb. Haar-
lem 7 Nov. 1893, W. n°. 6415. — Art. 243 B. W.: Rb. den Bosch
4 Oct. 1871, R. B. 1872 bl. 539. /

II. Vorderingen, waarbij de boedel wel rechtstreeks is be-
trokken, „welke rechten of verplichtingen tot den faillieten
boedel behorende ten onderwerp hebben”, art. 25 al. 1. Be-
doeling dezer woordenkeus; verg. art. 813 W. v. K.

Men onderscheide: a. vorderingen tot voldoening (tot be-
taling in den zin van art. 1418 B. W.) uit den boedel.

Stelsel van verificatie, art. 26. Zie boven bl. 426. Omzetting
van al deze vorderingen in geldvorderingen, art. 133.

„Ook tegen den gefailleerde”. Beteekenis dezer woorden in
art. 26. Zie hieronder bl. 460. ^{omdat hij partij is bij de verificatie}

Aanhangige vorderingen worden geschorst en alleen voort-
gezet in geval van betwisting der verificatie, art. 29. Mede-
deeling der schorsing mondeling ter rolle met aantekening
in het audientieblad.

Faillietverklaring na de dagvaarding, doch vóór den die-
nenden dag. Tegen den niet verschijnenden gefailleerde kan
geen verstek worden verleend.

Rb. den Bosch 5 Aug. 1842, Regtsg. Bijbl. 1842, bl. 697 (niet-
ontvankelijk-verklaring der vordering tegen den verschenen cu-
rator); — 28 Apr. 1843, W. n°. 443; — Rb. Gorinchem 15 Febr. 1859,
W. n°. 2078; — Rb. Utrecht 19 Apr. 1899, P. v. J. 1899 n°. 36
(ambtshalve roeyement).

b. Alle andere vorderingen tot deze categorie behorende.
Instelling door of tegen den curator. Rechtsgevolg, art. 25
al. 2.

Ambtshalve niet-ontvankelijk-verklaring der vordering tegen den
gefailleerde: Rb. Rotterdam 30 Nov. 1896, W. n°. 7215.

Ten aanzien van de bevoegdheid van den rechter gelden

*n. 813 K. waarbij
belangen van
den boedel de
niet-ontvankelijk-
verklaring.*

*F. 26 R. 12
Febr. 1904, W.
n° 8032.
W. v. W. 1904 P.
225.*

*Onjuist: Rb.
Amsterdam
9 Juni 1899,
W. n° 2294.*

*L Toepassing
in een geval waar
in de uadeeling
niet was mede-
geleed: Rb.
Amsterdam
31 Jan. 1900 W.
n° 8024. V*

de gewone regels. Art. 126 al. 13 Wetb. v. Burg. Rv. is voor deze vorderingen niet geschreven.

De Fw. verkl., bl. 68. — v. BONEVAL FAURE, Procesr., dl. 1, 3^e dr., bl. 438 v. — W. v. ROSSEM, het Nederl. W. v. B. Rv., dl. 1, bl. 196. — In geen geval behooren tot de aldaar genoemde «zaken van faillissement» vorderingen door een curator ingesteld tegen schuldenaren van den boedel: aldus FAURE; v. ROSSEM; Rb. Utrecht 29 Nov. 1850, W. n°. 1199; — Hof Nd. Holland 3 Nov. 1870, W. n°. 3338. — Zie ook Hof Overijssel 2 Mrt. 1857, W. n°. 2020. — Anders: DE PINTO, Handl. Wb. v. burg. regtsv., dl. 2, bl. 227; — A. v. D. HOEVEN, de rechter-commissaris in het faillissement, Prft., bl. 78 v. — Verg. CARRÉ et CHAUVEAU, lois de la procédure civ. et comm., 5e dr., dl. 1, qu. 264 en 264bis; dl. 7, 1ste st. (suppl. v. DUTRUC), ve ajournement, nos. 99 v.

Wat de tijdens de faillietverklaring aanhangige (onder b. genoemde) gedingen betreft, onderscheide men: 1°. gedingen, ingesteld door den gefailleerde en aanhangig in eersten aanleg, in hooger beroep of cassatie. De gedaagde kan schorsing vragen, art. 27 al. 1, mondeling ter rolle. Overneming van het geding door den curator, bij verklaring mondeling ter rolle te doen, na oproeping of uit eigen beweging als het geding niet geschorst is, art. 27 al. 1 en 3. Neemt de curator na oproeping het geding niet over, de gedaagde kan kiezen ontslag van instantie, te vragen mondeling ter rolle, of voortzetting van het geding tegen den gefailleerde. De afwijzing van den eisch heeft alsdan rechtskracht tegenover den boedel, maar de proceskosten komen niet ten laste daarvan, art. 27 al. 2.

«Gedaagde» in art. 27 al. 1 en 2 is degene tegen wien door den gefailleerde het geding is ingesteld, al is hij appellant of eischer in cassatie.

Zet de gedaagde, zonder schorsing te vragen, het geding met den gefailleerde voort, art. 25 al. 2 is van toepassing. De afwijzing van den eisch heeft tegenover den boedel geen rechtskracht.

Welke kracht heeft tegenover den curator hetgeen in het geding is geschied na de faillietverklaring, doch vóórdat het door hem werd overgenomen?

Een door den schuldenaar aangegeven ^{an} beding van beslijping door uitspraak, beïndt den curator: zie v. Rossem, commentaar, op art. 620 Rv., nos.

art. 126 al. 13 ziet op de zaken genoemd in art. 15 Fw. en de verificatiegeschillen, op zaken die hun grond vinden in de Faillw.

Just: Plenair, Afd. v. h. Ned. burg. Procesr., bl. 58.

Zie bovendien Faure dl. 3, 3de dr., bl. 204-206.

Voorbeeld Rb. Amsterdam 27 Jan 1900 W. n° 8824.

Welke invloed heeft het akkoord op deze gedingen. Hof Amsterdam 19 Juni 1900, W. n° 8805: de curator wordt vervangen door den gerechts-
gefaillieerde (NB. voorbeeld van een ^{proces} ~~vordering~~ tot betaling dat na de
faillietverklaring werd voortgezet. //

Rb. Roermond 6 Mrt. 1902, W. n° 7772.

2°. Gedingen ingesteld tegen den gefailleerde en aanhangig in eersten aanleg, in hooger beroep of in cassatie. De eischer kan schorsing vragen. De curator neemt door te verschijnen het geding over, maar kan dadelijk in den eisch toestemmen, in welk geval de proceskosten van de tegenpartij concurrente schuld zijn, art. 28 al. 1—3. Verschijnt de curator niet, art. 25 al. 2 blijft buiten toepassing, art. 28 al. 4.

«Eischer» in art. 28 al. 1 is degene die tegen den gefailleerde het geding heeft ingesteld, ook al is hij geïntimeerde of verweerder in cassatie.

Hoe te handelen bij deze (onder b. genoemde) gedingen, in geval de faillietverklaring wordt uitgesproken na de dagvaarding (in eersten aanleg, verzet, hooger beroep of cassatie) doch vóór den dienenden dag?

Aanhangig worden de gedingen door de dagvaarding; zij zijn het niet meer na een eindvonnis, al is de termijn voor verzet, hooger beroep of voorziening in cassatie nog loopende.

Zie voor het geval dat eene vordering in reconventie is gedaan: de Fw. verkl., bl. 162 v.

Bijzondere bepaling voor alle gedingen, onder II. bedoeld, welke in staat van wijzen verkeerren tijdens de faillietverklaring, art. 30.

De voortzetting van het geding geschiedt steeds op de laatste gedingstukken, tenzij de nietigheid der voorafgegane proceshandelingen ten behoeve van den boedel kan worden ingeroepen. Desbetreffend voorschrift van art. 31.

In de gedingen, die door of tegen den curator of tegen een de verificatie betwistenden schuldeischer worden gevoerd, kunnen door den gefailleerde processuele handelingen (verhoor op vraagpunten, aflegging van een beslissenden eed) niet worden verricht.

De gefailleerde kan in de hier bedoelde gedingen een beslissenden eed niet afleggen: Hof den Haag 30 Jan. 1882, Regtsg. Bijbl. 1882 B bl. 123; Rb. Amsterdam 25 Apr. 1890, P. v. J. 1890 n°. 90; — anders Rb. Amsterdam 29 Oct. 1841, R. Bijbl. 1842 bl. 136; Kgt. Vollenhove 17 Apr. 1868, W. n°. 3035; Rb. Maastricht 23 Mrt. 1871, W. n°. 3397. — Hij kan niet op vraagpunten worden gehoord: Rb. den Haag 15 Oct. 1852, W. n°. 1410;

Hof Gelderland 27 Oct. 1858, W. n°. 2018, bev. Rb. Arnhem 7 Jan. 1858, W. n°. 1962. — In het door den curator gevoerde geding kan de verschijning des gefailleerden voor den rechter overeenkomstig art. 19 Rv. niet worden bevolen: Rb. Rotterdam 25 Oct. 1882, P. v. J. 1884 n°. 14*.

Oplegging in deze gedingen van den aanvullenden of van den schattingseer aan den gefailleerde, art. 32.

Faillietverklaring na eedsopdracht aan den gefailleerde, doch vóódat de eed is afgelegd. Analogie met overlijden van den persoon aan wien de eed is opgedragen. Zie daarover: de Fw. verkl., bl. 166 v., en v. BONEVAL FAURE, Nederl. Burg. Procesr., dl. 4, II, 2e dr. bl. 357.

Tweezijdige overeenkomsten, waaraan tijdens de faillietverklaring nog niet geheel is voldaan.

- a. De gefailleerde heeft voldaan aan zijne verplichtingen.
- b. De wederpartij heeft voldaan aan zijne verplichtingen.

Hij komt als concurrent schuldeischer op voor des gefailleerden praestatie, art. 26;

Levering bijv. van het gekochte voorwerp kan niet worden gevraagd: Rb. Groningen 9 Juli 1886, W. n°. 5375. — Verificatie voor den koopprijs doet het recht ontbinding te vragen verloren gaan: Rb. Assen 1 Mei 1882, Regtsgr. Bijbl. 1882, B bl. 268.

of wel hij vraagt ontbinding der overeenkomst wegens wanpraestatie en vervolgens als concurrent schuldeischer schadevergoeding.

W. C. WAALKENS, iets over den invloed van het faillissement op het recht om ontbinding van wederkeerige overeenkomsten te vorderen, Prft. 1884; — P. H. HAANEBRINK, de actie tot ontbinding van de artt. 1302 en 1303 Burg. Wetb. in verband met het faillissement, Prft. 1885. — Rb. Maastricht 28 Febr. 1867, M. v. H. 1867 bl. 153; — 28 Mei 1874, W. n°. 3999; — H. R. 16 Dec. 1881, W. n°. 4721, bev. Hof Leeuwarden 6 Dec. 1880, W. n°. 4615, vern. Rb. Heerenveen 18 Febr. 1880, W. n°. 4476; — Hof Amsterdam 21 Dec. 1894, W. n°. 6649, vern. Rb. Amsterdam 23 Oct. 1893, M. v. H. 1894 bl. 307. — De Fw. verkl., bl. 170 v.

Heeft hij het recht ontbinding te vragen ook dan als de wanpraestatie na de faillietverklaring plaats heeft?

Neen: Rb. Amsterdam 27 Mrt. 1883, W. n°. 4986; 30 Juni 1887, P. v. J. 1887 n°. 41*; 23 Oct. 1893, M. v. H. 1894 bl. 307. —

De rechter kan

Aan den gefailleerde kan de rechter den tot de boeken-berediging- eed van art. 10 K. toelaten: Ktg. n°. 3 Amsterdam 21 Aug. 1900, W. N. en R. n°. 1866.

E. Bonnichon, des effets de la faillite et de la liquidation judiciaire sur les contrats antérieurs, valablement conclus, th. 1900.

C. v. Nieuvelt, de invloed van het faillissement op het voortbestaan van overeenkomsten, Prft. 1907.

Indiening der vordering ter verificatie niet (als verificatie niet is gevolgd ^{op grond v. d.} ~~der~~ ontbinding der vordering): Rb. Roermond 6 Maart 1902, W. n°. 7772, op dit punt bev. Hof den Bosch 25 Nov. 1902, W. n°. 7860 ^{mits} niet de aanvordering ter verificatie is ingetrokken vóór de dagvaarding tot ontbinding.

J. Diephuis, het Nederl. Burg. Recgt. dl. 10 bl. 200 v.

Geen recht ontbinding wegens wanbetaling te vragen als erfgaamers, die onder voorrecht van boedelbeslagneming hebben aangevraagd, niet voldoen aan eene sommatie tot betaling: Rb. Rotterdam 6 Dec. 1899, W. n°. 7429.

= *Rb. Rotterdam 6 Mrt. 1902 s.c.*

*De wederpartij belooft den weg van art. 37 niet te volgen, doch kan zamen met
actien van art. 1306 B.W. instellen: Hof den Haag 20 Jan. 1900 W. 3684, conf.
vew. H. R. 31 Dec. 1900, W. 3790. Het*

*de wederpartij
niet handelt over*

eenkomstig art. 37

*kan de curator
nakoming c.q. ont-*

binding worden:

*Rb. Amsterdam 30 October 1900, W. n. 3710, bev. Hof Amsterdam 26 Mei 1901, W.
n. 7091.*

*U. Kirchberger, Einfluss des Konkurses auf abweichende Versicherungs-
verhältnisse unter Ausschluss der Lebensversicherung, in Zft. f.
d. ges. Handelsr., dl. 60, bl. 147.*

** Art. 30 en de arbitrage clause: Rb. Amsterdam
24 Nov. 1906, W. n. 3661.*

Zie bl. 442 b.v.

Zie ook Hof den Haag 19 Apr. 1886, W. n. 5362. — Verg. in an-
deren zin: de Fw. verkl., bl. 171 v.; Hof Leeuwarden 21 Mei
1890, vern. Rb. Assen 15 Apr. 1889, W. n. 5896. ^F

Blijft het recht de ontbinding te vorderen bestaan, als het
faillissement door de homologatie van een akkoord is geëindigd?

Hof Arnhem 10 Mei 1893, W. n. 6357, vern. Rb. Arnhem 5
Jan. 1893, W. n. 6326; H. R. 4 Jan. 1894, W. n. 6452, en daar-
over Wkbl. v. Not. en Reg. nos. 1228 en 1230.

Practisch belang der vraag? Beteekenis der ontbinding.

H. R. 16 Dec. 1881 en 4 Jan. 1894, b.a. — Verg. Rb. Rotter-
dam 28 Juni 1897, W. n. 7215, bev. Hof den Haag 14 Nov.
1898, W. n. 7242.

c. Beide partijen hebben in het geheel niet of slechts ge-
deeltelijk aan hunne verplichtingen voldaan.

Bevoegdheid van de wederpartij des gefailleerden van
den curator uitsluitel te vragen. Verklaart de curator de
overeenkomst gestand te doen, hij moet zekerheid stellen.
Anders van rechtswege ontbinding der overeenkomst met dit
gevolg, dat de wederpartij voor schadevergoeding kan opko-
men, art. 37 al. 1 jis artt. 68 al. 2 en 78 al. 1. Terugkeer
tot den vorigen toestand uitgesloten. ^x

Uitzondering voor persoonlijk uit te voeren verplichtingen,
art. 37 al. 2.

Intrekking, bij art. 2 der Invoeringswet, van artt. 1515
B. W. en 285 W. v. K.

Op overeenkomsten van schade- of sommen-verzekering, door
den gefailleerde als verzekeraar gesloten, is art 37 toepasselijk,
als te dier zake nog premies verschuldigd zijn, anders de
artt. 130 en 131.

Art. 37 eveneens toepasselijk, als de verkooper van het
recht van reclame (art. 1191 B. W., artt. 230—239 W. v. K.)
gebruik maakt of heeft gemaakt. Zie boven bl. 71.

d. Bijzondere bepalingen: 1°. termijnzaken. Verrekening van
het koers- of prijsverschil, art. 38. ^x De Fw. verkl., bl. 176 v.

2°. Huurovereenkomsten, waarbij de gefailleerde huurder is.
De overeenkomst wordt opzegbaar of verbreekbaar aan beide
zijden. Regeling van dit opzeggingsrecht in art. 39 jis artt.

Zie bl. 441 *Governeur*

68 al. 2 en 78 al. 1. De huurprijs is van den dag der faillietverklaring af boedelschuld.[~]

3°. *Dienstbetrekkingen*, waarbij de gefailleerde de diensten ontvangt. De overeenkomst kan, hetzij ze voor een onbepaalden tijd (zoogen. tot wederopzegging), hetzij ze voor een bepaalden tijd is aangegaan, van beide zijden worden opgezegd. Regeling van dit opzeggingsrecht (inachtneming van een termijn van ten hoogste zes weken) in art. 40 jis artt. 68 al. 2 en 78 al. 1. Het *salaris* is van den dag der faillietverklaring af boedelschuld.

Art. 1639 B. W. is op de dienstbetrekking van dienst- en werkboden, voor een bepaalden tijd gesloten, van toepassing, zoolang van art. 40 geen gebruik is gemaakt.

4°. *Maatschap* eindigt door faillietverklaring van één der vennoten, art. 1683 4°. B. W. Evenzoo vennootschap onder firma en commanditaire vennootschap.

5°. *Altijddurende rente* ten laste van den gefailleerde. Aflossing kan worden gevorderd, art. 1809 3°. B. W. Verificatie van den schuldeischer voor de betaalde hoofdsom.

OPZOOMER, het Burg. Wetb. verkl., dl. 10, bl. 249 v.; — LAND, verkl. v. h. Burg. Wetb., dl. 3, 2e st., bl. 260 v.; — DIEPHUIS, het Nederl. Burg. regt, dl. 12, bl. 268 v. — De Fw. verkl., bl. 60 v.

Lastgeving.

Zij eindigt door faillietverklaring hetzij van den lastgever, hetzij van den lasthebber, art. 1850 al. 4 B. W. — Men lette op art. 1855 B. W.

Verbintenissen met tijdsbepaling.

De tijdsbepaling valt weg, art. 1307 B. W. Toepassing bij de verificatie, art. 131 Fw. Beteekenis van het voorschrift in verband met art. 1514 B. W.

Betaling en schuldvergelijking.

Beginsel: aan den gefailleerde kan niet bevrijdend betaald worden. Baattrekking door den boedel bevrijdt eerst, art. 52 al. 3.

Betaling (art. 1418 B. W.) vóór de bekendmaking van het faillissement; vermoeden van niet bekend zijn, art. 52 al. 1.

F Lee Borg van den failliet blijft verbonden tot betaling jegens den verhuurder, als het uitdeef niet voldoende is om de boedel: ulenke te betalen: Ab. Breda 20 Oct. 1903, W. n° 8001.

— voorbeeld van toepassing van a. 39: Kgt. IV Amsterdam 19 Febr. 1907, W. n° 7639.

Art. 40 geïmpigeld bij art. VIII der wet van 13 Juli 1907, S. n° 193, op de arbeidsovereenkomst.

— loon

In afwijking van artt. 1639 e en f wordt de dienstbetrekking, voor een bepaalden tijd aangegaan, met 6 weken opzegbaar.

In afwijking van artt. 1639 k en i wordt de dienstbetrekking, voor onbepaalden tijd aangegaan, indien de opzeggingsstermijn niet langer is dan 6 weken, opzegbaar met 6 weken, tenzij zij steeds tegen elkaar dag kan worden opgezegd.

Artt. 1639 g, 1639 j, 1639 k — g B. W. blijven van toepassing.

Insg. Art. 1639 z eveneens met inachtneming dat de opzeggingsstermijn niet langer is dan zes weken.

Art. 1639 v. is niet van toepassing.

Zie Rb. Rotterdam 24 Febr. 1900, R.v.J. 1900 n° 720.

Toepassing: Rb. Den Haag 29 Oct. 1907, W. n° 8621:

*ook een vordering tot schade
vergoeding moet vereffend
zijn op de omstandigheden
van tijde der failliet-
verkl.*

De schuldenaar v. d. failliet, die na de failliet-
verklaring als borg voor den failliet een
betaling doet, kan zich op schuldevergelijking be-
roepen. Rb. R. 13 Nov. 1903 W. n° 7906.

De schuldenaar die vóór de faillietverklaring betaalt
in tijd met art. 1424 B.W. en na de faillietverklaring
aan den arrestant opmeent moet betalen, kan, door
den curator aangesproken, zich beroepen op compen-
satie: Rb. Rotterdam 10 Febr. 1901, W. n° 7617.

De pandhouder van een vordering op den failliet is niet
schuldeischer en kan ^{der} ~~zich~~ ⁱⁿ niet schuldevergelijking brengen
met een schuld aan den failliet: Rb. Amsterdam 30
Juni 1898, W. n° 7668.

Betaling na de bekendmaking, maar vóór dat deze ter woon-
plaats van den schuldeischer bekend kon zijn, art. 52 al. 2.

Regeling der schuldevergelijking, art. 53. Eenig vereischte:
dat beide schulden zijn ontstaan vóór de faillietverklaring of
voortvloeien uit handelingen, vóór de faillietverklaring met
den gefailleerde verricht.

Voor de toepassing van art. 53 zie de Fw. verkl., bl. 209 v.

Alleen de schuldenaar-schuldeischer van den failliet kan van
art. 53 gebruik maken. De curator is gebonden aan art. 1463 B.W.

Zoowel de schuldenaar van den boedel kan, aangesproken
wordende, zijne vordering op den boedel in vergelijking brengen,
als de schuldeischer van den boedel bij de verificatie zijn schuld
aan den boedel. Art. 53 al. 2 is alleen geschreven voor het
eerste geval.

Uitsluiting van schuldevergelijking: 1°. overneming van schuld
of vordering vóór de faillietverklaring onder bepaalde omstan-
digheden, art. 54.

Enge uitlegging van den H. R. 10 Nov. 1898, W. n° 7200
(vereischt wordt de speciale wetenschap dat een bepaald persoon
heeft besloten de aanvraag te doen), cass. verw. Hof Leeuwarden
29 Dec. 1897, W. n° 7069, vern. Rb. Winschoten 17 Mrt. 1897,
W. n° 7035 (vereischt wordt de algemeene wetenschap dat eene
faillissementsaanvraag elk oogenblik te wachten is). — De Fw. verkl.
bl. 560 vlg. 26. 26. 1904, bl. 451.

2°. Overneming van schuld of vordering na de faillietver-
klaring, art. 54 al. 2.

De beteekening van de overdracht beslist. Verg. H. R. 30 Mei
1884, W. n° 5046, cass. verw. Hof Arnhem 7 Nov. 1883, W. n° 5005.

3°. Order- of toonder-papier, tenzij de eigendom te goeder
trouw op het oogenblik der faillietverklaring wordt bewezen,
art. 55.

Zie voor de beteekenis en toepassing van dit artikel: Rb. Am-
sterdam 30 Juni 1898, W. n° 7168 (tevens beslissende dat de
pandhouder van een order- of toonder-papier de daarin omschre-
ven vordering niet in vergelijking kan brengen). — De Fw. verkl.,
bl. 212 v.

Intrekking bij art. 2 der Invoeringswet van art. 205 W. v. K.

Ontbinding eener gemeenschap ten gevolge van of tijdens het faillissement, art. 56.

Zie boven bl. 416*. Het artikel is van toepassing op iedere gemeenschap, zoowel op de gewone als op de erfgemeenschap en op de vennootschappelijke. De ontbinding wordt voltrokken door de scheiding en deeling. Toepassing bij huwelijksgemeenschap. Zie de *Fw. verkl.*, bl. 239.

§ 86. HET BESTUUR OVER DEN FAILLIETEN BOEDEL.

A. De rechter-commissaris.

A. VAN DER HOEVEN, de rechter-commissaris in het faillissement, inzonderheid naar aanleiding der nieuwe ontwerpen, Prft. 1891.

Taak van den rechter-commissaris, art. 64. *De Fw. verkl.*, bl. 260.

Hij licht de rechtbank voor, art. 65.

Bevoegdheid getuigen te hooren en deskundigen te benoemen, art. 66 al. 1.

Dagvaarding der getuigen, art. 66 al. 2; met inachtneming van art. 105 Rv.? Artt. 116—119 Rv. toepasselijk bij niet-verschijning of weigering te getuigen, art. 66 al. 3.

Zie over de strafbepalingen, welke in artt. 116 al. 1 en 117 al. 1 voorkwamen: v. BONEVAL FAURE, het Nederl. Burg. Procesr., dl. 1, 3de dr., bl. 87, contra POLS, in Tijdschr. v. Strafr., dl. 1, bl. 423.

Wie zich kunnen verschoonen, bepaalt art. 66 al. 4.

Zijn de artt. 1946 en 1947 B. W. van toepassing? v. BONEVAL FAURE, a. w., dl. 4, II, 2^e dr., bl. 130 v.

Beschikkingen van den rechter-commissaris; bij voorkeur mondeling te geven. Zij zijn in den regel vatbaar voor hooger beroep, art. 67 al. 1.

Instelling en behandeling van het beroep. Zie art. 5. Op-roeping van belanghebbenden van wege de rechtbank door den griffier. Zie voorts de *Fw. verkl.*, bl. 264 v.

Beschikkingen, welke niet vatbaar zijn voor hooger beroep, zie art. 67 al. 2.

B. De curator.

Benoeming door den rechter, art. 14 al. 1.

*In de R. benoemd door het Hof, ook moet de R. in de vacature
voornemen: Hof Amsterdam 6 Sept. 1899, M.v. 26. 1899 bl. 304.*

*Het hooger beroep komt alleen toe aan den gene, die de be-
slissing gemaakt heeft, of tegen wien zij gemaakt is: H. R.
6 Juni 1902 W. n° 7702. De termijn van ^{beroep in} cassatie tegen de be-
slissing in beroep is 2 x 5 dagen: art. 67 Fw. j° art. 428 Rv.*

Verg. over de taak van den curator: U. R. 3 Juni 1910, W. n° 9017.

1° Een machtiging tot procederen is een machtiging tot procederen, in eersten aanleg met ook om daarna in hooger beroep te gaan:

Rf. Maatsch. 2 Febr. ¹⁹⁰⁷ ~~1907~~, W. n° 8668.

7 "Iederen schuldeischer" des oek door een schuldeischer wiens vordering wordt betwist en die niet voorwaardelijk is toegelaten: Rf. Maatsch. l.a.

Op grond van art. 69 kunnen schuldeischers niet vorderen een ^{nog op te maken} last aan curatoren de ^{uitdeeling} ~~uitdeeling~~ op een bepaalde wijze in te richten: U. R. 29 Juni 1908, W. n° 8724. Rf. en Rb. in hooger beroep zijn volkomen niet in aanmerking, als het niet betreft een door de wet geoordeelde handeling: U. R. 3 Apr. 1909 W. n° 8862.

449 467

Taak van den curator onder toezicht van den rechter-commissaris, art. 68 eerste lid. Gevallen waarin hij een bevel, machtiging of goedkeuring van den rechter-commissaris noodig heeft: artt. 68 al. 2, 34, 41 al. 2, 80 al. 2, 94 al. 2, 98, 102 al. 1 en 2, 103, 104, 174, 175 al. 1, 179 en 180.

Beperking zijner macht door de aanwezigheid eener commissie uit de schuldeischers, zie hieronder bl. 450.

De tusschenkomst van den rechter-commissaris kan worden ingeroepen door iederen schuldeischer, de commissie uit de schuldeischers of den gefailleerde, art. 69.

Verzoekschrift zonder tusschenkomst van een procureur, zie art. 5. Beschikking vatbaar voor hooger beroep, art. 67.

Handelingen, door den curator verricht zonder machtiging van den rechter-commissaris, waar die vereischt is, of in strijd met de artt. 78 en 79, zijn niettemin, voor zooveel derden betreft, geldig. De curator is deswege alleen aansprakelijk jegens den gefailleerde en de schuldeischers, art. 72.

Evenzoo te beslissen, als de curator handelt in strijd met eene ingevolge art. 69 door den rechter-commissaris gegeven beschikking.

Meerdere curators kunnen alleen gezamenlijk handelen. De meerderheid beslist of bij staking van stemmen de rechter-commissaris, art. 70 al. 1. Uitzondering, art. 70 al. 2. Zie de Fw. verkl., bl. 271 v.

Tovoeging van een of meer mede-curators en vervanging door een ander, art. 73.

Vaststelling van het salaris van den curator door de rechtbank, art. 71. Verg. de Fw. verkl., bl. 273 v.

Bijzondere bepalingen omtrent het beheer van den curator: hij opent de brieven en telegrammen aan den gefailleerde gericht, art. 99 al. 1.

Zie omtrent de kennisgeving van den rechter-commissaris aan de administratie der posterijen: de circulaire v. d. Minister van Justitie van 19 Dec. 1896 (W. n° 6899 en LUTTENBERG's Chron. Verz. 1896, bl. 461). Zie voorts hierboven bl. 439.

457

Protesten, den gefailleerde betreffende, worden gedaan aan den curator, art. 99 al. 2. Zie artt. 180 al. 1 en 209 W. v. K.

Bewaring van gelden, kleinoodiën, effecten (zie hierboven bl. 186 v.) en andere papieren van waarde (zie hierboven bl. 113 v.), art. 102 al. 1. Belegging van gereede gelden, art. 102 al. 2. Beschikking over gelden enz., die door een derde worden bewaard, en over belegde gelden, art. 103 Fw., en art. 9 al. 5 van de wet op de Rijkspostspaarbank (wet v. 25 Mei 1880, *Stbl.* n°. 88, gew. bij de wet van 20 Juli 1895, *Stbl.* n°. 135; off. uitg. K. B. v. 23 Mei 1896, *Stbl.* n°. 87).

De curator kan dadingen treffen en akkoorden of schikkingen aangaan, art. 104.

H. R. 25 April 1895, W. n°. 6667, vern. Hof Amsterdam 9 Nov. 1894, W. n°. 6591 (opdracht van een beslissenden eed door den curator).

C. De commissie uit de schuldeischers.

Men onderscheide: a. de *voorloopige commissie*, door de rechtbank te benoemen bij het vonnis van faillietverklaring of bij latere beschikking, artt. 74 al. 1, 14 al. 3. Voorziening in vacatures, art. 74 al. 2.

b. De *definitieve commissie*, door den rechter-commissaris in de verificatie-vergadering te benoemen, als de schuldeischers beslissen dat eene commissie wenschelijk is, art. 75 al. 1 en 2. Voorziening in vacatures, art. 75 al. 3.

De voorloopige commissie defungeert in elk geval, zoodra de schuldeischers over de al of niet-wenschelijkheid eener definitieve commissie hebben beslist. De raadpleging der schuldeischers over deze zaak is verplicht.

Middelen van informatie, der commissie ten dienste staande, artt. 76 en 105.

Taak der commissie uit de schuldeischers: 1°. den curator van advies te dienen, art. 74 al. 1, waartoe de curator de commissie oproept en met haar vergadert, zoo dikwijls hij het noodig acht, art. 77. Zie de *Fw. verkl.*, bl. 278 v.

Gevallen, waarin de curator verplicht is het advies der commissie te vragen, althans haar tot het geven van advies op

176,

Ab. en Hof den Haag 26 Juni 1907 en 27 Apr. 1900, *Id.* n°. 8727, alken ten overste art. 72 op art. 103 van *begeer* *juig.* (Art. 103 vordert ^{niet} eenzijdig eene machtiging maar de

rechterl. machtiging cf. art. 103 Fw. vervulling van een bepaalde formaliteit. Overigens arrest Hof juist.

Voorbeeld Ab. Groningen 27 Sept. 1901, *P. v. J.* 1901 n°. 80 (uittreksel met eerste hypotheekhouders).

Kunnen de schuldeischers nog in eene latere verg., bijv. die van art. 178 of in een volgers art. 84, beslissen dat eene commissie gewenscht is? De wet zwijgt, verbiedt het dus niet.

*Vorf, die Gläubigerversammlung als Organisation der
Konkursgläubiger, in Archiv f. d. civ. Praxis, dl. 97, bl.
396. - U. Pasquay, die Rechtsstellung der Gläubigerversamm-
lung im Konkurs und ihre Befugnisse, in Zft. f. d. pr. W.
dl. 65, bl. 409, dl. 66, bl. 34 v.*

te roepen, artt. 78 en 104. De curator is niet gebonden aan het advies. De commissie kan de beslissing van den rechter-commissaris inroepen, art. 79.

Vormen zijn niet voorgeschreven. Van de beslissing van den rechter-commissaris is geen hooger beroep, art. 67 al. 2. Zie voorts artt. 72 en 69, hierboven bl. 449.

2°. In verschillende gevallen zelfstandig op te treden voor de belangen van den boedel. Zie de artt. 69, 73, 84 al. 1, 94 al. 3 en 140. Zij kan te dien einde buiten den curator om vergaderen.

De leden der commissie genieten geen salaris.

D. De vergadering der schuldeischers.

Men onderscheide de door de wet bevolen vergaderingen en andere. Bepalingen van toepassing op alle vergaderingen, voor zooverre niet elders in de wet bijzondere voorschriften worden gegeven: artt. 80—83.

Oproeping der schuldeischers en leiding der vergadering, artt. 83 en 80.

Aanwijzing der stemgerechtigde schuldeischers, art. 82. Vóór de verificatie der schuldvorderingen kan geen stemming plaats hebben. Getal stemmen, door ieder uit te brengen, art. 81 al. 1.

/1
Gevolg van de splitsing eener vordering voor het stemrecht, art. 82 al. 2. Voor het stemrecht maken alle vorderingen van één schuldeischer één vordering uit. Zie de Fw. verkl., bl. 285 v.

Bijeenroeping van niet door de wet voorgeschreven vergaderingen, art. 84. De bepaling, dat daartoe de stemgerechtigde schuldeischers worden opgeroepen, sluit deze vergaderingen vóór de verificatie der schuldvorderingen uit.

E. De rechterlijke beschikkingen.

Aanwijzing van den betrekkelijk bevoegden rechter „in zaken van faillissement”, art. 126 al. 13 W. v. B. Rv. jº art. 5 der Invoeringswet.

«Zaken van faillissement» zijn «de zaken» in art. 85 Fw. aangewezen en de verificatiegeschillen. Zie hierboven bl. 442.

Uitvoerbaarheid bij voorraad en op de minuut van alle be-

schikkingen in zaken, het beheer of de vereffening des faillieten boedels betreffende, art. 86. Uitzonderingen komen niet voor.

Uitsluiting van hooger beroep van de beschikkingen van de rechtbank, art. 85. Uitzonderingen: de vonnissen en beschikkingen over faillietverklaring, opheffing van het faillissement, homologatie en ontbinding van een akkoord.

De griffier (van rechtbank en kantongerecht) is verplicht iederen schuldeischer afschrift te geven van de stukken, het faillissement betreffende, welke zich ter griffie bevinden, art. 107.

§ 87. RECHTEN EN PLICHTEN VAN DEN GEFAILLEERDE.

Rechten van den gefailleerde: hij kan bij den rechter-commissaris opkomen tegen het beheer van den curator, art. 69; hij is bevoegd aan de rechtbank de vervanging van den curator of de toevoeging van een mede-curator te verzoeken, art. 73.

Plichten van den gefailleerde (en van bestuurders eener gefailleerde naamloze vennootschap, wederkeerige verzekering- of waarborgmaatschappij, coöperatieve vereeniging, andere, rechtspersoonlijkheid bezittende, vereeniging of stichting, art. 106): hij mag zijn woonplaats niet verlaten zonder toestemming van den rechter-commissaris, art. 91.

Hij is verplicht inlichtingen te geven. Gelijke plicht rust op de met den gefailleerde in gemeenschap van goederen gehuwde echtgenoot, art. 105, en, nevens de bestuurders, op de commissarissen eener gefailleerde naamloze vennootschap, enz., art. 106.

«Van een in gemeenschap van goederen gehuwden echtgenoot», zie daarover: de Fw. verkl., bl. 303

Sanctie van de artt. 105 en 106 in art. 194 W. v. Sr., gew. bij art. 6 wet ter Inv. v. d. Faillw.

Dwangmiddel tegen den gefailleerde (en de bestuurders eener gefailleerde naamloze vennootschap, enz., art. 106): inbewaringstelling. Het bevel tot inbewaringstelling, art. 87

al. 1. Duur der inbewaringstelling, art. 87 al. 3. Tenuitvoerlegging, artt. 87 al. 2 en 90. Ontslag, al of niet tegen zekerheidstelling, art. 88.

Karakter der inbewaringstelling, zie *de Fw. verkl.*, bl. 305 v.

Hof Nd. Holland 2 Mrt. 1865, terecht vern. Rb. Amsterdam 8 Febr. 1865, M. v. H. 1865 bl. 36.

De inbewaringstelling moet bevolen worden, als de gefailleerde zonder geldige redenen opzettelijk niet nakomt de verplichtingen, aangewezen in de artt. 91, 105 en 116 (art. 89).

De kosten van den maatregel komen ten laste van den boedel.

geen lijfswaang,
geen straf
geen preventieve
beheersing
een swaangue
del tegen plinthe
versuimen

§ 88. DE EERSTE PERIODE VAN HET FAILLISSEMENT.

Voorzieningen door den curator te nemen, artt. 92—98, 100 en 101.

Openbaarmaking van het vonnis van faillietverklaring, art. 14 al. 3. Zie boven bl. 439.

Aanwending van alle noodige en gepaste middelen tot bewaring des boedels, art. 92.

Ontvangers voor de gerechtelijke consignatiën zijn de ontvangers der registratie van de gerechtelijke akten in de hoofdplaatsen der arrondissementen, art. 4 K. B. 4 Dec. 1843 n°. 45., art. 2 al. 2 wet v. 11 Juli 1900, §. 1 n°. 226, houdende inderling eenw consignatiën.

Verzegeling, indien niet reeds geschied volgens art. 7, doch facultatief, art. 93 al. 1 en 2. Wat buiten de verzegeling blijft, wijst art. 93 al. 3 aan.

Beschrijving des boedels, zoo noodig ondershands, art. 94. Inrichting der beschrijving: zij omvat de zaken die de curator onder zich heeft genomen, niet die welke in art. 21 n°. 1 worden genoemd, art. 95. Zie over de goederen, vermeld in art. 448 al. 1 W. v. B. Rv.: *de Fw. verkl.*, bl. 294, nt. 1. Vorderingen en schulden pro memorie te vermelden.

Staat der baten en schulden des boedels, door den curator op te maken, art. 96.

Nederlegging van afschriften van boedelbeschrijving en staat ter griffie van rechtbank en kantongerecht, art. 97.

De namen en woonplaatsen der schuldenaren behoeven niet te worden vermeld: U. R. 15 April 1904, W. n°. 0062. M. v. Ph. de Koster, in W. n°. 0064.

Voortzetting van het bedrijf, indien en zoolang zulks niet in strijd is met het belang van den boedel, art. 98.

Uitkeering van levensonderhoud aan den gefailleerde, de som te bepalen door den rechter-commissaris, art. 100. Zie *de Fw. verkl.*, bl. 297.

De goederen mogen gedurende de eerste phase van het faillissement niet vervreemd worden, tenzij om de redenen in art. 101 al. 1 vermeld. Verkoop in het openbaar of, met toestemming van den rechter-commissaris, ondershands, art. 101 al. 2jº art. 174. Zie ook art. 78.

Ook onroerende goederen en goederen die niet lichtelijk aan bederf onderhevig zijn.

In de eerste phase van het faillissement heeft de verificatie der schuldvorderingen plaats en kan een akkoord door den gefailleerde worden aangeboden.

A. De verificatie der schuldvorderingen.

Verificatie (toetsing, waarmaking) is het onderzoek naar de juistheid der beweerde schuldvorderingen en de vaststelling daarvan.

Men onderscheide *voorloopig erkende* (art. 112 v.), *erkende* (artt. 121, 122 al. 4), *voorwaardelijk toegelaten* (artt. 121 al. 2, 125, 130 al. 2, 135 al. 2, 136 al. 2) en *pro memorie geverifieerde* (art. 128) vorderingen.

Vorbereiding der verificatie; vooronderzoek door den curator (artt. 108—115).

De rechter-commissaris bepaalt den termijn voor de indiening der schuldvorderingen en dag, uur en plaats voor de verificatie-vergadering, binnen veertien dagen nadat het vonnis van faillietverklaring in kracht van gewijsde is gegaan, art. 108.

Zie over dit voorschrift *de Fw. verkl.*, bl. 113 v., 312 v. *en*

Van deze beschikkingen van den rechter-commissaris geeft de curator kennis aan de schuldeischers, art. 109.

De schuldeischers behoeven met de indiening hunner vorderingen niet te wachten op deze beschikkingen. Belang eener spoedige indiening; zij heeft stuiting der verjaring ten gevolge, art. 36.

[en vaststelling van ieders recht om mede te deelen.]

Uitspraak in Rgl. Abg. 1904, bl. 458.

een vordering
Indiening ^{van} ter verificatie, niet gevolgd door verifica-
tie, belooft niet daarna terzelfder zake een vermindering
te stellen: Ab. Rotterdam 22 April 1903 W. n° 7993.

De indiening geschiedt op de wijze in art. 110 voorgeschreven. De rechten van voorrang en van terughouding en de zaken, daaraan onderworpen, moeten worden opgegeven. Zie Kist, dl. 6, bl. 129.

De curator stelt naar de vorderingen een onderzoek in, art. 111. Hij maakt lijsten op van de voorloopige erkende en van de door hem betwiste vorderingen, artt. 112 en 113.

Nederlegging van afschriften ter griffie van rechtbank en kantongerecht, art. 114. Kennisgeving aan de schuldeischers, art. 115.

De verificatievergadering (artt. 116—127, 137).

Voorzitter is de rechter-commissaris, art. 80 al. 1. De tegenwoordigheid van den curator of van een plaatsvervanger is vereischt, art. 80 al. 2; blijft hij weg en kan niemand hem vervangen, de vergadering moet verdaagd worden, art. 119 al. 3.

De gefailleerde (bij faillissement eener naamlooze vennootschap, wederkeerige verzekering- of waarborgmaatschappij, coöperatieve of andere, rechtspersoonlijkheid bezittende, vereniging of stichting: de bestuurder of bestuurders, art. 117) moet de vergadering bijwonen om inlichtingen te geven, art. 116. De ondervraging geschiedt door den rechter-commissaris. Sanctie artt. 89 en 106 Fw. (zie hierboven bl. 452 v.) en art. 194 W. v. Sr. Zie voorts *de Fw. verkl.*, bl. 318 v.

De schuldeischers *kunnen* ter vergadering verschijnen in persoon of bij gemachtigde, art. 118. Niet-verschijning heeft geen nadeelig gevolg, verg. artt. 120 al. 2 en 124. De schriftelijke volmacht is vrij van zegel en van de formaliteit van registratie. Mondelinge volmacht niet verboden, indien de rechter-commissaris ermede genoegen wil nemen. Zie *de Fw. verkl.*, bl. 321.

Geverifieerd worden: 1°. de vorderingen door den curator gebracht op de lijsten van art. 112; — 2°. de nagekomen vorderingen van schuldeischers, die buiten het Rijk in Europa wonen en daardoor verhinderd werden zich tijdig aan te melden, art. 127 al. 3. De rechter-commissaris beslist hierover,

art. 127 al. 4 j^o art. 67 al. 2; — 3°. andere nagekomen vorderingen, mits ingediend uiterlijk op den tweeden dag vóór den dag der verificatie-vergadering, en, ingeval bezwaar wordt gemaakt, de rechter-commissaris de verificatie toestaat, art. 127 al. 1, 2 en 4 j^o art. 67 al. 2.

In de vergadering worden de lijsten voorgelezen. Ieder aanwezige op de lijsten voorkomende schuldeischer kan de vordering, den voorrang of het recht van terughouding betwisten, art. 119 al. 1.

«Op de lijsten voorkomende», zie de Fw. verkl., bl. 325 v.

De curator kan betwisten of beëdiging vragen, art. 119 al. 2 j^o art. 70 al. 1. Verdaging der vergadering, art. 119 al. 3.

Na afloop der verificatie verslag over den stand des boedels, art. 137; vervolgens beraadslaging over de benoeming van eene commissie uit de schuldeischers, art. 75; daarna behandeling van een aangeboden akkoord, artt. 139 v.

Proces-verbaal der vergadering, artt. 121 al. 3, 75 al. 2 en 148 al. 1. Nederlegging van verslag en proces-verbaal ter griffie van de rechtbank, art. 137.

De verificatie leidt tot: 1°. erkenning der vordering en van het daaraan verbonden recht van voorrang of van terughouding. Lijst van erkende schuldeischers; papier aan order en aan toonder, art. 121 al. 1.

Karakter der erkenning; zij is eene onherroepelijke vaststelling^{xxv} van het vorderingsrecht des schuldeischers, art. 121 al. 4. Verzuim om het recht van voorrang op te geven doet dit recht verloren gaan. Suppletore verificatie mogelijk als de vordering te laag is opgegeven.

2°. Beëdiging. Alleen de curator kan beëdiging vragen, art. 119 al. 2. Beëdigd wordt de deugdelijkheid der vordering. Zie de Fw. verkl., bl. 329 v.

Verg. over den eed, door de rechthebbenden na overlijden van den schuldeischer af te leggen (art. 119 al. 2): v. BONEVAL FAURE, Nederl. Burg. Procesr., dl. IV, 2, 2^e dr., bl. 296.

Voorwaardelijke toelating der vordering tot de eed is afgelegd, art. 121 al. 2. Tijd en wijze van eedsaflegging, art. 120.

^{xx} Zie hierover Rb. Utrecht 18. Mei 1900, te ver. Hof Amsterdam 25. Mei. 1900, W. N.R. no 2139.

ook een schuldeischer die voorkomt op de lijst der door den curator voorloopig betrukte vorderingen; ^{te} het renouveau-proces, ook in hooge beroep, kan voortzetten, al medat is beslist dat hij niet recht heeft op verificatie: Hof Amsterdam 24. Mei. 1911, W. no 9221.

De termijn van 8 dagen in art. 119 al. 3 is niet voorgelezen op stappe van nietigheid. De bijeenkomst na de verdaging is een voortgezette verificatieverg., waarop de schuldeischers zich alnog kunnen versetten tegen een aangeboden vordering: Rb. Assenrecht 13 en 19. Mei 1904, W. no 8145.

De Rb. is niet bevoegd altemoer (op verzoek van een crediteur) in het proces-verbaal der verificatievergadering wijziging te brengen: W.R. 12 Jan. 1909, W. no 8803.

+ van zijn recht om mededeelen.

^v tegenover den boedel (in het faillissement)

Utrecht 8 Dec. 1909, W. no 9092.

18 Apr. 1902, W. no 7970; Rb.

Alsus Reichsgericht 13 Jan. 1900. Entsch. xx I. 412; Rb. den Bosch

Anders Kohler, Lehrb. d. Konkursr., bl. 557; — Lippmann, Jherings

Jahrb. d. 41, bl. 65 v.

⁷ niet tegenover de vordering, die bij de verificatie niet partij tegen geweest is: Rb.

Amsterdam 18 Dec. 1900, W. no 8944, tegenover is er geen cautionaire titel.

Voorloopige Toelating met de eed wordt afgelegd

7 De voortzetting heeft alleen tot onderwerp de al- of niet-erkenning der vordering selve; een beslissing des in het proces voor de uitspraak voorgestelde exceptiën komt daarbij niet te pas: Rb. den Bosch 5 Dec. 1903, W.N.R. n° 1773.
14 Dec. 1903 W. n° 8051.

Hoe te handelen als tijdens de faillietverklaring de termijn voor hoger beroep of cassatie loopende is?
Bijv. de failliet wordt veroordeeld 11 Dec.; faillietverkl. 18 Dec., termijn hoger beroep loopende. De curator kan niet in appel gaan. Kan het vonnis na 3 mnd. kracht van gewijsde verkrijgen? neen! Voor de voortzetting van het proces is geen vorm voorgeschreven: Hof Amsterdam 25 Feb. 1900 W. n° 7467.

Anders: De curator moet in appel gaan; na 3 mnd. krijgt het vonnis kracht van gewijsde: Rb. Amsterdam 10 April 1901, W. n° 7721. Zie ook Hof Amsterdam 7 Dec. 1906, Ab. v. Ab. 1906 bl. 219: de curator was in appel gegaan en betwistte daarna ter verificatie-vergadering de vordering, bij het vonnis der Ab. toegewezen. Er volgde niet verwijzing op grond van art. 122 al. 1 Fw. Wet Hof zegt terecht.

W. Verke in Rgl. Mag. 1904, bl. 456. Wat als nog noch aanvrager noch betwistte verslijnt?
7448.
Reisment? Zie W. n° 7443 en 7446, Abengsluwerk.
Als de procureur van eiser zich aan de zaak onttrekt alvorens conclusie van eisde te nemen moet art. 122 al. 4 analogisch worden toegepast en kan ontslag van de instantie worden gevraagd niet afwijking der vordering: Rb. te Arnhem 17 Febr. 1903, P.v.J. 1903 n° 229.
Idem als de procureur verslijnt en mededeelt niet te zullen dienen van antwoord: Hof Amsterdam Rb. Amsterdam 20 October 1905 W. n° 8414/ in dit geval kan een vordering in reconventie niet worden gedaan.

Betwisting bij faillissement van een vennootschap, onder firma
Wet den Haag 14 Feb. 1899, Ab. v. Ab. 1900 bl. 175.

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

457 475

Tijdschrift der

3°. Betwisting. Zij kan gericht zijn tegen de vordering (het bedrag of den aard daarvan) of tegen het beweerde recht van voorrang of van terughouding.

Rb. Leeuwarden 21 Febr. 1878 en Hof Leeuwarden 23 Sept. 1878, R. B. 1879 B bl. 83 (voorbeeld van betwisting van den aard eener vordering), bestreden aldaar bl. 87.

Verwijzing (renvooi) van het geschil naar den rechter, tenzij het reeds aanhangig is, in welk geval het door de faillietverklaring geschorste geding wordt voortgezet tegen den curator of den betwistenden medeschuldeischer, artt. 122 al. 1 en 29. Zie de Fw. verkl., bl. 367 v. Kennisgeving aan den niet ter vergadering aanwezigen schuldeischer, art. 124.

Renvooi ter zake van iedere betwiste vordering, ook al komt zij voor op de lijst der betwiste vorderingen, en al is de schuldeischer niet verschenen: aldus te recht D. J. DE BEER POORTUGAEL, in Themis 1897, bl. 518 v.

Voorwaardelijke toelating der betwiste vordering of van den betwisten voorrang door den rechter-commissaris, art. 125 j° art. 67 al. 2. De voorwaardelijke toelating der vordering geeft recht tot medestemmen over een akkoord.

Het renvooi-proces.

G. KIRBERGER, een en ander over het verificatieproces, in Rechtsgel. Mag. 1899, bl. 348 v.

Verwijzing naar de rechtbank (art. 122 al. 1), welke derhalve volstrekt bevoegd is van deze geschillen kennis te nemen.

Betrekkelijk bevoegd is de rechtbank, waarbij het faillissement aanhangig is, ook om art. 126 al. 13 Rv., gew. bij art. 5 Wet inv. v. d. Fw.

Geen dagvaarding; procureurstelling ter terechtzitting (art. 122 al. 1 en 2); geen verstek, aanwijzing van de gevolgen der niet-verschijning in art. 122 al. 4.

Anders: Als de aanvrager der verificatie niet verschijnt, kan de verweerder ontslag van de instantie met veroordeeling in de kosten vragen; zie H. R. 10 Mrt. 1899, W. n° 7231.

De bepaling van art. 122 al. 3 is vervallen door de opheffing van de onderscheiding tusschen gewone en summier gedingvoering bij de wet v. 7 Juli 1896, Stbl. n° 103. Zie art. 125 dier wet.

Weigering om het verzoek tot voorwaardelijke toelating in behandeling te nemen is weig. Zie van toelating en dus niet vatbaar voor hoger beroep, art. 125 j° 67 Fw. : Ab. R. 26 Juni 1903, W. n° 7939.

Schuldeischers die in de vergadering de vordering niet hebben betwist, kunnen zich in het renvooi-proces niet voegen of tusschenkomen, art. 122 al. 5.

In renvooi-zaken kan een eisch in reconventie worden gedaan. Aldus Rb. Amsterdam 23 Jan. 1867, M. v. H. 1867, bl. 97. — Zie echter: Rb. Deventer 10 Mei 1871, W. n°. 3368.

Wie verificatie vraagt, moet [ter verificatie-vergadering] aangeven op welken grond zijne schuldvordering berust en desgevorderd de juistheid der vordering staven. Zie artt. 110 en 111.

Rb. Amsterdam 30 Nov. 1883, W. n°. 5033 (aanwijzing van den aard der vordering); — Hof Arnhem 14 Dec. 1898, W. n°. 7263 (weigering der erkenning omdat ter verificatie-vergadering de aard der vordering niet was aangegeven); — 14 Dec. 1898, W. n°. 7268 (eene summier omschrijving van den aard der vordering is voldoende). — Rb. Amsterdam 4 Nov. 1869, W. n°. 3188 (bewijs der vordering eerst geleverd in het renvooi-proces; veroordeeling in de kosten). — Zie ook Rb. Haarlem 22 Dec 1896, W. n°. 6949.

De curator behoort aan te geven op welken grond zijne betwisting berust, zie artt. 112 en 113. Dat voor de vordering geen bewijs is bijgebracht, is een voldoende grond voor betwisting. Daarentegen behoeft de mede-schuldeischer de redenen zijner betwisting niet reeds ter verificatie-vergadering aan te voeren. —

Rb. Almeloo 2 Febr. 1898, P. v. J. 1899 n°. 47; — 13 April 1898, W. n°. 7267; — althans niet wanneer de vordering niet is gestaafd, in welk geval de niet-gemotiveerde betwisting geacht moet worden gegrond te zijn op het niet gestaafd zijn der vordering: Hof Arnhem 14 Dec. 1898, W. n°. 7268. — Verg. Rb. Amsterdam 17 Jan. 1877, Regtsg. Bijbl. 1877 B bl. 59; — 30 Apr. 1880, bev. Hof Amsterdam 31 Dec. 1880, W. n°. 4598. — Zie voorts KIRBERGER, t. a. p., bl. 350. — Niettemin geldt voor het renvooi-proces het vereischte van gemotiveerde tegenspraak (art. 141 al. 1 Rv.): Rb. Leeuwarden 26 Febr. 1885, W. n°. 5456; — Rb. Almeloo 2 Febr. en 13 Apr. 1898, b. a. — Hof den Haag 20 Jan. 1900, W. n°. 8684, Conf. verord. 26 R. 31 Dec. 1900, W. n°. 8796.

Grondslag van het verificatie-proces zijn de aanvraag en de tegenspraak ter verificatie-vergadering, zooals die blijken uit het proces-verbaal dier vergadering.

De verwijzing maakt den grondslag van het renvooi-proces uit door vaststelling van het petitum en van den grond voor het recht op dat petitum aangevoerd; verboden verandering v. h. onderwerps v. d. eisch en nadere ontwikkeling van de feiten: Rb. Tiel 29 Jul. 1900 W. n°. 8867.

Rb. Rotterdam 24 Oct. 1900 W. n°. 7526.

Verg. Rb. den Haag 27 Nov. 1907, M. v. H. 1908 bl. 256.

Artt. 110 en 111 Rv. zijn op de renvooi-procedure van toepassing. De curator belooft ter verificatie-verg. de gronden zijner betwisting niet op te geven; vaststaan moet alleen welke de aard en omvang is der vordering en in hoeverre deze wordt betwist: Hof den Haag, Mei 1911, W. n°. 112. Renvooi-proces over de schuldvoorschot: Rb. Amsterdam 13 Dec. 1898, W. n°. 7404.

evenmin de curator als hij op een door hem reeds vroeger erkende terugkomst: Rb. Rotterdam 16 Dec. 1910, W. n°. 9070; zie art. 119 en verg. dit met artt. 112 en 126 Rv.

! Zie Rb. Waasland 11 Juli 1909, W. n°. 7884 (compensatie van

kosten bij toezegging der vordering omdat de eischer het be-

wijs niet ter uitspraak gaf af. artt. 110 en 111 en de curator

de tegenspraak vollied na overlegging van dit stuk in

het proces. De eischer is gebonden aan de verwijzing in verband

met de uitspraak van eischer, de ged. curator kan bij uitspraak van antwoord alle verweersmiddelen doen gelden, ook die welke het ter verificatie-vergadering niet op gaf of kon opgeven: Hof

Aldus Kohler, Lehrs. bl. 558. den Haag 31 Dec. 1906, P. v. J. 1907 n°. 657. Rb. Utrecht 1907 bl. 256.

Zie Rb. Utrecht

13 April 1910, W. n°. 2100.

P. v. J. 1907 n°. 657.

1907 bl. 256.

1907 bl. 256.

1907 bl. 256.

1907 bl. 256.

1907 bl. 256.

1907 bl. 256.

1907 bl. 256.

1907 bl. 256.

1907 bl. 256.

[Hof Arnhem 10 Febr. 1907, W. n°. 1950, W. n°. 8601.

De verificatie-verg. wordt het petitum vastgesteld; partijen, blijven

niet in het geding tot verdediging en betwisting van dat petitum alle

gronden aan te voeren; de betwistende mede-schuldeischer behoeft in

elk geval gronden van tegenspraak niet aan te voeren op de verif. verg.: [

In het verificatie-proces mogen ter betwisting nieuwe rechtsgronden

worden aangevoerd; (de feitelijke gronden daarentegen moeten ter verificatie-verg. worden te berde gebracht): Rb. Rotterdam 14 Febr. 1906, W. n°. 8472.

De eischer

De grondslag der vordering (betaling van een aannemingsom of schadever-

goeding; curantie of aanneming) wordt vastgesteld door het proces-verbaal

van verificatie en mag later niet veranderd en kan ook niet betwist

worden: Hof Amsterdam 17 Dec. 1907, W. n°. 8756.

De curator kan in het verificatie-geding, als hij ter verificatie slechts ten min-

cipale heeft aangevoerd, latere middelen afgeleid, niet niet gedeelt te berde

brengen: Rb. den Haag 19 Dec. 1909 W. n°. 8949.

W. n° 8080.
[Rb. Rotterdam 23 Dec. 1903, P. v. J. 1904 n° 347.
Rb. Rotterdam 28 Juni 1905, W. n° 8430.

* V. Kerse in Rgl. Mag. 1904, bl. 440 v.

Verg. Rb. Haarlem 28 Jan. 1902 W. n° 776 : Verklaring
dat de vordering bevestigd is en bevel tot aanpakking
"der preferentie op de lijst van erkende crediteuren i. l.
faill." Just. Hof den Haag 24 Apr. 1902, P. v. J. 1902, n° 170.
W. n° 7854.

De betwister der verificatie moet, als een ongetekend
soliditeitsgetuigenis wordt overgelegd, bewijzen dat het na de
faillietverklaring is ^{onder} getekend : Rb. Rotterdam
20 Dec. 1899, W. n° 7458.

Toepassing bij betwisting door een mede-schuldner van
een door den curator erkende vordering : de vordering als
erkend leentruweel door den vertegenwoordiger van den
schuldenaar als beheerder van diens goederen : Rb. Meas.
Nieuw 13 Mei 1904, W. n° 8745, ^{terecht} vern. Hof den Bosch 16 Mei
1905, W. n° 8247 / in het verificatieproces vertegenwoordigt de
curator den gefailleerde niet ; de erkenning door den curator
heeft geen effect in tusschenj. 4. Hof den Bosch : Hof den Haag 19 Nov.
1906, W. n° 8478 / de erkenning door den curator heeft geen invloed op
het recht der mede-schuldners tot betwisting. Hof Amst.

Van een ongetekend niet ondertekend geschrift moet c. q. worden bewezen, dat
het voor de faillietverklaring is opgemaakt : Rb. R. 24 Jan. 1900, W. n° 8653.

Rb. Amsterdam 8 Apr. 1887, P. v. J. 1887 n° 19* ; — 29 Sept.
1893, M. v. H. 1894 bl. 200 ; — 1 Mei 1896, P. v. J. 1897
n° 24 ; — Rb. den Haag 29 Oct. 1889, M. v. H. 1890 bl. 164 ; —
12 Jan. 1892, W. n° 6178 ; — Rb. Almeloo 13 April 1898, b. a. ; —
waarmede te verg. Hof Arnhem 14 Dec. 1898, W. n° 7268. —
Rb. Amsterdam 5 Juni 1891, P. v. J. 1891 n° 70 ; — 12 Jan.
1894, M. v. H. 1894 bl. 192. /

Moet in de renvooi-processen het Openbaar Ministerie wor-
den gehoord?

Neen: Concl. Openb. Min. Hof den Haag 15 Febr. 1897, W.
n° 6936 ; — Hof Leeuwarden 29 Dec. 1897, W. n° 7069 ; — d. J.
in P. v. J. 1898 n° 7. — Anders: G. KIRBERGER, in Rechtsgel.
Mag. 1898, bl. 578 v. (voor alle procedures waarbij de curator in
een faillissement partij is) ; — Hof Nd. Holland 30 Oct. 1845,
W. n° 723.

De rechter beslist over de erkenning der schuldvordering ;
de betwisting afwijzende, erkent hij de vordering of het recht
van voorrang of van terughouding.

Gevraagd moet worden erkenning der vordering, niet plaatsing
op de lijst der erkende schuldeischers. Zie de Fw. verkl., bl. 338
n° 1, en de daar aangehaalde jurisprudentie. /

De schuldeischer, wiens vordering betwist wordt, is, tot
staving daarvan, tot geen nader of meerder bewijs gehouden,
dan hij tegen den gefailleerde zelf zou moeten leveren,
art. 123. / De failliete boedel is derde tegenover een door een agent van
den gefailleerde
opgemaakt stuk ;
art. 123 is niet
van toepassing
Rb. den Bosch
6 Maart 1900
W. n° 8655, Hof
den Bosch 19 Jan.
1907, W. n° 8835, Hof
den Bosch 24 Jan.
1910, W. n° 9026, Hof
den Bosch 2118 met
1905, vern. Rb.
Amsterdam 10
Nov. 1904, W. n°
8460. Hof den
Haag 19 Nov. 1906
W. n° 8478 ; bl. v. 26.
1907, bl. 120.

Aanleiding tot en beteekenis van dit voorschrift ; zie de Fw.
verkl., bl. 338 v.

De toepassing van het daarin uitgedrukte beginsel is niet
beperkt tot verificatie-geschillen.

J. F. Bouwling
in W. P. N. R.
n° 2066,
2133, 2140
en 2147.
H. J. HAMAKER, art. 1917 B. W., in Weekbl. v. Not. en Reg.,
nos. 1399—1403. — Anders: v. BONEVAL FAURE, Ned. Burg.
Procesr., dl. 4, I, 2e dr., bl. 146 v.

Eene erkenning van schuld, door den gefailleerde na de
faillietverklaring gedaan, bindt den boedel niet.

Rb. Leiden 21 Dec. 1852, W. n° 1409 ; — Rb. Alkmaar 29 Dec.
1898, W. v. Not. en Reg. n° 1519. Hof Amsterdam 28 Apr. 1905, vern. Rb.

Invloed van de homologatie van een akkoord op het renvooi-
proces : als het proces tegen of mede tegen den curator

L. hoofdartikel van L. A. Michiels. Zie
Voorts W. P. N. R. n° 2125 en 2126.

Nl. Rotterdam 25 Dec. 1903

verwijzing in de grondslag der proce-
dure; als alleen de prefectie is
betreft mag ook alleen daarom
het geding lopen; bedingen
niet verhoogd worden.

Nl. Rotterdam 28 Juni 1905

door de verwijzing wordt omvang
der grondslag van de bet gedingen
bepaald; de grondslag mag niet
verhoogd worden.

Het Examen ter verkrijging van den Graad van
Candidaat in de RECHTEN, van den Student

W. Fuiso

zal plaats hebben

op *Dins* dag, den *31ste* 19 *11*, te *2½* uren. *precis*

Het Examen ter verkrijging van den Graad van

Candidaat in de RECHTEN, van den Student

J. C. Blaauw

zal plaats hebben

op ~~Donder~~ ^{13 Nov} dag, den 19de, te 3 uren. ^{precies}

Mr. K. van der Meer

altes de eerste de gring.

alleen versat begin de gring.

deurde eerste hem lief en lief

de hoofdbaan bestritten

10,458
wordt veranderd en
op andere gronden
als by proc. verb. ov.
voorwaardelijke toela
king is verzoekt,

* vraagde niet worden
veranderd in voor
waardelijke toelating

Ab. Adv. 29 Sept. 93

1 Mei 1896

Ab. Adv. 14 Oct.
1894.

de verwijping moet
zijn de grondslag
van de verb. de eerste
vraag de verdere
niet veranderd

Ab. Adv. 12 Jan '92

Ab. De grondslag der
vordering gesteld by
de verificatie mag
niet worden veranderd

Ab. Adv. 13 Apr. 1893

tervoor - proces niet

Ab. Adv. 12 Jan

1894.

het procesverbaal des v. verg. bepaalt
het bedrag en den aard der verandering;
wijziging van de grondslag des ver-
dering bij conclusie van eind is in
maat met art. 136 Rv.; het bepaalt
den omvang der betwisting.

Hof A. v. Dec. 1907.

het pr. verbaal van ver-
zoor de verandering voortgeleid het
petitum en de grond voor het recht
op het petitum; art. 136 Rv. verbaal
van verandering van het oordeelings
van den eind als ~~met~~ dien grond een
andere wordt in de plaats gezet.

Nb. Tiel 29 Mei 1908.

De crediteur mag de in het proc-
verbaal aangegeven grondslag des ver-
dering niet veranderen
Arrest. 8 Apr. 1907.

het het pr. verbaal moet blijven wat

Rb. Meentricht 13 Mei 1904 W. 8145
 Hof Arnhem 13 Febr. 1907 W. 8601.

andere Rb. Utrecht 13 April 1910, W. P. N.

R. no 2108: Het v. v. moeten de gronden
 van betuiking door een rechte
reus vaststaan.

Zijn de aard en het bedrag der
 bodering en de aard en de omvang
 der betuiking, zoals die bleken

Private Promotie in de

Rechtswetenschap

van den Doctor^s.

D. H. van Styrum

op

Vrij

dag, den

12 Dec.

1911,

ten *3 1/2* uur.

prent

PROVINCIALE STATEN VAN UTRECHT.

VERGADERING op *Wednesday* den *29ste* *November* 1911,

des *voor* middags ten *10 1/2* ure.

12.50
12.50

Ab. Rotterdam 16 Mrt. 1910, W. no 2076: de curator op ter ver. verg.
op een voorloopige erkenning terugkomende betwist daarvoor gronden. W.
Ab. den Haag 1 Mei 1911, W. no 2077: de curator betwist
aan te voeren.

ter verificatie - vergadering de gronden zijner betwisting
niet op te geven; vortsaan moet alleen in beweerde de ver-

dering wordt betwist. - ~~Ab. den Haag 27 Mrt. 1907, Ab. n. 26.~~

~~1908 bl. 256: W. den Haag 31 Dec. 1906, Ab. n. 26. 1907 bl. 296:~~

de gronden van betwisting behoeven niet alle ter ver. verg. ver-
te worden opgegeven; - evenzo ~~Ab. den Haag 27 Mrt. 1907, Ab.~~

~~n. 26. 1908 bl. 256; - dan anders W. Amsterdam 1 Nov. 1907,~~

~~Ab. n. 26. 1907 bl. 239: alle redenen van betwisting moeten ter~~
verif. verg. worden aangevoerd.

Op de verificatieverg. wordt wel het onderwerp van
het geschil afgehandeld, niet echter de wederzijdsche
argumenten: Kirchbergs. Reg. Haag 1909 bl. 381.

Ab. Rotterdam 14 Febr 1906, W. no 2077: rechtgronden van
betwisting behoeven niet reeds ter ver. verg. te ^{zijn} worden aange-
voerd. Zie ook

Ab. den Bosch 9 Mrt. 1907, W. no 2078; hieronder.

Het proces verb der ver. verg. vormt den grondslag van
het tenuut-proces

wordt gevoerd. Schorsing van het geding op grond van art. 254 3° Rv. De curator moet handelen overeenkomstig art. 256 Rv.

De curator kan de oorzaak der schorsing beteekenen: Rb. Alkmaar 13 Oct. 1892, W. n°. 6250. — Zie OUDEMAN, het Nederl. Wb. v. B. Rv., 4de dr., dl. 1, bl. 296 v.; — Hof Nd. Brabant 18 April 1854, W. n°. 1555. — Anders: v. Rossem, het Nederl. Wetb. v. Burg. Rechtsv., dl. 1, bl. 288; — Rb. Alkmaar 28 Jan. 1866, Regtsg. Bijbl. 1869 bl. 307, tevens beslissende dat het verificatie-geding door de homologatie van het akkoord van rechtswege vervalt, en dat van voortzetting, schorsing of hervatting van het geding en van eene veroordeeling in de kosten geen sprake kan zijn. — Verg. ook Rb. Rotterdam 22 Aug. 1877, Regtsg. Bijbl. 1878 A bl. 134; — Rb. Amsterdam 25 Juni 1897, W. n°. 7058, bev. Hof Amsterdam 28 Jan. 1898, M. v. H. 1898 bl. 185 (homologatie van een akkoord vóór den dienenden dag, daarna door de curators beteekend).

Kan het geschorste geding tegen den schuldenaar worden voortgezet?

Niet volgens Rb. den Haag 22 Nov. 1887, W. n°. 5561, vern. Hof den Haag 14 Mei 1888, W. n°. 5564; — H. R. 30 Nov. 1893, W. n°. 6437, vern. Hof Amsterdam 14 Apr. 1893, W. n°. 6381, bev. Rb. Amsterdam 6 Febr. 1891, P. v. J. 1891 n°. 32. — De Fw. verkl., bl. 370 v. — Anders KIRBERGER, in Rechtsgel. Mag. 1899, bl. 363 v.

Verg. ook Rb. Utrecht 13 Juni 1883, W. n°. 4929.

Wordt het geding niet geschorst of wordt het gevoerd tegen een mede-schuldeischer, dan kan de rechtstrijd, na de homologatie van het akkoord, alleen loopen over de kosten van het proces.

Zie Rb. Amsterdam 27 Juni 1879, Regtsg. Bijbl. 1879 B bl. 320; — J. GERRITZEN, het ontstaan en tenietgaan van de actie gedurende het proces, Prft. 1892, bl. 96 v.; — De Fw. verkl., bl. 374 v. — Anders: KIRBERGER, t. a. p. bl. 367 v. — Onjuist: Rb. Amsterdam 20 Juli 1880, W. n°. 4622.

De gefailleerde is partij bij de verificatie, artt. 126, 159, 196 en 197. Hij kan tegenspraak doen tegen de toelating eener vordering, of van den beweerdten voorrang. Van de betwisting wordt aantekening gehouden; zij verhindert de erkenning in het faillissement niet, art. 126.

Rb. Amsterdam, s.d., W. n° 8199.

* v. Bonnavel Faure, Revue de droit, dl. 3, 3^e dr., bl. 211.

W. n° 18228

Rb. den Bosch 17 Febr. 1905, P. v. J. 1905 n° 452.

Anders: Rb. Amsterdam 15 Nov. 1900, W. n° 8916: akkoord in beroudende sociaalstand, uitvoer-proces door den schuldenaar van den curator overgenomen, vern. Hof Amsterdam 22 Oct. 1909, W. n° 9068: het verificatie-geding kan niet tegen den gefailleerde worden voortgezet.

[Rb. Rotterdam 31 okt. 1909, W. n° 8969: na de homologatie heeft erkenning van de vordering nog een betekenis, omdat zij den schuldenaar recht geeft op uitbetaling der akkoordpercenten en e.g. ontbinding van het akkoord; — idem. Rb. Rotterdam 20 April 1910, W. n° 9124: om art. 159 Fw., hewel de artt. 164, 161 en 162 Fw. de voortzetting van het geding vooronderstellen.

De schuldeiser kan de akkoordpercenten vorderen en moet daarvan proviëren met den schuldenaar in dien der vordering behoeft.

Ab. Groningen 27 Oct. 1899, W. n° 7379, de schuldecker,
die vernimt heeft opgave van pandrecht te doen, verliest
dit recht niet tegenover den schuldenaar; ~~de~~ kan het
pand na homologatie van het akkoord niet opvoeren.
Zie Fw. bl. 346.

Rechts van uitspraken kan niet worden geverifieerd,
omdat art. 128 Fw. daarvan niet spreekt. Zie art. 515 2^a W. v. K.
Letterlijke uitlegging! Ab. Amsterdam 30 Dec. 1906, W. v. R. n^o
1052; bes. Hof Amsterdam 9 Dec. 1906, W. v. R. n° 1093, conf. verus. Ab.
R. 10 Jan. 1907, W. n° 0490.

Eene vordering tot schadevergoeding wegens onrecht-
matige daad moet worden vereffend gelikt op de omstan-
digheden ten tijde der faillietverklaring: R. de Boer
29 Oct. 1907, W. n° 0621.

De erkenning in het faillissement eener door den gefailleerde
betwiste vordering heeft tegen dezen geen rechtskracht; daaren-
tegen wel de erkenning in het faillissement eener niet door
hem betwiste vordering, artt. 159, 196 en 197.

De betwisting door den gefailleerde moet gemotiveerd en
bepaald zijn; beteekenis van het voorschrift. Zie de Fw. verkl.,
bl. 346 v.

De verificatie van sommige vorderingen nader
beschouwd.

1°. *Rentedragende vorderingen*. — Interesten, na de failliet-
verklaring loopende, tenzij door pand of hypotheek gedekt,
worden niet geverifieerd, art. 128. Zie artt. 1201, 1202, 1204,
1205 en 1229 B. W. Verificatie *pro memorie*, als het onderpand
nog niet is uitgewonnen.

2°. *Voorwaardelijke vorderingen*. — a. Vorderingen onder ont-
bindende voorwaarde: onvoorwaardelijke erkenning voor het
geheele bedrag, onverminderd de werking der voorwaarde,
wanneer zij vervuld wordt, art. 129.

b. Vorderingen onder opschortende voorwaarde: onvoor-
waardelijke erkenning voor de waarde op het oogenblik der
faillietverklaring; kan deze niet bepaald worden alsook in geval
van verschil van meening: voorwaardelijke toelating voor het
geheele bedrag, art. 130.

3°. *Vorderingen met tijdsbepaling, waarvan het tijdstip der op-
eischbaarheid onzeker is, of welke recht geven op periodieke uitke-
ringen*. — Verificatie voor de waarde op den dag der failliet-
verklaring (de contante waarde); wat die met tijdsbepaling
betreft, indien ze vervallen binnen één jaar na dien dag:
verificatie voor het geheele bedrag; indien ze later vervallen:
verificatie voor de waarde, welke zij hebben na verloop van
één jaar sedert dien dag, art. 131 al. 1 en 2. De factoren,
welke bij de berekening der waarde in aanmerking komen,
wijst art. 131 al. 3 aan. Zie de Fw. verkl., bl. 353 v.

Tot de vorderingen, wier tijdstip van opeischbaarheid onzeker
is, behoort de vordering uit een overeenkomst tot uitkeering bij
overlijden, waarop geen premie meer verschuldigd is. Tot de

vorderingen, welke recht geven op periodieke uitkeeringen, behooren *alle* lijfrenten (Burg. Wetb. bk. 3, tit. 16, afd. 2), daaronder begrepen uitgestelde renten en overlevingsrenten, waarvoor geen premie meer verschuldigd is.

Vorderingen uit wissels en orderbiljetten worden nooit tot de contante waarde teruggebracht. Zie art. 155 W. v. K.

Bedongen opeischbaarheid voor het geval van faillissement sluit de toepassing van art. 131 uit.

Art. 131 is eene toepassing van art. 1307 B. W. Zie *de Fw. verkl.*, bl. 59.

Voor altyddurende of gevestigde renten geldt het voorschrift van art. 1809 3°. B. W. Zie hierboven bl. 446.

Op vorderingen wegens wettelijk verschuldigd levensonderhoud is art. 131 Fw. niet van toepassing. Zie artt. 281, 285, 380 Burg. Wetb. Alleen van vervallen termijnen is verificatie mogelijk.

Rb. Amsterdam 9 Mei 1867, vern. Hof Nd. Holland 24 Oct. 1867, M. v. H. 1867 bl. 224 en 338. ^

4°. *Vorderingen niet van eene bepaalde waarde in Nederlandsch geld.* — Verevening dezer vorderingen, mits gericht op voldoening eener verbintenis uit den boedel (art. 26), op een bepaalde geldsom, art. 133. Is de verevening niet mogelijk (de waarde niet te bepalen) dan verificatie *pro memorie*.

H. R. 16 Juni 1865, cass. verw. Hof Gelderland 21 Dec. 1864, M. v. H. 1865 bl. 196 v. en 93 v. — Zie ook Rb. Amsterdam 21 Nov. 1861, M. v. H. 1861 bl. 288.

5°. *Schuldvorderingen aan toonder en aan order.* — De verificatie kan geschieden ten name van „toonder”. Iedere vordering wordt alsdan afzonderlijk beschouwd, art. 134. Zie ook art. 82.

Op de lijsten van voorloopig erkende en betwiste vorderingen behooren de houders van toonder-vorderingen, aanvragers van verificatie, bij name te worden vermeld. Alleen de erkenning in het proces-verbaal der verificatie-vergadering of later bij vonnis kan ten name van «toonder» geschieden. De obligatie met daarbij behorende coupons is in één hand ééne vordering voor hoofdsom en rente.

Schuldvorderingen aan order worden geverifieerd ten name van den behoorlijk gelegitimeerden houder.

Thalhet, des droits du crédi-rentier dans la faillite du débiteur en matière de rente viagère, in Ann. de dr. comm. 1902, p. 185

^ idem uitkeering tot levensonderhoud bij ontbinding van het levenslijf den eenen echtgenoot ten behoeve van den anderen opgelegd: Rb. Amsterdam 15 Nov. 1900, W. n° 896, Rev. Hof Amsterdam 22 Oct. 1909, W. n° 9060.

Hof van Boven 22 Mrt. 1909, W. n° 0063, conf. verw. V. R. 15 Nov. 1909, W. n° 0930: art. 1205 al. 2 geeft den pandhouder een recht van terughouding op het pand niet ook de opbrengst daarvan, welke ~~vervolg~~ over af. M. 26. Verfe, in Themis, 1906.
Het van de pandschulde van den curator i. h. faill. van den schuldenaar moet worden uitgeleerd.

Vincom naar de Belgische wet
Of de schuldeiser bevoegd is, moet worden bevestigd naar de wet die de overeenkomst waaraan de vordering voortvloeit, beheerscht: Hof den Bosch 22 Juni 1909, W. n° 0927, bev. Rb. Roermond 4 Juli 1907, W. n° 0774.
4 Juni 1908

Niet verificatie als concurrent schuldeiser kan niet alomv. verset worden gedaan tegen de uitdeelingplaat ten einde erkenning van voorrang te verkrijgen: Rb. Almaloo 18 Oct. 1905, W. n° 0428.

Het voorrecht van art. 1205 B. W. geldt ook ^{voor} geleverde materialen: V. R. 10 Dec. 1900 W. n° 0705, conf. verw. Hof Amsterdam 17 Dec. 1907, W. n° 0756.

* Zie over deze hypotheek W. F. Freglinck in W. N. en R. n° 621 en vroegere nummers.

De erkenning wordt zoowel op het toonder- als op het orderpapier aangeteekend, art. 121 al. 1.

6°. Schuldvorderingen met recht van terughouding. — Het recht van terughouding blijft bestaan en wordt bij de verificatie vastgesteld, artt. 60, 110 al. 1, 113, 119 al. 1.

S. GRATAMA, eenige opmerkingen naar aanleiding van het zogenaaemde retentierecht, in Rechtsgeleerd Magazijn 1887, bl. 1, 277; 1888, bl. 141, 380. — F. H. GERRITSEN, het retentierecht, Prft. 1894.

Rb. Amsterdam 23 Jan. 1867, M. v. H. 1867 bl. 97 (recht van terughouding van den kleerbleeker in geval van faillissement van de wederpartij). 7

7°. Schuldvorderingen met recht van voorrang. — Over het recht van voorrang (voorrecht, pand of hypotheek) wordt bij de verificatie beslist.

Verificatie van vorderingen, gewaarborgd door pand of eerste hypotheek met het beding van art. 1223 B. W., is alleen noodig als de vorderingen behooren tot die welke in de artt. 130 en 131 worden vermeld, alsook om, na uitwinning van het onderpand, voor het deel der vordering, dat niet kon worden verhaald, als concurrent schuldeiser te kunnen optreden, artt. 57 al. 2 en 59 al. 2. Zie hierboven bl. 428.

De erkende, voorrang bezittende schuldeischers kunnen, voordat hun onderpand is verkocht, de rechten van concurrente schuldeischers uitoefenen voor het vermoedelijk niet gedekte deel hunner vordering, art. 132.

Onjuiste uitlegging van dit artikel door Rb. Amsterdam 19 Oct. 1898, W. n°. 7220.

Krediet-hypotheek. De kredietgever komt op voor het saldo zijner rekening bij den aanvang van het faillissement.

< Voogdij-hypotheek, in het algemeen beheers-hypotheek en zakelijke borgtochten. De gewaarborgde kan alleen rechten uitoefenen, voorzover hij ten tijde der faillietverklaring uit hoofde van het gevoerde beheer iets te vorderen heeft.

Rb. Amsterdam 3 Mrt. 1870, M. v. H. 1870 bl. 65, W. n°. 3234, vern. Hof Nd. Holland 16 Febr. 1871, M. v. H. 1871 bl. 27, W. nos. 3363 en 3364. — Zie ook Hof den Haag 27 Dec. 1882, W. n°. 5021.

8°. *Schuldvorderingen verzekerd door borgtocht.* — Nevens den schuldeischer kan de borg alleen opkomen voor hetgeen hij betaald heeft. Bovendien kan hij voor het bedrag, dat de schuldeischer te vorderen heeft, worden toegelaten, onder voorwaarde dat deze zelf niet opkomt, art. 135.

Intrekking van art. 1880 2°. B. W. bij art. 2 der Wet ter inv. v. d. Fw., in verband met art. 135 Fw.

9°. *Schuldvorderingen met hoofdelijke schuldenaren.*

Artt. 878 en 198 W. v. K.; — HOLTJUS-DE GEER, bl. 487 v.; — DE MAREZ OYENS, a. w., bl. 208 v.; — N. K. F. LAND, het recht op vergoeding des wissels bij faillissement der wisselteekenaars, in Themis 1879, bl. 181 v.; — E. W. INSINGER, rechten van den houder en van betaald hebbende endossanten bij faillissement van het wisselpersoneel, Prft. 1888; — R. FEITH, in Themis 1891, bl. 310 v.; — I. B. COHEN, de invloed van het faillissement op de verplichtingen van hoofdelijke schuldenaren, Prft. 1891 (rec. Rechtsgel. Mag. 1891, bl. 552 v.). — DUPUIS DE LA SERRA, l'art des lettres de change, 1693, ch. XVI. — POTHIER, traité du contrat de change, n°. 160. — LYON-CAEN en RENAULT, a. w., nos. 3061—3069. — J. KOHLER, Lehrb. des Konkursrechts, § 59. — E. VIDARI, i fallimenti, n°. 402 v.

Twee stelsels: 1°. dat van DUPUIS DE LA SERRA: betalingen, na de faillietverklaring door een der medeschuldenaren gedaan, verminderen de vordering van den schuldeischer; 2°. betalingen, na de faillietverklaring door de medeschuldenaren gedaan, worden beschouwd als betalingen op rekening van het eventueele tekort.

Als betaling op rekening van het eventueele tekort beschouwt de Zwits. wet over schuldverv. en faill., artt. 216 en 217: iedere betaling door een medeschuldenaar, ook vóór de faillietverklaring, gedaan; de Code de comm. franç. (1838), artt. 542—545, en de C. d. comm. belge, artt. 537—539: iedere betaling, gedaan na de faillietverklaring, en, bij gelijktijdige of opvolgende faillissementen van meerdere medeschuldenaren, na de eerste faillietverklaring; de dt. K.Ord. § 68: elke betaling gedaan na de faillietverklaring. — Zie ook Cod. di comm. ital., artt. 788—791.

In art. 136 Fw. al. 1 is het tweede stelsel aangenomen,

Verg. boven bl. 447 arrest Uv. R. 13 Nov. 1903, W. n° 7906.

art. 136 Fw.: Rb. Haarlem 7 juni 1904, W. n° 8094.

Kohler, *Leitfaden* 2de dr. bl. 190: Ingeval van faill. enes verm. v. f. kunnen de schuldeischers voor betaalen en wa vereffening van het vermoedensvermogen te kort komen in de faillissementskosten des verzoeken voor het geheel opkomen maar alleen uitbetaling ontvangen tot het bedrag van het tekort komende.

7 Anders: Rb. Rotterdam 19 Maart 1902, W. n° 7855.
M. G. Kirberger, in Rpf. Mag. 1904 bl. 159 v.

Mr. de leudes van een promisse opkomt zowel in het faillissement van den endorfant als in dat van deen tekster, kan de endorfant niet in het faillissement van deen hebbor voor zijn regerevoording op desen worden geveeriseerd, ook niet tot het bedrag in zijn faillissement aan den leuder uit te keeren: Rb. den Bosch 13 Nov. 1900, W. n° 8020.

A. Rocco, *il concordato nel fallimento e primo del fallimento*, 1902. Angée, *la nature juridique du concordat en matière de faillite*, in Paris 1911.

zonder de uitbreidingen daaraan in het Zwitsersche en in het Fransche recht gegeven.

„Indien van hoofdelijke schuldenaren twee of meer in staat van faillissement verkeerren”. Geldt hetzelfde als slechts één der hoofdelijke schuldenaren gefailleerd is?

Aldus: Dt. K.Ord. § 68; — de Fransche jurisprudentie: Cour de cass. 25 Febr. 1879, DALLOZ, Rec. pér. 1879, 1, 149; — LYON-CAEN en RENAULT, n° 3068 — De Fw. verkl., bl. 362 v. 7

Toepassing, als de hoofdschuldenaar is gefailleerd en de borg zich tot een bepaald bedrag hoofdelijk heeft verbonden.

Verg. Rb. Zwolle 24 Juni 1896, bev. Hof Arnhem 30 Dec. 1896, W. n° 6943. — Zie voorts Cour de cass. fr. 5 Dec. 1866, DALLOZ, Rec. pér. 1866, 1, 423; — LYON-CAEN en RENAULT, n° 3068bis.

De medeschuldenaar, die op den faillieten boedel recht van verhaal heeft, kan, uit dien hoofde, voor zooverre de schuldeischer zelf kan opkomen, alleen worden toegelaten onder voorwaarde, dat deze niet opkomt, art. 136 al. 2.

Indien in het geheel meer dan 100% beschikbaar mocht zijn, worden die meerdere percenten naar de onderlinge rechtsverhouding onder de hoofdelijke schuldenaren verdeeld, art. 136 al. 3. Zie voor voorbeelden de Fw. verkl., bl. 364 v.

I. B. COHEN, a. w., bl. 152 v.

Art. 198 W. v. K. is ingetrokken bij art. 2 der Wet ter inv. van de Fw.

B. Het Dwangakkoord.

Faillw., tit. 1, afd. 6, artt. 138—172.

St. CIUNTU, der Zwangsvergleich im Konkurs, 1892. — F. WACH, der Zwangsvergleich, 1896. — A. GUARGLIA, il concordato nel diritto italiano e straniero, 1892. —

Voor de geschiedenis zie: LATTES, il diritto comm. enz., cap. VI, § 29. — STRACCHA, tract. de conturb. sive decoct., pars 6ta. — G. MOLL, de desol. boedelskamer te Amsterdam, bl. 45 v. — KOHLER, § 71.

Het akkoord is een dwangakkoord en komt tot stand tuschen den schuldenaar en zijne gezamenlijke geen voorrang hebbende (concurrente) schuldeischers.

Het heeft ten doel de gerechtelijke vereffening des boedels

faill. v. o. f.
zie ee. 457.

(de insolventie) te voorkomen door daarvoor eene andere, buitengerechtelijke wijze van bevrediging der schuldeischers in de plaats te stellen.

Het akkoord behoeft niet eene gedeeltelijke kwijtschelding in te houden. De wet bepaalt den inhoud niet, alleen stelt art. 153 al. 2, 1°. en 2°. zekere grenzen. De rechter heeft overigens de toelaatbaarheid te beoordeelen, art. 153 al. 3.

Indien het akkoord niets anders inhoudt dan betaling van percenten, gaat elke rechtsband tusschen den failliet en de schuldeischers door de betaling te niet, en is een schuldbekentenis, na de homologatie voor het tekortkomende of een deel ervan afgegeven, zonder oorzaak: Rb. Amsterdam 16 Juli 1861, W. n°. 2300; — Hof Arnhem 1 Mrt. 1899, W. n°. 7272; — Anders: Rb. Amsterdam 22 Mrt. 1871, R. B. 1872 bl. 248 en 306. — Zie ook Rb. Arnhem 28 Juni 1894, W. n°. 6538, en Kgt. n°. 1 Amsterdam 14 Jan. 1876, R. B. 1879 B bl. 67, ten aanzien van den zoon des gefailleerden.

Volgens § 187 der dt. Konkursord. moet het akkoord worden verworpen, als daarbij niet ten minste 20% der vorderingen wordt toegezegd en zulks een gevolg is van «ein unredliches Verhalten» van den schuldenaar.

Rechtskarakter van het akkoord. Strijd onder het Wetb. v. Kooph. over de vraag: overeenkomst of vonnis. Opvatting der Mem. v. Toel. Ontw. Staatsc. en Reg. Ontw., uitg. Belinfante, bl. 199 v. en dl. 1, bl. 133 v.; v. D. FELTZ II, bl. 144 v.; — zie ook het Verslag der Comm. v. voorber., uitg. Belinfante, dl. 2, bl. 117; v. D. FELTZ II, t. z. p.

Voor de literatuur en jurisprudentie, verg. de Memories, t. a. p.; — M. J. CLAASSEN, de werking van het gerechtelijk dwang-accoord op borgtocht, Prft. 1887, bl. 4 v. — C. J. M. WILDE, het rechtskarakter der schuldbevrijding door consignatie, Prft. 1893, bl. 75 v.

SCHULTZE, das dt. Konkursrecht in seinen jurist. Grundlagen, bl. 114 v. (vonnis); — KOHLER, a. w., § 72 (overeenkomst).

Beslissing van de vraag der ontbindbaarheid in art. 165. — De Fw. verkl., bl. 382.

Ieder gefailleerde kan een akkoord aanbieden, art. 138; óók de bankbreukige, óók de rechtspersoon.

Wel kan in houden een gedeeltelijke boedelafstand, bijv. afstand van de vorderingen: Hof Rb. Dordrecht 22 Dec. 1909, W. n°. 8967.

Zie over de vraag of een natuurlijke verbintenis overblijft: P. J. DAMS, de natuurlijke verbintenis, in W. Priv. Nieuw Reg. n°. 2002 en 2003; hij neemt aan nat. verb. aan.

7 Zie hierover Usamakas, hoofdartikel W. N. en R. n°. 1536.

Het toekeden tot een akkoord van 10% met korting voor de geleerde vordering is niet uiterking in den zin van art. 1132 B. W. (uiterking): Rb. Amsterdam 14 Mei 1909, W. N. en R. n°. 2090.

Pasquay, in Zft. f. d. g. W., dl. 66, bl. 76 v. (vonnis)

idem Wolff (entgeltlicher Vertrag zwischen dem ein Einzel-Gemeinschaff vereinigten Konkursgläubigern und dem Gemeinschuldner über die Aufhebung des Konkursverfahrens).

Carf. verut. W. R. 3
Nov. 1899, W. n°. 7354.
Verg. Rb. Amsterdam
4 Dec. 1901, W. n°. 7757,
W. N. en R. n°. 1706 en aan-
teek. Usamakas.

[Zie W. R. 5 Nov. 1910. Let. n° 9084.

art. 141 : W. Weise in Rep. Haag. 1904, bl. 450.

Rb. Amsterdam 26 Juni 1840, W. n°. 256 (vervolging wegens bankbreuk belet niet de homologatie van een akkoord).

Een naaml. vennootschap kan een akkoord aanbieden: Hof Noord-Holland 9 Aug. 1870, vern. Rb. Amsterdam 31 Mrt. 1870, M. v. H. 1870, bl. 173 v.; — L. H. KUHN Jr., over faillissement van naamloze vennootschappen, Prft. 1873, bl. 166 v. — Hof Amsterdam 20 Juli 1898, W. n°. 7190.

Uitzondering: het faillissement eener nalatenschap, art. 202.

In hetzelfde faillissement kan slechts eenmaal een akkoord worden aangeboden, art. 158; toepassing op het heropende faillissement, art. 170.

Het akkoord wordt aangeboden aan de „gezamenlijke schuldeischers”, art. 138, dus ook aan de niet-geverifieerde, art. 157; aan de concurrente schuldeischers, artt. 143 en 157, dus ook aan den schuldeischer, die recht van terughouding heeft.

Indiening en behandeling van het akkoord.

Indiening in persoon of door een gemachtigde. Is de gefailleerde een in gemeenschap gehuwde man, dan kan de vrouw handelen in de gevallen van art. 180 B. W. (anders: Rb. Amsterdam 24 Oct. 1890, W. n°. 6016).

De man kan altijd in het faillissement van de vrouw het akkoord aanbieden, tenzij het beding van art. 195 al. 2 B. W. is gemaakt. Voor den curandus treedt de curator op.

Men onderscheide: a. tijdige aanbieding, art. 139. Kennisgeving door den curator, art. 115. Raadpleging ter verificatie-vergadering, tenzij in geval van art. 141 n°. 1.

b. Niet-tijdige aanbieding: binnen den termijn in art. 139 genoemd of ter verificatie-vergadering zelve. Raadpleging ter verificatie-vergadering, tenzij in de gevallen van art. 141 n°. 1 en 2. — *De Fw. verkl.*, bl. 386 v.

Mondelinge aanbieding ter vergadering is toegelaten: Hof Amsterdam 24 Mrt. 1897, W. n°. 7009.

Schriftelijk advies van curator en voorloopige commissie uit de schuldeischers, art. 140. Geen sanctie op verzuim.

Uitstel, als de meerderheid der verschenen concurrente schuldeischers dit verlangt, art. 141. Art. 81 niet toepasselijk. Zie

de Fw. verkl., bl. 388. — Kennisgeving aan alle niet-verschenen erkende of voorwaardelijk toegelaten schuldeischers, art. 142.

Ook in de uitgestelde vergadering schriftelijke adviezen. Zie art. 141 n°. 1.

Toelichting, verdediging (art. 144), raadpleging en beslissing. Stemrecht, art. 143. Uitgesloten zijn de schuldeischers met, zij het een betwist, recht van voorrang, waarbij te letten op art. 132. Tenzij zij vóór den aanvang der stemming van hun voorrang afstand doen, ten behoeve van den boedel, art. 143 al. 1. De afstand is vormvrij en onherroepelijk, art. 143 al. 2.

«Ten behoeve van den boedel»: zie Kist, dl. 6, bl. 154 v.; de Fw. verkl., bl. 392. — Doorhaling der hypotheek in geval van insolventie, art. 188 al. 1.

De *verschenen*, erkende en voorwaardelijk toegelaten *concurrente* schuldeischers nemen aan de stemming deel. Voor de aanneming wordt vereischt de in art. 145 aangewezen meerderheid van alle erkende en voorwaardelijk toegelaten concurrente schuldeischers, de afwezigen daaronder begrepen.

«Van alle... concurrente schuldeischers»: daartoe behooren niet alleen de op de lijst van art. 121 al. 1 als concurrent geplaatste, maar ook de bij vonnis erkende (zie art. 122 al. 4) en de pand- of eerste hypotheekhouder, die inmiddels het onderpand heeft geëxecuteerd, art. 59 al. 2. Niet juist: Rb. Amsterdam 19 Oct. 1898, W. n°. 7220.

Nieuwe stemming (niet ook raadpleging) in het geval van art. 146. — Beteekenis van art. 147. — Proces-verbaal, art. 148. Zie de Fw. verkl., bl. 397 v. — Verbetering daarvan, art. 149 j° art. 5.

Homologatie van het akkoord.

Bepaling van de terechtzitting der rechtbank, art. 150. — Opgave van grieven door de schuldeischers, art. 151. — Behandeling der homologatie, art. 152. — Gemotiveerde beschikking der rechtbank, art. 153 al. 1.

Vrije beslissing der rechtbank (art. 153 al. 3), behoudens verplichting de homologatie te weigeren in de ge-

* 16. Verke in Rof.
May. 1904, bl. 459.

Zie Hof Amsterdam 23 Aug. 1905, op bl. 489.

F Een Hypotheeklenner kan afstand doen van zijn Hypotheekrecht alleen voor de *verschreven* Rechten, welke een afzonderlijke wereld vormen: R. R. 22 Apr. 1909 A n° 8061.

De R. R. mag niet beslissingen nemen bijt. over het recht der schuldeischers om aan de stemming deel te nemen; hij moet de beslissing overlaten aan de R. R. Alleen bij, tot een beslissing van in daarvan hooger beroep volgens art. 67 Fw.: R. R. den Bosch 21 Jan. 1909, W. n° 8032.

Als de R. R. ten overste heeft aangenomen, dat het geval van art. 146 aanwezig is, en bij de nieuwe stemming de in art. 145 aangewezen meerderheid zich verhelst vóór het akkoord, moet de homologatie worden geweigerd: R. R. Roermond 23 Dec. 1901, W. n° 7601, Rev. Hof den Bosch 11 Juni 1901, W. n° 7604.

Voorbeeld van toepassing van art. 149 Fw. waar door de voortnemende gemachtigde, die de R. R. niet als gemachtigd bevestigd was, eerst bij zijn verzoek de volmacht was overgelegd: R. R. Amsterdam 16 Jan. 1902, W. n° 7700; F. Het O. R. behoeft niet gehoord te worden: R. R. 6 Dec. 1901, W. n° 7695; Hof den Bosch 7 Dec. 1903, W. n° 8095.

P Bij de nieuwe stemming was in het akkoord verandering, bijt. verhoging van het percentage, niet worden gevraagd. Zie R. R. 17 Jan. 1907, W. n° 8409.

F idem maar een schuldeiser door den R. R. niet tot deelneming aan de stemming was toegelaten: R. R. den Bosch 11 Juni 21 Jan. 1909, W. n° 8032.

art. 153 al. 2 n° 2: Het Hof moet homologeeren als na de weigering der hons. door de Rb. op grond van art. 153 al. 2 n° 2 het geld voor de nakoming in handen van den curator is gestort: Hof Amsterdam 24 Nov. 1899, M. v. H. 1899 bl. 312.

afkond^{van} 15%, minder dan de baten; genoegzaamheid borg: homologatie Hof den Bosch 7 Dec. 1903, bev. Rb. Maartrecht 12 Nov. 1903, W. n° 8095.

Niet-homologatie van een liquidatie-afkond als nadeelig voor de schuldeisers en omdat de nakoming niet voldoende is verzekerd: Hof den Haag 21 Mart. 1900 bev. Rb. den Haag 16 Febr. 1900, P. v. Z. 1900 n° 33; W. n° 7430; — idem van een afkond van 17% Rb. Rotterdam 14 Juni 1899, M. v. H. 1899, bl. 140; — idem Hof den Haag 22 Mei 1901 vern. Rb. den Haag 3 Mei 1901, P. v. Z. 1901 n° 78 (nakoming niet gewaarborgd).

Van een afkond van 6% behoort de homologatie niet te worden geweigerd op grond dat de failliet bij de behandeling van het afkond heeft voorgeseld 10% te zullen uitbetalen: Hof Amsterdam 23 Aug. 1905, M. v. H. 1905 bl. 152.

"Andere oneerlijke middelen" (art. 153 n° 3 Fw.): Betekenis No. R. 26 Ju. ni 1900, W. n° 8715, tevens bevestigende dat de verplichting tot weigering alleen bestaat als de vereischte meerderheid door het aanwenden van het oneerlijke middel is verkregen. Hof Arnhem 22 Apr. 1900, P. v. Z. 1900 n° 780 (afkond Pleister).

vallen van art. 153 al. 2. Zie de Fw. verkl., bl. 402 v.

Art. 153 al. 2 n° 1: de Fw. verkl., bl. 404 v.; — J. A. JOLLES Az. en A. TAK, in W. nos. 6268, 6274 en 6277. — Voorbeelden: Rb. Breda 1 Febr. 1848, W. n° 904; — Rb. Amsterdam 8 Nov. 1848, vern. Hof Nd. Holland 25 Febr. 1849, Regtsg. Bijbl. 1849, bl. 15 v. en 240 v.; — Rb. Haarlem 25 Aug. 1863, vern. Hof Nd. Holland 8 Oct. 1863, M. v. H. 1864 bl. 90 v.; — Rb. Amsterdam 23 April 1875, R. B. 1875 B bl. 223; — Rb. Haarlem 9 Jan. 1877, W. n° 4085; — Rb. Amsterdam 25 Sept. 1878, W. n° 4331; — Rb. Haarlem 20 Mei 1884, Rb. Amsterdam 13 Febr. 1885 en Rb. Rotterdam 28 Febr. 1885, Rechtsg. Bijdr. en Bijbl. 1885, D bl. 192, 196 en 197.

Art. 153 al. 2 n° 3: de Fw. verkl., bl. 406 v.; — Hof den Bosch 21 Juni 1898, W. n° 7196, bev. Rb. Roermond 12 Mei 1898, W. n° 7489.

Art. 153 al. 3: Rb. Groningen 12 Mei 1870, vern. Hof Groningen 5 Sept. 1871, W. n° 3405 (verwachting van niet onaanzienlijke erfenissen); — Rb. Amsterdam 27 Mrt. 1878, W. n° 4296. — H. R. 1 Mrt. 1850, W. n° 1102 (kwade trouw van den gefailleerde); — Hof Nd. Holland 10 Oct. 1862, vern. Rb. Amsterdam 26 Aug. 1862, M. v. H. 1862 bl. 200; — Rb. Alkmaar 15 Oct. 1885, W. n° 5302.

Sluipovereenkomsten. Ze zijn nietig wegens strijd met de goede zeden, en strafbaar volgens art. 345 Wb. v. Sr.

Zie KIST, t. a. p., bl. 159; DE MAREZ OYENS, a. w., bl. 270 v.; Rechtsgel. Adv. 10de verz., bl. 93. — Anders LOD. S. BOAS, in Nw. Bijdr. v. Rechtsg. en Wetg. 1884, bl. 543 v. — Over art. 345 Sr.: T. M. C. ASSER, in Tijdschr. v. Strafr., dl. 1, bl. 68 v.

Kgt. n° 1 Amsterdam 11 Dec. 1849, W. n° 1093; — Rb. Amsterdam 26 Oct. 1859, M. v. H. 1859 bl. 203; — 27 Dec. 1860, M. v. H. 1861 bl. 139; — 7 Mrt. 1866, M. v. H. 1866 bl. 107; — Kgt. n° 1 Amsterdam 16 Aug. 1867, M. v. H. 1867 bl. 301 (orderbiljet door een derde afgegeven); — Rb. Amsterdam 25 Juni 1886 en Kgt. den Haag 3 Dec. 1886, Rechtsgel. Bijdr. en Bijbl. 1886/87, D bl. 171. — Anders: Rb. Amsterdam 29 Mei 1878, Regtsg. Bijbl. 1879 B bl. 68 (orderbiljet door een derde afgegeven).

Wat aan den derde-houder van een orderbiljet, wegens sluipovereenkomst afgegeven, is betaald, kan van den nemer worden teruggevorderd.

Kgt. n° 1 Amsterdam 31 Dec. 1858, W. n° 2058; — Rb. Am-

sterdam 21 Juni 1859, M. v. H. 1859 bl. 80 v. — Anders Rb. Amsterdam 27 Dec. 1860, b. a.

Geen vernietiging van het akkoord wegens na de homologatie ontdekte oneerlijkheid; anders art. 164 Ontw. Staatsc. en eerste Reg. Ontw. Wél kan ieder schuldeischer schadevergoeding vorderen, art. 1401 B. W. Verg. de Fw. verkl., bl. 431 v.

Rechtsmiddelen tegen het vonnis omtrent de homologatie.

Wie in hooger beroep kunnen komen en den termijn bepaalt art. 154; de wijze waarop en de behandeling art. 155 jis artt. 5 (tusschenkomst van een procureur) en 17. Hernieuwde beraadslaging zonder nieuwe stemming. Vrije beslissing van het Hof. Cassatie wordt binnen denzelfden termijn en op dezelfde wijze aangeteekend en behandeld, art. 156 Fw. jis artt. 428 en 429 Rv.

Rechtsgevolgen van het akkoord.

Het akkoord is verbindend voor alle concurrente schuldeischers, zonder uitzondering, art. 157.

Niet-geverifieerde vorderingen met tijdsbepaling of onder opschortende voorwaarde behouden dit karakter. Op een wettelijken onderhoudsplicht heeft het akkoord geen invloed; na de homologatie verschenen termijnen zijn ten volle verschuldigd: Rb. Amsterdam 17 Oct 1893, W. n°. 6471.

Borgen en medeschuldenaren worden door het akkoord niet bevrijd, art. 160. Zie ook artt. 1869 4°. en 1877 B. W., 135 Fw.; de Fw. verkl., bl. 411 v.

Heeft de borg die, na de homologatie van het akkoord, den schuldeischer het tekortkomende voldoet, deswege verhaal op den schuldenaar, en, zoo ja, voor het geheel of alleen voor de akkoordprocenten?

BRAVARD-VEYRIÈRES en DEMANGEAT, bl. 438 v. — LYON-CAEN en RENAULT, Précis, n°. 2915. — KOHLER, a. w., bl. 465. — VIDARI, i fallimenti n°. 733, bl. 752. — PAGANI, in Il diritto commerciale 1898, kol. 39 v. — Hof Milaan 15 Juni 1897, vern. Hof v. cass. Turijn 7 Mrt. 1898, Il dir. comm. 1897, kol. 788, en 1898, kol. 401.

Het faillissement eindigt als de homologatie van het akkoord in kracht van gewijsde is gegaan, art. 161. — Rekening en verantwoording door den curator, art. 162.

Zie schuldeischer kan den curator een veroffenaar bij een liquidatie-akkoord perwone tot nabemning (i.e. betaling) aanspreken: Rb. Haarlem 20 Maart 1906, M. v. H. 1906 bl. 104, bev. Hof Amsterdam 21 Jan. 1907, M. v. H. 1907 bl. 74. Een schuldeischer voor wien het akkoord verbindend is, kan niet voor de betaling der akkoord-procenten betaling leggen onder den niet de nietbetaling betalen curator op de akkoordprocenten: Rb. Haarlem 28 Jan. 1911, W. n°. 9165.

Geen verhaal Cour de cass. fr. 15 janv. 1901 (Le Droit 5 mars 1901).

Lee over een akkoord met bepaling dat voldaan zullen worden de vorderingen, waarvoor terecht preferentie is verzocht". Bepaling dat zekere als bevoorrecht erkende vorderingen niet preferent zijn (al. de kosten van een vóór de faillietverklaring gelegd conservatoir Beslag). Rgt. Rotterdam 2, 22 Juni 1896 P.v.J. 1902 n° 137.

*ideens Hof Am-
sterdam
6 Apr. 1902
W. n° 9170.* Elke schuldeischer in art. 165 wil zeggen elke concurrente schuldeischer door de bevoorrechte schuldeischers bij het akkoord niet zijn betrokken. Ook al bevat het akkoord een bepaling omtrent voldoening hunner vorderingen f. l. l. R. 27 Mei 1910, W. 9032.
Verplichting van den advocaat bij wege des akkoordpactanten betaalbaar worden gesteld, de betaling te doen: Ab. Rotterdam 23 Juni 1902 W. no 7061.

De erkende en door den schuldenaar niet betwiste concurrente schuldeischers verkrijgen een executorialen titel, art. 159.

Zoolang de bevoorrechte schulden, voor zooverre zij door het voorrecht geacht kunnen worden verzekerd te zijn, en de faillissementskosten niet zijn voldaan, het bedrag daarvan in handen van den curator niet is gestort of voor de betaling daarvan zekerheid niet is gesteld, houdt de curator den boedel onder zich. Na verloop van één maand gaat hij tot de voldoening over, art. 163 al. 1 en 2.

Het bedrag, waarvoor de vorderingen door het voorrecht geacht kunnen worden verzekerd te zijn, wordt zoo noodig door den rechter-commissaris bepaald, art. 163 al. 3 j° art. 67 al. 1.

*Zie U. R. n° 12 Mei 1900
W. n° 9032.*

Is het voorrecht slechts voorwaardelijk erkend, dan is art. 164 toepasselijk.

«Een erkend voorrecht» in art. 163 al. 1 is een voorrecht, dat in het faillissement is erkend, al werd het door den gefailleerde betwist. Zie de Fw. verkl., bl. 433 v.

Ontbinding van het akkoord.

Ontbinding kan worden gevorderd door ieder schuldeischer, jegens wien de schuldenaar in gebreke blijft, art. 165.

De vordering wordt aangebracht en behandeld op de wijze voor het verzoek tot faillietverklaring voorgeschreven, artt. 166 en 5.

Ontbinding van het akkoord gaat gepaard met heropening van het faillissement, art. 167. De behandeling van het heropende faillissement regelt art. 168. Zie ook art. 170.

Handelingen, door den schuldenaar verricht na het einde van het faillissement, maar vóór de heropening, zijn bindend voor den boedel, art. 169.

Verdeeling der voorhanden baten in het heropende faillissement, art. 171. De Fw. verkl., bl. 422 v.

Nieuw faillissement, terwijl aan het akkoord in een vorig faillissement nog niet volledig is voldaan, art. 172.

§ 89. DE TWEEDE PERIODE VAN HET FAILLISSEMENT (DE INSOLVENTIE).

Zie over de in deze periode toepasselijke artikelen der wet: *de Fw. verkl.*, bl. 435 v. Begin der periode, artt. 173 al. 1 en 170 j° art. 167.

«Van rechtswege»! Zie over het amendement-LEVV op art. 173: *de Fw. verkl.*, bl. 462 v.

Beteekenis der insolventie: de boedel wordt uitgewonnen, verzilverd, art. 173 al. 1, waarbij te letten op artt. 21 en 173 al. 2 j° art. 67 al. 2. Zie ook art. 176.

Wijze van verzilvering: art. 78 (advies van de commissie uit de schuldeischers), art. 174 j° art. 67 al. 2 (onderhandsche of openbare verkoop), art. 175 al. 1 j° art. 67 al. 2 (niet spoedig of in het geheel niet voor vereffening vatbare baten), art. 175 al. 2 (goederen die teruggehouden mogen worden), art. 177 j° artt. 67 al. 2 en 78 (bezoldigde hulp van den gefailleerde).

Beteekenis van «in het openbaar» in art. 174. Zie F. en REELING KNAP in *Wkbl. Not. en Reg.* nos. 1249, 1250, 1253, 1255, 1257 en 1259. *De Fw. verkl.*, bl. 466 v.

Vergadering der schuldeischers tot verificatie van nagekomen vorderingen en raadpleging over de wijze van vereffening, art. 178.

Uitdeeling aan de schuldeischers als er voldoende gereede penningen voorhanden zijn, art. 179 j° artt. 67 al. 2 en 78.

Uitdeelingslijst, art. 180. Inrichting, artt. 180 al. 2 en 181.

Onder de ontvangsten de *netto-opbrengst* van verzilverde goederen te vermelden! — Een uitdeelingslijst ook dan op te maken als aan de schuldeischers of aan de concurrente onder hen niets valt uit te deelen, zie *de Fw. verkl.* bl. 445.

Bevoorrechte, pand- en hypotheekhoudende schuldeischers, artt. 180 al. 2, 190 en 191.

Omslag der algemeene faillissementskosten over ieder deel van den boedel, niet over iedere vordering, art. 182.

Aanleiding tot deze bepaling. Juiste toepassing door Rb. Leeuwarden Apr. 1898, P. v. J. 1898 n°. 45; — Rb. Dordrecht 19 Oct.

Zie bl. 449.

87-91, 99, 102-107 zie a. v. 26

2de en 4de afd., tegen de inhoud zich aan te zetten of in de 2de afd. voor het onderwerp v. h. art. 67. voorschriften worden gegeven.

Tegen den verkoop van goederen door den curator kan degene die beweert daarvan eigenaar te zijn, opkomen, met de vordering van art. 456 B. Rv.: Hof Arnhem 9 elbei 1906 W. n° 8520.

art. 178 van den bevestiging van den Rb. is hooger beroep cf. art. 67.

U. R. 6 Juni 1902 W. n° 7702.

«netto-opbrengst», verg. Rb. Haarlem 27 Oct. 1900 P. v. J. 1900 n° 730.

Na goedkeuring der uitdeelingslijst door den Rb. kan niet meer onder den curator deelde beslag worden gelegd op de daarin ter verdeling komende penningen. De curator kan alsdan verklaren niets onder zich te hebben, den faillieten boedel welkomende (ontv. der directe bel. c. a. curator): Rb. Haarlem 4 Febr. 1900, W. n° 8745; vsm. Rb. 11 Dec. 1900, W. n° 8777 (de gelden belooven aan den boedel, zodat ze aan de schuldeischers zijn uitgekeerd).

Ingeval van faill. van vennooten, onder een firma kunnen ze (Rb. den Bosch 14 Oct. 1900, W. n° 8804, Rb. Amsterdam 22 Oct. 1900, W. n° 8849) of 2 + 1 uitdeelingslijsten worden opgesteld; dit is slechts een kwestie van vorm. Zie voorts Ritt. Rifer, bl. 3, bl. 321 v., Polvint in Themis 1911, bl. 474.

W. n° 7096
Ordnint: geen onslag over de opbrengst van hetgeen de 1ste hyp. schuldeischer
verkoopt, ook niet voor eenen 2^{den} hyp. schuldeischer wordt uitgekeerd. Rb.
den Bosch 10 Oct. 1902, P.v.J. 1902 n° 113; idem Rb. Amsterdam 25 Jan. 1903, W. n° 7096.
Juist: onslag ook over het bedrag, door den eersten hyp. schuldeiser
naar na eigen bevestiging aan den curator afge dragen volgens art. 59 Fw.: Rb.
W. n° 7675.

Groningen 31 Jan. 1902, P.v.J. 1902 n° 113, en
Rb. Dordrecht 11 Dec. 1901, W. n° 7734; Rb. Am. 1ste J.J. Weijse, art. 102 der Fw. en de fiscus-schuld.
hem 5 Juni 1902, W. n° 7780. ^{terwijl berispende} ischer, in Themis 1900, bl. 33 v. — Ph. B. Libourel,
dat de 2de hyp. houder voor art. 102 der Fw., in Rb. 1903, bl. 32 v.
hetgeen wegens de faill. kosten
wordt
gehoort
niet
als
meer.
verm. ^{verm.} 7447.
einder
weg
oplossing!
aankeft
ferecht
S. Grater
niet in
W. n° 7024.
Schuldeischers, wier verzoek tot faillissement buiten beschouwing
is gebleven, omdat op een gelijktijdig ingediend verzoek de faill.
lichschuld is uitgesproken, zijn ^{veroordeeld} bevoorrecht voor kosten der faill.
aanvraag: Rb. Groningen 6 April 1900, P.v.J. 1900 n° 92.

Rb. den Haag 10 Febr. 1903, W. n° 7007
Schuldeischers van een boedelschuld kunnen verzet
doen: Rb. Amsterdam den Haag 30 Oct. 1900, W. n° 8771.
den Bosch 19 Jan. 1909, W. n° 8835, ^{verm.} H.R. 12 Nov. 1909 W. n°
Juist Rb. den Bosch 6 Mart. 1900, W. n° 8665, ^{verm.} door boef 876.
En niet-geverifieerde schuldeischer is ^{de}
schuldeischer wiens naam aangeboden vordering
niet geverifieerd is, al. n. o. g. te reeds voor een an-
dere vordering geverifieerd zijn. Anders Rb. Riel
20 Dec. 1899 18 Dec. 1901, W. n° 7722 (de reeds geverifieerde schuldeiser
W. n° 7457. Kan niet voor ^{een} andere vordering krachtens art. 186 Fw.
verificatie vragen; ergerlijke letterkwaliteit! f. even.
Zie ook Rb. 465
Rb. Amsterdam 6 Juni 1902, W. n° 7047, Juist ten Brug.
W. Oct. 1905. gen Cate in W. n° 7055.
n. 2. Cort Brucke en Wijman in W. Rb. Breda 10 Mei 1904, W. n° 0151.
n° 8009 en 8010. Rb. den Bosch 10 Apr. 1902, W. n° 7970
id. 15 Mei 1900, W. n° 8004.

Lie een geval van een bevel v.d. pres. der r. b. in kort geding tot
statuering van de uitbetaling: W. n° 8045
P.v.J. 1903 n° 276. Pres. Rb. Amsterdam 9 Juni 1903 W. n° 7971.

Juist Rb. den Haag 23 Oct. 1900, W. n° 8750: afhef van het overschot na
22-1755. W. Febr. 1903, W. n° 7900; afbetaling van de 1ste hyp., niet onslag over de 2de en
Rb. den Bosch 4 Nov. 1900, W. n° 8157. 3de hyp. vordering.

491
Rb. Hoofse in Rgl. Mag. 473 1904, bl. 460. Juist: Rb. Tasman, in W. n. h.
not. n° 251.

1898, W. n° 7215; — Rb. den Haag 1 Maart 1899, W. n° 7252; —
Rb. Arnhem 23 Mrt. 1899, W. n° 7262. — Zie de Fw. verkl.,
bl. 446 v.; H. v. MANEN in W. n° 7228, en S. GRATAMA in
W. n° 7231. — Het artikel wordt geheel misverstaan door A. E.
BLES, in W. nos. 7224 en 7234, en V. in M. v. H. 1897, bl. 206 v.
In de algemeene faillissementskosten zijn begrepen de kosten
der faillissementsaanvraag. Deze behooren tot de kosten van uit-
winning en boedelredding, bedoeld in art. 1195 1° B. W.: Rb.
Amsterdam 11 Apr. 1884, W. n° 5072, cass. verw. H. R. 2 Jan.
1885, W. n° 5119. — Zie ook Rb. Arnhem, b. a. — Anders: Rb.
Amsterdam 23 Juni 1869, M. v. H. 1869 bl. 222 (ze behooren
niet tot de kosten, genoemd in art. 1195 n° 1 B. W., maar tot
die genoemd in art. 1185 n° 4 B. W.); — Kgt. n° 4 Amsterdam 17
Sept. 1869, M. v. H. 1869 bl. 247 (ze zijn niet bevoorrecht).

Nederlegging der uitdeelingslijst ter griffie van rechtbank
en c. q. kantongerecht. Aankondiging en kennisgeving,
art. 183.

Art. 183 al. 1: «gedurende tien dagen»; Rb. Haarlem 27 Sept.
1898, W. n° 7188: den dag der nederlegging daaronder be-
grepen. Idem Rb. Amsterdam 7 Febr. 1902, W. n° 7701.
Verzet tegen de uitdeelingslijst. Vorm, art. 184. Bijstand
van een procureur niet voorgeschreven, zie art. 5. Wijze van
behandeling, art. 185.

Verzet door een niet-geverifieerden schuldeischer. Wijze van
verificatie in dit geval, art. 186. H. Werk in Rgl. Mag., op de uitdeeling.
Wat is rechtens als de vordering wordt betwist? Zie KIRBER-
GER, in Rechtsgel. Mag. 1899, bl. 355 v. 1904, bl. 467.
Verbindend worden der uitdeelingslijst. Tegen het vonnis,
op het verzet gewezen, geen hoger beroep of cassatie, art.
187 j° art. 85.

Doorhaling der (d. i., in tegenstelling met art. 870 W. v. K.,
van alle) hypothekaire inschrijvingen, art. 188 al. 1. Ook als
de verkoop van het onderpand ingevolge art. 57 al. 1 door
den eersten hypotheekhouder is gedaan. Zie de Fw. verkl.,
bl. 452 v. l.

Kan de kooper van het verbonden goed de vordering tot
ontlasting volgens artt. 1254 v. Burg. Wetb. doen: a. als de
curator verkoopt?

[De Rb. kan de doorhaling bevelen, ook nadat de tek. en verantw.
door den curator is afgelegd, en in geval de eerste hypotheek
houder heeft verkocht en de opbrengst minder heeft bedragen
dan zijne vordering: Rb. Rotterdam 9 Nov. 1904, W. n° 0102.
Juist!

+ Anders Rb. den
Bosch 14 Apr. 1905,
W. n° 8260 n° 454:
P.v.J. 1905 n° 454:
de dag der nederleg-
ging felt niet mede.
Rb. den Haag
10 Apr. 1904, W. n°
8070.
Kan een schul-
deischer in verzet
kunnen, omdat
op de uitdeeling
lijst ten onrechte
kosten voorkomen,
die niet daarop
hooren? Juist Rb.
Amsterdam 27
October 1902 W.
n° 7950; n. a.
Rb. Rotterdam 15 Ju-
li 1903, t. 2. p.

BREUKELLEN-NIJENRODE.

M. H.

De door den Heer R. C. i/h faillissement van Firma **Trost & Co.** = **P. W. Trost** Koopman te *Utrecht*, goedgekeurde uitdeelingslijst, ligt van af heden 26 Januari 1902, ter kostelooze inzage op de Griffie van de Arrondissementsrechtbank te Utrecht. Zooals bekend, is er een accord door den failliet aangeboden, aangenomen en gehomologeerd dat 2 % toezegt boven de gewone afwikkeling.

Bij insolventie zouden de concurrente crediteuren $11\frac{1}{2}$ % ontvangen, door het accord wordt dit dus $13\frac{1}{2}$ %.

De liquidateur,

Mr. W. VAN SON.

Breukelen, 25 Januari 1902.

N. B. Crediteuren kunnen na afloop van de termijnen bij de Wet bepaald, over het bedrag beschikken, 't welk op de lijst achter hunne namen staat aangegeven.

het accoord is gehomologeerd

Verg. Kgt. Steenwijk 16 Maart 1897, bev. Rb. Heerenveen 19 Mrt. 1897, P. v. J. 1897, n°. 52.

b. als de eerste hypotheekhouder verkoopt?

Ja: Hof Amsterdam 18 Sept. 1891, W. n°. 6107. — Zie ook Rb. den Haag 27 Juni 1884, vern. Hof den Haag 29 Juni 1885, W. n°. 5296. — Anders: Rb. Assen 22 Nov. 1858, W. n°. 2021; — P. P. P. KIST, in Regt en Wet, dl. 33, bl. 218 v.; — POLENAAR, het ontwerp enz., bl. 32; — K. W. BREVET, realisatie van met hypotheek bezwaard onroerend goed in een faillissement, in Themis 1897, bl. 65 v. (T. D. M. in W. n°. 6934); — de Fw. verkl., bl. 470 v. Critiek van art. 188: BREVET, t. a. p.; — M. L. VAN GOUDOEYER, in Wkbl. Not. en Reg. n°. 1530; — de Fw. verkl., bl. 474 v.

Bij verkoop van schepen is art. 575 Rv. toepasselijk, art. 188 al. 2.

Uitbetaling: a. voorwaardelijk toegelaten schuldeischers, art. 189 al. 1 (de Fw. verkl., bl. 453 v.); b. schuldeischers wier voorrang wordt betwist, art. 189 al. 2; c. schuldeischers geverifieerd, nadat uitdeelingen hebben plaats gehad, art. 191. Verlies van voorrang!

Tijdstip van uitbetaling, art. 192. De uitkeeringen zijn een haalschuld. Storting in de consignatiekas.

Einde van het faillissement: 1°. vernietiging der faillietverklaring, zie boven bl. 436 v. en 439; 2°. opheffing van het faillissement, zie boven bl. 440; 3°. homologatie van een akkoord, in kracht van gewijsde gegaan, zie boven bl. 470; 4°. uitbetaling van 100%; 5°. verbindend worden der slotuitdeelingslijst.

Over 4°. en 5°. zie art. 193. Aankondiging (kosteloos in de Staatscourant). Rekening en verantwoording aan den rechter-commissaris. Afgifte van boeken en papieren.

Verdeeling van vrijvallende uitdeelingen en vereffening en verdeeling van later ontdekte baten, art. 194. Verg. de Fw. verkl., bl. 460 v. H. Werfe in Rgl. Haag, 1904, bl. 469.

Rechten der schuldeischers na afloop van de insolventie; voor zooverre zij niet voldaan zijn, herkrijgen zij hun recht van verhaal op de goederen van den schuldenaar; zij verliezen het recht op lijfswang, art. 195. Zie boven bl. 425 De

Voor en Tegen: feestnummer W. N. en R. 1901, n° 645.

Rb. den Haag 18 Mei 1911, W. R. N. R. n° 2165.

+ W. R. g. Mei 1901 W. n° 7504 cl. contr. vern. Hof den Haag 4 Febr. 1901 hierom-
ver.
Rb. den Haag 4 Mei 1909 W. n° 8062.

+ G. van Rossum, een gewaardijde beëdiging, in W. n° 7447, en: gerechte-
lijke rangregeling in W. n° 7571 en 7580, en 7679.
W. n° 7451.

+ Hof Amsterdam 6 Febr. 1900, W. N. en R. n° 1577; — Rb. den
Haag 7 Dec. 1900, bev. door Hof den Haag 14 Jan. 1901, W. N. en R.
n° 624; W. n° 7571; — Rb. Haarlem 5 Apr. 1901, W. n° 7574 (insolventie),
(al is de boedel niet insolvent)

+ G. Kirberger, een gewaardijde beëdiging, in W. n° 7450, — Rb. den
Haag 4 Febr. 1901, W. n° 7575.
[van Rossum, t. a. p. — en: gerechtselijke rangre-
geling in W. n° 7575 (die
1900, W. n° 7575,
Ber. Hof den Haag
4 Febr. 1901, W. n^o
7575 (al is de boe-
del niet insolvent).
— Rb. den Haag
19 Nov. 1901, W. n^o
7671, bev. door
Hof den Haag
10 Dec. 1901, vern.
W. R. 27 Febr. 1902
W. n° 7715 c. contr.

W. Werfe in Rgl. Haag.
1904 bl. 460. 463.

echter het verzoek van den
hoofde en ontrouwelijke
acht als de boedel nog
insolvent
niet ontrouwelijk is.

[De uitkeering van 100% moet worden gedaan door den
curator bij uitdeelingslijst: Rb. Alkmaar 4 Sept. 1900, W.
n° 7600.

Na het verbindend geworden zijn der slotuitdeelingslijst kan niet
meer op grond van art. 193 van den R. worden gevergd, dat bij
den curator bevel vernietiging te vorderen van de verklaring en
vordering op grond van bedrog: W. R. 7 Juni 1905, W. n° 8230.

+ Zij kunnen opnieuw faillietverklaring vragen: Hof Arnhem 5 Juli 1906
W. n° 8527.

Zie al. 472
over bevel

bevel
uitkeering
al. 472

16.R. 4 Juni 1909 Lt. n° 0070: de rechter moet eerst beslissen, in geval van art. 106, over het eventuele tenuwoprocès en dan over de verificatie, daarna over het verzet tegen de uitkeelingdijit. Van de eerste beslissing is hoger beroep mogelijk. Definitief kan daarom het verzet eerst worden beslist na het in kracht van gewijsde gaan van de beslissing omtrent de verificatie. De verzoeker tot verificatie heeft slechts aan te tonen, dat hij ten tijde, in art. 106 al. 1 genoemd, houder was der aandelen waaruit hij ageert.

De zaak vindt hare eenvoudige oplossing in voorwaardelijke toelating der vordering: immers of de vordering wordt sulend en de lijst daar ^{naar} ~~naar~~ omgewerkt of er volgt tenuwoprocès. Dan kan de Kl. voorwaardelijk toelaten ^{ten} en geldt art. 101 Fw.; de lijst wordt dan eveneens gewijzigd.

erkende schuldeischers, wier vordering door den gefailleerde niet is betwist, bezitten in het proces-verbaal der verificatievergadering of in het vonnis, in het renvooi-proces gewezen, een executorialen titel, artt. 196 en 197. Zie boven bl. 460 v.

Art. 196: «den voor tenuitvoerlegging vatbaren titel».

De erkende schuldeischer, wiens vordering bij de verificatie door den schuldenaar is betwist (art. 126), moet ongegrondverklaring dier betwisting vorderen. Zie *de Fw. verkl.*, bl. 480 v.

Een vóór de faillietverklaring tegen den gefailleerde verkregen executoriale titel kan opnieuw ten uitvoer gelegd worden. Verg. Hof den Bosch 18 Dec. 1894, W. n°. 6603.

Een naamlooze vennootschap eindigt door het verbindend worden der slotuitdeelingslijst; een stichting in den regel eveneens, een coöperatieve vereeniging reeds door de faillietverklaring (art. 18 wet van 17 Nov. 1876, *Stbl.* n°. 227); een onderlinge waarborgmaatschappij zal feitelijk een einde nemen na afloop der insolventie. Zie *de Fw. verkl.*, bl. 482 v.

Zie art. 205 Ontw. St.comm. en art. 197 eerste Reg. Ontw. — L. H. KUHN Jr., aangeh. prft., bl. 110 y., 143 v.

§ 90. REHABILITATIE.

Tit. 1, afd. 11: van rehabilitatie, is bij amendement in de wet gebracht. Verschillende beteekenis der rehabilitatie in het Wetb. v. Kooph. (artt. 850 en 892 v.) en in de Faillw. Zij is geen certificaat van eerlijkheid en goed gedrag en heeft geenerlei rechtsgevolgen. Zij constateert enkel dat de erkende schuldeischers hebben verklaard, te hunnen genoegen voldaan te zijn.

Verzoek van den schuldenaar of van zijne erfgenamen bij de rechtbank die het faillissement heeft berecht, art. 206 j° art. 5. Overlegging van verklaringen der schuldeischers, art. 207. Aankondiging in de *Staatscourant* en in nieuwsbladen, art. 208 j° art. 17 al. 1.

Ieder erkend schuldeischer heeft recht binnen twee maanden verzet te doen, art. 209. Tusschenkomst van een procureur wordt niet vereischt, zie art. 5.

Volgens Wooye Raad 9 Mei 1901 en
 27 Febr. 1902, maakt het recht van
 den koper suiwerling te vragen, een
 deel uit van ~~den verkoopsof de uit.~~
~~no~~ het recht van den eerste bypottel
 honder tot verkoop alsof er geen faill.
 lijkement ware. De koper, rangre-
 geling vragende, houdt den koopprijs
^{n. 1257} ^{n. 1260}
 onder zich en betaalt d'z op de bekeerde-
 len, bij de rangregeling afgegeven, aan
 de bijg. gerangschikte byp. vlenwdeindes
 uit. Het saldo na afbetaling van alle
 bypottellen keert hij uit aan den eerste
 byp. vlenwdeindes, die dit saldo op zijn
 beurt aan den curator afdraagt. Be-
 haalt de koper den gesamten koopprijs aan
 den witten bypottelshonder dan is art. 57 Fa.
 van toepassing en kan rangregeling door den
 koper niet meer worden gevraagd. Anders
 wat dit punt betreft: Re. den Haag 10 Mei 98,
 W.P.N.R. no 2465.

Private Promotie in de *Wetenschap*

van den Doctor^s. *W.C. Mees*

op *Dins* dag, den *16 oct* 190*6*, ten *4* uur.

Beslissing na verhoor van het Openbaar Ministerie, art. 210. Zie *de Fw. verkl.*, bl. 513. Geen hooger beroep, noch cassatie, art. 211. Uitspraak ter openbare terechtzitting en aantekening in het in art. 19 bedoelde register, art. 212 en art. 19 al. 1 6°.

§ 91. INTERNATIONAAL RECHT.

T. M. C. ASSER, Schets van het internationaal privaatrecht, bl. 169 v. — LYON-CAEN en RENAULT, Précis, nos. 3135 v. — J. KOHLER, Lehrbuch des Konkursrechts, C. Internationales Konkursrecht, bl. 601 v. — PH. KLEINTJES, het faillissement in het internationaal privaatrecht, Prft. 1890 (rec. Rechtsgeleerd Magazijn 1891, bl. 294 v.). — J. PH. SUYLING, vragen van internationaal faillietenrecht naar aanleiding van het dwangakkoord in faillissement, in Rechtsgel. Mag. 1894, bl. 439 v. — D. J. JITTA, la codification du droit international de la faillite, 1895. — R. BLOCH, étude sur la faillite en droit international privé, 1892. — M. TRAVERS, la faillite et la liquidation judiciaire dans les rapports internationaux, 1894. — P. PIC, in Journal du dr. intern. privé, 19e jg., bl. 577 v. — Zie voorts de literatuuropgave op bl. 29 hierboven.

D. J. JITTA, de beteekenis van de nieuwe faillissementswet voor het nationale en het internationale recht, 1894.

Het faillissement heeft als algemeen beslag en algemeene vermogens-executie slechts territoriale werking.

De leer van de universaliteit van het faillissement.

Art. 211 en 213 van het Ontw. Staatsc. Zie de toelichting, bl. 246 v.

D. J. JITTA, de rechtskracht van vreemde vonnissen van faillietverklaring in Nederland, volgens het ontwerp eener wet enz., in Rechtsgel. Mag. 1888, bl. 406 v.

Niet-overneming dezer bepalingen door de regeering. Amendement der Commissie van voorbereiding tot invoeging van een nieuw art. 205bis.

Art. 205bis: «de gefailleerde, die goederen bezit in het buitenland of inschulden op in het buitenland gevestigde personen, is verplicht, indien de curator zulks noodig acht, dezen bij authentieke akte over te dragen de uitoefening van alle zijne rechten op voormelde goederen of tegen voormelde personen».

id. die geschiedelijke ontwikkeling des intern. Konkursrechts, 1900.
F. Weili, *Lehrbuch des internationalen Konkursrechts, 1909.*

A. Rolin, *étude sur la faillite en dr. int. privé et spécialement sur le traité franco-belge*, in *Rev. de dr. int.* 1903, bl. 492 v., 1904,

bl. 540, bl. v.

G. Kleinmeller, *Die Universalität der Wirkungen des Konkurs-Eröffnungsbeschlusses*, in *Lft. f. int. priv. u. öffentl. R.*, bl. 13,

bl. 549.

Zie bl. 463 hierboven

En overeenkomst met den buitenlandschen curator over een verdring op den boedel is bindend en kan den schuldeischer ook voor den Nederl. rechter worden tegengevoerd: Rb. Amsterdam 17 Febr. 1905 als v. bl. 1905 bl. 160.

De curator kan hier te lande niet voor den schuldenaar in rechte verschijnen: Rb. Amsterdam 1 Mart. 1901, W. n° 7614 (verstekverlaening na promissiestelling voor den curator/ idem Rb. Rotterdam 19 Febr. 1902, W. n° 7026 (als het geldt een proces over hier te lande bestaan- de schulden en taken van den in het buitenland gefailleerde/ Anders Rb. Arnhem 6 Dec. 1894 W. n° 6621

Opgelicht Rb. Dierikse 26 Juni 1900 en aanteek. Waarnemer in W. 7405: Zie v. Roffers op art. 431 Rv. bl. 439.

[Zij kunnen niet derde arrest leggen (niet verhalen op wat iemand in Nederland schuldig is aan den buitenlandschen curator wegens van deze geroofte goederen: Rb. R. 20 Febr. 1903, W. n° 7006, laf. verw. Hof den Haag 14 April 1902, M. v. bl. 1902, bl. 263.

Op de erkenning ^{door den rechter} in een buitenlandsche failliet- ment kan voor den rechter hier te lande geen beroep worden gedaan: Rb. Amsterdam 8 Jan. 1904, W. n° 8113.

a. Het buitenlandsche faillissement heeft geen beteekenis voor het in Nederland aanwezige vermogen van den schuldenaar. De jurisprudentie schijnt zich sedert 1888 in dezen zin te vestigen.

Zie voor de oudere jurisprudentie: S. J. HINGST, overzicht over de jurisprudentie betreffende internationaal recht. XIII. Faillissement, in Regtsgeel. Bijbl. 1882 afd. B bl. 323 v. — KLEINTJES, a. w., bl. 141 v.

Gevolgen: de buitenlandsche faillietverklaring verhindert niet, dat de schuldenaar ook hier te lande failliet verklaard wordt.

H. R. 5 April 1888, vern. Hof Amsterdam 17 Febr. 1888, bev. Rb. Amsterdam 1 Febr. 1888, W. n° 5538. — Hof Amsterdam 6 Dec. 1898, W. n° 7239 (concordat préventif de la faillite).

De schuldenaar, in het buitenland failliet verklaard, kan hier te lande in rechte optreden tegen zijne alhier wonende schuldenaren.

Rb. Maastricht 8 Juni 1893, M. v. H. 1894 bl. 97.

De buitenlandsche curator heeft niet het recht op het vermogen van den schuldenaar in Nederland de hand te leggen, met name om tegen de in Nederland wonende schuldenaren van den gefailleerde in rechte op te treden.

J. PH. SUIJLING, t. a. p., bl. 451 v. — Rb. Maastricht 2 Febr. 1888, W. n° 5523 (geen revindicatoir beslag op roerende zaken); — Rb. den Haag 9 Dec. 1896, W. n° 6915 (de buitenlandsche curator is niet bevoegd vorderingen, van den schuldenaar op in Nederland wonende personen, over te dragen). — Anders Kgt. den Haag 19 Febr. 1897, W. n° 6964.

De schuldeischers van den in het buitenland failliet verklaarden schuldenaar kunnen zich verhalen op diens vermogen in Nederland, o. a. door derde arrest.

Rb. Amsterdam 9 Mei 1878, R. B. 1878 B bl. 130; — Rb. Arnhem 16 Mrt. 1885, W. n° 5223; — Rb. den Haag 30 Sept. 1887, W. n° 5491; — 14 Juni 1889, W. n° 5750; — Rb. Rotterdam 27 Febr. 1893, W. n° 6324; — Rb. Arnhem 29 Apr. 1895, W. n° 6698.

b. Het Nederlandsche faillissement omvat uit kracht van de Nederlandsche wet niet ook het vermogen van den schuldenaar in het buitenland. Art. 20 Fw.

hij kan een
rechts
te lande
voor den
schuldenaar
in rechte
verschijnen
in een proces
over het
vermogen van
den alhier
niet failliet
deurde ver-
geng van
den schulde-
aar.

bestaande

Rb. Roermond 7 Jan. 1892, W. n°. 6251. — Op de vermogensbestanddeelen in het buitenland werd bij de beslissing over eene faillietverklaring gelet door Rb. Groningen 25 Febr. 1898, W. n°. 7141.

c. Ook het akkoord heeft territoriale werking en belet alleen het verhaal op het vermogen, zich bevindende in het land, waar het een einde heeft gemaakt aan het faillissement. De Fw. verkl., bl. 505 v.

J. PH. SUIJLING, t. a. p., bl. 459 v. — Hof den Bosch 24 Juli 1894, W. nos. 6536 en 6547. — Rb. Haarlem 21 Mrt. 1899, bev. Hof Amsterdam 26 April 1899, cass. verw. H. R. 9 Juni 1899, P. v. J. 1899 n°. 49; W. nos. 7291 en 7292 (het beginsel aangenomen, maar ook juist toegepast?). — Anders Rb. Amsterdam 18 Dec. 1879, W. n°. 4496 (de schuldeischer, die in het buitenland verhaal neemt op vorderingen van den hier gefailleerde, moet, wat hij daardoor meer verkrijgt dan de akkoordprocenten, aan den schuldenaar teruggeven).

Omvat het Nederlandsche faillissement het vermogen in de koloniën, en het faillissement in de koloniën uitgesproken het vermogen in Nederland?

Zie Belinfante II, bl. 147 v.; v. D. FELTZ II, bl. 301. — Verg. over art. 104 Reg. Regl. v. Nederl. Indië: DE LOUWER, Handl. tot de kennis v. h. Staats- en Adm. recht v. Ned. Indië, 4de dr., bl. 463.

Artt. 203—205: De schuldeischer, die, rechtstreeks of door een tussenbeide komenden persoon, zich verhaalt op goederen in het buitenland, is verplicht het verhaalde aan den boedel te vergoeden. Deze inbrengplicht is algemeen.

De Fw. verkl., bl. 507 v.; — SUIJLING, t. a. p. bl. 457 v.

§ 92. SURSÉANCE VAN BETALING.

Oud-Vaderlandsch recht.

Het Edict van Karel V van 19 Mei 1544, artt. 31—35 (brieven van respyte ende atterminatie van schulden), zie hierboven bl. 402. — H. KINSCHOT, de rescriptis gratiae, a supremo Brabantiae senatu nomine ducis concedi solitis. Tract. IV, de solutionum induciis. 1633. — DE GROOT, Inleydinge, bk. 3, dl. 51, § 8 (brieven van uitstel van de hooge Overheit voor den tijd van vijf jaren, mits stellende seker.... indien het meerder-deel der inschulders daarin bewilligen, rekenende het meerder-deel na de grootheijt

idem Cour suprême de Liège 30 Mart. 1900, Clunet, Journal 1902, p. 180.

Voorbeeld van toepassing van art. 204: Rb. Amsterdam 18 Dec. 1901, W. n° 7760.

*Opz.
260
Hoe
Zie
481*

van de schulden: anders zijn de regters gewoon te gebruiken aenrading ende onderregtinge). — S. VAN GROENEWEGEN, tract. de leg. abrogat., ad l. 2 Cod. 1, 19 (illa moratoria rescripta, quae *briefven van respijt* appellantur, hodie a suprema Hollandiae curia, alia autem, quae *briefven van inductie* dicuntur, a curia provinciali impetrantur. Praescriptione moratoria nemo gaudet, nisi fidejussio idonea super debiti solutione praebeatur); ad l. ult. Cod. 7, 71 (quinquennales... induciae, nec non et literae inductionum ab urbano iudice comprobari debent, sed hae a provinciali Hollandiae Curia, illae a supremo senatu impetrantur). — S. VAN LEEUWEN, Censura forensis, lib. 4, cap. 45 (Solutionum induciae duplicis sunt generis, aliae quae a principe ex singulari gratia conceduntur, per rescripta moratoria, cujus vicem in Hollandia Suprema Curia sustinet. Aliae quas a majori creditorum parte: *debtors* a Provinciali Curia impetrare assueverunt. Pro quibus ex stylo... expediuntur litterae, quas vocant inductionum, ad magistratum loci; borgstelling werd vereischt); Het Rooms-Hollands-regt, 1732, bk. IV, dl. 41, nos. 5—7 (briefven van inductie of atterminatie, «d. i. een bewilligde uitstel, anders respijt voor den tijd van vijf jaren, mits stellende borg voor de voldoening». «Voorgaande bewilliging van de schuld-eisren, die daarop werden gehoord of het meerendeel van dien», werd gevorderd). — U. HUBER, Heedendaegse rechtsgeleertheijt, dl. 2, bk. 2, kap. 43. Van briefven van respijt (briefven van respijt ende atterminatie van tijt, bij den Hove verleend. Cautie en toestemming van de meerderheid der schuldeischers vereischt). — D. G. v. D. KEESSEL, Theses selectae, th. 890—893, 895 (rescriptum moratorium en litterae of mandatum inductionis; zekerheidstelling en toestemming van de meerderheid der schuldeischers voor beide vereischt. Daarnevens het beneficium summi Imperantis, quod dicitur *Surchéance van betaling*, quo, absque ullo creditorum consensu, et absque cautione fidejussoria vel pignoratitia debitori in annum dilatio conceditur, suspensis omnibus actionibus, arrestis et executionibus, quibus jus suum persequi creditores potuissent). — J. v. D. LINDEN, Regtsgeleerd, practicaal en koopmanshandboek, bl. 353 v. (hij noemt alleen briefven van atterminatie of respijt en het mandement van inductie). — Bericht der Burgemeesteren van Amsterdam dd. 18 Jan. 1774, Groot Placaatboek, dl. 9, bl. 516: tweeërlei remedie: *mandament van atterminatie of respijt*, en van *inductie*. Bij beide cautie vereischt; het eerste moet worden geïnterineerd, in het tweede door de meerderheid der schuld-

eischers worden toegestemd). — Resoluties van de Staten van Holland van 26 Febr. 1784 en 15 Nov. 1793 over het verleenen van surséance van betaling (Gr. Plach. dl. 9, bl. 558 en 564).

Alg. Manier van Procedeeren v. 22 Aug. 1799, Manier v. proc. in civ. zaaken zoo voor de burgerl. rechtb. als voor de depart. gerechtsh., tit. 5, afd. 13, artt. 233—237 (uitstel van betaling voor ten hoogste vijf jaren, onder borgtocht). — Ontw. Burg. Wetb. v. D. LINDEN van 1807, bk. 3, tit. 14, afd. 9, artt. 15—21 (art. 15: de voldoening aan aangegane verbindtenissen wordt somwijlen voor een tijd opgeschort, wanneer door den regter aan eenen schuldenaar Brieven van atterminatie of uitstel van betaling onder Borgtocht, of door den Souverein, Decreet van Surcheance van betaling zonder borgtocht, verleend worden. — Voor de atterminatie wordt toestemming van de meerderheid der schuldeischers vereischt). — Wetb. Nap. v. h. Koninkr. Holland v. 1809, bk. 3, tit. 2, hfdst. 5, st. 6: «van atterminatie of uitstel van betaling», artt. 1184—1186. — Wetb. op de regterlijke instellingen enz. v. 1809, bk. 1, tit. 2, hfdst. 2, artt. 115—117 (surcheance van betaling, mitsgaders van procedures en executiën), en bk. 2, tit. 5, hfdst. 11: «Van atterminatie», artt. 761—764, overeenkomende met Ontw. betr. de manier van procedeeeren in civ. zaken v. 1815, tit. 5, hfdst. 11: «Van atterminatie of uitstel van betaling», artt. 276—279. — Ontw. Burg. Wetb. van 1816, bk. 4, tit. 14: Van atterminatie. — Souv. Besl. v. 29 Jan. 1814, *Stbl.* n°. 20, bepalende de voorschriften, waarnaar diegenen zich zullen behooren te gedragen, welke zich, ter bekoming van surcheance van betaling, of van procedures en executiën, aan den Souverein zouden willen adresseren. — Ontwerp Burg. Wetb. van 1820, bk. 4, tit. 19: Van atterminatie, surseance van betaling en brieven van vrijgeleide (atterminatie door de rechtbank te verleenen onder borgtocht en met bewilliging van de meerderheid der bekende schuldeischers; surséance door den hoogen raad te verleenen). — Vraagpunt van stellig recht: «of er, behalve in materie van koophandel brieven van atterminatie en surséance zouden bestaan», 30 Dec. 1823 met 52 tegen 22 stemmen ontkennend beantwoord. — Ontwerp Wetb. v. Kooph., bk. 3, v. 21 Dec. 1825; — Wet v. 23 Mrt. 1826, *Stbl.* n°. 48; — Wetb. v. Kooph. v. 1830; — Wet v. 24 April 1836, *Stbl.* n°. 16; — Wet v. Kooph. v. 1838. — Faillissementswet van 1893, tit. 2. Zie hierboven bl. 407.

Literatuur.

S. P. LIPMAN, *essai historique sur les surséances*, 1827. —

ingetrokken bij de wet van 24 Mei 1903 op het concordato
to preventie en de behandeling van faillissementen
met geringe perfectie

D. H. DELPRAT, de Nederlandsche en Belgische wetgevingen betreffende de surséance van betaling onderling vergeleken, Prft. 1854. — K. ZWAARDEMAKER, over surséance van betaling, Prft. 1878. — H. SCHAAAP, surséance van betaling, in N. Bijdr. v. R. en W. 1882, bl. 244 v., 410 v. — Zie voorts DE WAL, dl. 3, bl. 123.

Wat het buitenland betreft, de surséance van betaling komt alleen voor in België: Code de commerce, bk. 3, tit. 4: „des sursis de payment”, artt. 593—614; en Italië: Cod. di comm., bk. 3, tit. 6, capo 2: „della moratoria”, artt. 819—829. — Zie ook Hwb. v. Portugal, artt. 730—733.

Algemeene uitstellen van betaling (moratoria). Zie voor voorbeelden aan de Vaderlandsche Geschiedenis ontleend, v. MIERIS, Groot Charterboek, dl. 3, bl. 287, 309; SCHAAAP, t. a. p., bl. 273. — Fransche wet van 13 Aug. 1870, relative aux échéances des effets de commerce et aux poursuites contre les militaires, en latere decreten. — Hwb. v. Spanje, art. 955.

Karakter der surséance van betaling: Uitstel van betaling gedurende een bepaalden tijd.

Voorwaarden: 1°. de schuldenaar moet voorzien, dat hij met betalen van zijne opeischbare schulden niet zal kunnen voortgaan, art. 213; 2°. hij moet aantoonen, dat er vooruitzicht bestaat, dat hij na verloop van eenigen tijd aan al zijne verplichtingen zal kunnen voldoen, art. 213; 3°. de groote meerderheid der schuldeischers moet toestemming geven, artt. 217 al. 1 en 225. Zie over dit laatste vereischte: *de Fw. verkl.*, bl. 519 v.

Ieder schuldenaar kan surséance verkrijgen, in overeenstemming met het oud-vaderlandsche recht, doch in afwijking van het Wetb. v. Koophandel. Buitengewone omstandigheden van oorlog of andere onvoorziene rampen worden niet, zooals in het Wetb. v. Kóoph., gevorderd.

A. Procedure tot verkrijging der surséance van betaling.

Verzoekschrift bij de rechtbank onder overlegging van een door behoorlijke bescheiden gestaafden staat, art. 214. Nederlegging ter griffie, oproeping van den schuldenaar en de in Nederland wonende schuldeischers, aankondiging van verzoek en oproeping, art. 215 en 216 al. 1.

Raadpleging van schuldenaar en schuldeischers (art. 216 al. 2) en stemming over het verzoek, art. 217 al. 1 en 2. Over het vorderingsrecht van hen, die als schuldeischers opkomen, wordt niet beslist.

Voorloopige surséance kan alleen worden verleend als de in art. 217 al. 1 negatief aangewezen meerderheid der opgekomen schuldeischers zich ervoor verklaart, en de schuldenaar niet te kwader trouw is, art. 217 al. 3.

Weigering van het verzoek met of zonder faillietverklaring, art. 217 al. 4; gelijktijdige vordering tot faillietverklaring, art. 217 al. 5.

Uitspraak van de beschikking der rechtbank in 't openbaar, art. 217 al. 6.

Hooger beroep: a. door de schuldenaar in geval van afwijzing van het verzoek, b. door de tegenstemmers in geval van verleening der voorloopige surséance. Wijze van instelling, art. 218.

Behandeling van het hooger beroep, art. 219 al. 1 en 2. Geen nieuwe stemming. Het Hof kan bij afwijzing van het verzoek de faillietverklaring uitspreken of bevestigen. art. 220 al. 3.

Cassatie uitgesloten, art. 219 al. 3.

De uitspraak der rechtbank wordt voorloopig ten uitvoer gelegd, art. 220 al. 1. Nadere regeling in al. 2 en 3.

Betekenis der voorloopige surséance. Inhoud en aankondiging der beschikking, art. 221. Benoeming van een of meer bewindvoerders en van een of meer deskundigen. Art. 229 al. 1.

Onderzoek der deskundigen, zie de *Fw. verkl.*, bl. 533 v. Zij moeten een verslag uitbrengen, art. 222.

Oproeping van den schuldenaar, de schuldeischers, de bewindvoerders en de deskundigen ter raadpleging over het verlenen der definitieve surséance, artt. 223, 224.

De (definitieve) surséance moet verleend worden als de in art. 225 aangegeven meerderheid der schuldeischers er voor stemt, tenzij de schuldenaar te kwader trouw is of de rechter het vooruitzicht, dat de schuldenaar na afloop der surséance weer aan zijne verplichtingen zal kunnen voldoen, niet aanwezig acht, art. 225 j^o art. 213.

*Hog. meestemmen, als niet genoemd in art. 233 n° 2, de schuldeischers vorderen, waarvoor de versoeker ^{van} surséance borg is, door appo-
beek is gedeekt: Hof den Haag 25 Sept. 1901, W. n° 7702.*

*Hof Leeuwarden 22 Nov. 1901, W. n° 7571 (wie niet is toegelaten tot de
stemming kan niet in hooger beroep komen; in hooger beroep
mag die niet-toelating niet worden bevestigd, omdat de stem-
ming in hooger beroep onaanvaardbaar is). Conform wat het twee-
de punt betreft Hof Leeuwarden 4 April 1900, W. n° 7465, terzake be-
scheid dat het Hof bevestigde over de definitieve surséance)
jende niet bevestigd is nieuwe deskundigen te benoemen. Het Hof
kan geen wijziging brengen in de toelating tot de stemming en
in den uitslag der stemming: Hof den Bosch 14 Oct. 1902, W. n^o
7854.*

16. v. 16. 1901, bl. 45.

*Just: Hof Leeuwarden 4 April 1900 i.c.; Rb. Rotterdam 7 Apr. 1900
1° Onjuist: Rb. Utrecht 7 Febr. 1900, W. n° 7438 (verleening van surséance,
hoewel het vooruitzicht niet bestaat, omdat de schuldeischers niet
tegen warenf. v. Ittersum, in Rgl. Haag. 1903, bl. 51.*

N.B. ingetrokken bij wet van 9 Juni 1902, L. n° 91.

Tegen de uitspraak der rechtbank is geen request civiel: Rb.
Rotterdam 23 Maai 1900, F.v. 2. 1900 n° 18.

Een schuldeischer, die voor het verleenen der surséance
kent, heeft in geen geval recht van hooger beroep tegen
het vonnis waarbij de surséance is toegestaan, al was
dese aangevraagd voor 6 mnd. en toegestaan voor
1½ jaar. Hof den Haag 9 Apr. 1900. F.v. 7. 1900 n° 52; W.
n° 7460.

Indien op de surséance faillissement volgt kunnen
de schuldeisers de gedurende de surséance betaalbaar
gestelde percenten van den curator opvorderen: Rb. den Bosch
W. April 1903, W. n° ⁷⁹³³ 7933, bev. op andere gronden. Hof den
Bosch 9 Febr. 1904, W. n° 8066, vern. Rb. 11 Nov. 1904, W.
n° 8140.

Art. 233 n° 5 gewijzigd bij art. VIII der van 13 Juli 1907

L. n° 193 (arbeidsovereenkomst).

Houder van een onroerzame is geen huur in den zin
van art. 233 Fw.: Rb. Amsterdam 14 Dec. 1900, W. n° 8917.

Afwijzing der surséance kan gepaard gaan met faillietver-
klaring, art. 225 i. f.

De langste duur der surséance is anderhalf jaar, art. 226
al. 1 en 3.

Over de verleening der (definitieve) surséance beslist de
rechtbank, of in het geval van art. 227 al. 1 het Hof in
eerste en hoogste ressort. De beschikking wordt aangekondigd
op de wijze, voorgeschreven in art. 226 al. 2 j° art.
215 al. 2.

Tegen de uitspraak der rechtbank is hooger beroep, gere-
geld in art. 228; tegen de beschikking van het Hof geen
cassatie, artt. 227 al. 2 en 228 al. 1 j° art. 219 al. 3.

B. Rechtsgevolgen der surséance van betaling.

De schuldenaar verliest het vrije beheer en de vrije be-
schikking over zijn vermogen. Medewerking, machtiging of
bijstand der bewindvoorders noodig. Handelingen, door den
schuldenaar alleen verricht, verbinden den boedel niet, art.
230. Zie de Fw. verkl., bl. 539.

Surséance sluit dwang tot voldoening uit het vermogen
uit, artt. 231 al. 1 en 236 al. 6. Aangevangen executiën
worden geschorst, gelegde beslagen vervallen, art. 231 al. 2.
Zie de Fw. verkl., bl. 540 v.

Het ontslag uit de gijzeling regelt art. 231 al. 2.

Invloed der surséance op het instellen en voortzetten van
rechtsvorderingen, art. 232 al. 1 en 3. Bijzondere bepaling
voor vorderingen tot betaling tegen den schuldenaar, art.
232 al. 2.

De bevoegdheid tot betalen blijft bestaan, met inachtneming
van art. 234.

De surséance heeft geen betrekking: 1°. op schulden gedu-
rende de surséance met inachtneming van art. 230 aange-
gaan, 2°. op de schulden, in art. 233 al. 1 nos. 1—6 ge-
noemd, onverschillig wanneer zij zijn aangegaan of ontstaan.
Ten aanzien van door hypotheek of pand gedekte of op be-
paalde goederen bevoorrechte vorderingen, bestaande bij den
aanvang der surséance, werkt deze na executie van het on-

derpand, indien er tekort komt, art. 233 al. 2. — Art. 233 al. 1 n°. 7 is overbodig.

Hoofdelijke medeschuldenaren en borgen kunnen zich niet beroepen op de surséance, aan een hunner of aan den hoofdschuldenaar verleend, art. 235.

Taak der bewindvoerders. — Art. 229 al. 2.

Het loon en de voorschotten der bewindvoerders en deskundigen en de voorschotten van den griffier zijn bevoorrechte schulden, art. 239.

C. Einde der surséance van betaling.

1°. Door verloop van den tijd, waarvoor zij is verleend, art. 226 al. 1.

2°. Tusschentijds, door intrekking bij rechterlijke beschikking, op verzoek van de bewindvoerders of van een of meer der schuldeischers (art. 236 al. 1), of in het geval van art. 236 al. 1 n°. 5 ook van den schuldenaar zelven (art. 236 al. 2). Zie voorts art. 236 al. 3, voor de procedure: art. 236 al. 4 en 237 al. 2, voor de beschikking en voor de aankondiging daarvan: art. 236 al. 5 en 7.

3°. Door intrekking bij rechterlijke beschikking, als de betalingen hervat kunnen worden, art. 237.

Invloed van den dood van den schuldenaar op de surséance. Zie de *Fw. verkl.*, bl. 551 v.

Amendement van de Comm. v. Voorb.: «art. 229bis. De surséance eindigt door den dood van den schuldenaar». Verworpen met 48 tegen 19 stemmen.

Surséance, onmiddellijk of kort daarna gevolgd door faillietverklaring, art. 238: regeling van de berekening der termijnen, in de artt. 43 en 45 genoemd, en van de bevoegdheid des curators in verband met art. 230.

Al. 3 van art. 230 toegevoegd bij wet van 9 juni 1902, L. n° 91.

In andere gevallen, bijk. als de faillietverklaring later dan één maand na afloop der surséance wordt uitgesproken, heeft de curator deze bevoegdheid niet: Ab. Utrecht 11 Nov. 1903, W. n° 8003.

